

ÖZGÜR GELECEK YOLUNDA

işçi-köylü

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-14

77

*Yıl:4 *29 Haziran-12 Temmuz 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

OY VERMEYELİM, KORKULARI BÜYÜSÜN!

BOYKOT VAKTİ

Egemen sınıfların soluk almak ve bizleri de oyuna katmak için kurduğu bir seçim oyunu ile daha karşı karşıyayız. Bir kez daha kapımıza dayanıp, televizyon ekranlarından, miting meydanlarından, gazete sayfalarından bizlere seslenerek, öncelikle "sandık başına gitmemizi" ardından da kendilerine oy vermemizi istemekteler. Hiç utanmadan yapamayacakları/yapmayacakları onlarca vaadi arka arkaya sıralayarak, bizi oyuna getirmek istiyorlar. Düzenlerini aklamak, bu aklama da bizim de onayımızı almak istiyorlar.

Oysa ki, ülkemizde faşizmi maskelemekten başka bir anlamı olmayan, milletvekillerinin ya birbiriyle kavga ettiği ya da uyuduğu Meclis'e bizim oylarımızla girmenin tüm sorunlarımızı çözeceğini iddia edenleri biz daha önceki vaatlerinden tanımıyor muyuz? Evet, biz onları tanıyoruz! Emeğimizi, alın terimizi gasp eden, işimizi elimizden alan, çocuklarımızın geleceğini çalan, ülkemizi parça parça satanları biz tanıyoruz! Öyleyse oy verip onları beslemeyelim, bizi işsizliğe, yoksulluğa mahkum edenlere onay vermeyelim!

Başka bir dünya mümkündür!

Uluslararası Eylem Konferansı adı altında 3 defa toplanan merkezi organize birliği içinde yüzlerce örgüt gibi ATİK ve üyeleri de önemli görevler üstlenmişti. Örneğin Göçmenler Eylem Günü organizesinde **Karawane, Hiç Kimse İlegal Değildir** ve ATİK gibi onlarca göçmen örgütü bu önemli günü birlikte organize ettiler. (Geniş bilgi için bakınız: <http://www.heiligendam2007.de>)

Bir hafta boyunca süren aktivitelerde binbir çeşit eylem türünü devreye koyan sisteme alternatif insanlar, kurumlar ve örgütler, bu çeşitlilik sayesinde ki, uluslararası kamuoyunda büyük bir kabul görmüşlük elde ederek, taleplerini ve karşı oldukları şeyleri açıkça, cesurca dillendirdiler.

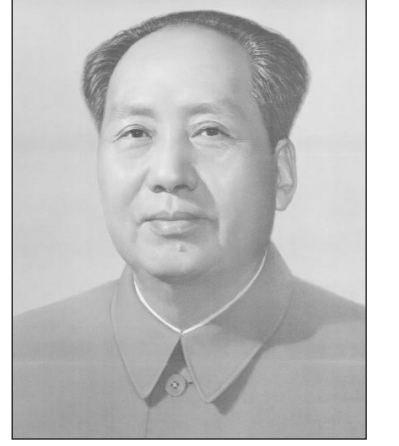
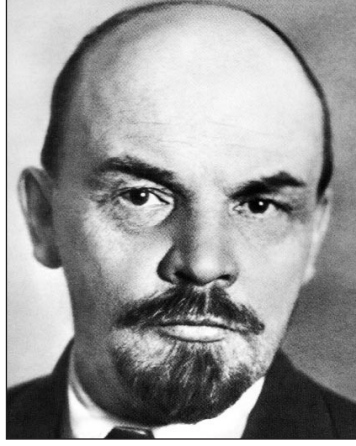
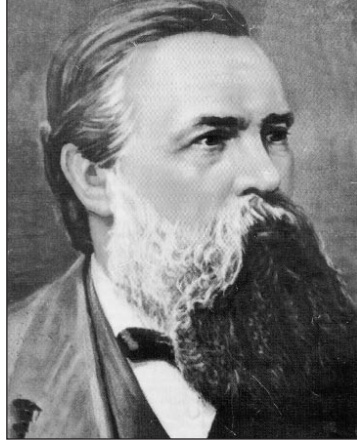
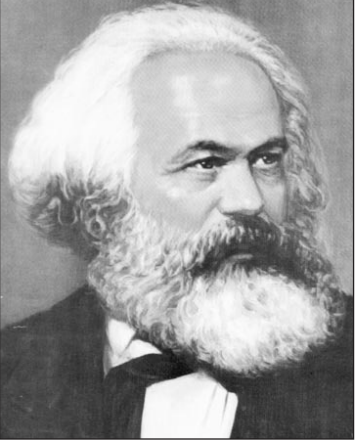
Emperyalist egemenler, bir yılı aşkın bir süredir planlamasını yaptıkları bu zirvenin kendi açılarından 'tehlikesiz' geç-

mesi için, 130 Milyon Euro'nun da üzerinde toplam masrafla, rekor bir harcama yaptılar. Bir haftalık eylem süresi boyunca 17.800 polis gücü ve 2.100 kişilik jandarma ve ordu güçlerinin takviyesiyle, uluslararası bir zenginliği temsil eden protestocuları, devlet terörünün en yalın biçimlerine maruz bırakmaktan geri kalmadılar.

Anti-terör birimleri, özel komando timleri, savaş uçakları ve istihbarat toplayan tornado jetleri, helikopterler, panzerler, tazyikli su sıkıcı araçlar, zehirli gazlar, kafes hücreler, coplar, keskin nişancılar, efendilerin emrindeki nöbetçi mahkeme hakimleri ve her şeyden önemlisi zulüm sisteminin fikirsel ve pratiksel kelle avcıları ve yüzlerce sivil kılıklı provakator polislerce bu seferki G-8 Zirvesi de devasa harcamalar eşliğinde gerçekleştirilebilirdi.

Sayfa 10-11-12-13

ÇAĞRI

Çeşitli Milliyetlerden Göçmen Emekçiler;
35. Kuruluş yılında 8. Parti Konferansımız yolumuzu aydınlatan bir fenerdir.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının öncü gücü partimiz TKP/ML, kuruluşunun 35. yılında gerçekleştirdiği 8. Parti Konferansı ile emperyalizme ve onun ülkemizdeki uşağı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının düzeni faşist diktatörlüğe karşı meydan okumanın adıdır.

Dünyada emperyalist saldırganlığın alabildiğine arttığı, ülkemizde faşist diktatörlüğün azgınca saldırdığı ağır illegalite koşullarda toplanan 8. Parti Konferansımız başarıyla sonuçlandırıldı. Ve Partimiz başarıyla gerçekleştirdiği 8. Konferansı bir kez daha; “**Kitlelere güven, savaşa kitlen, Partiye kazanacağız**” şiarıyla kızıl bayrağımızı yükseklere kaldırmıştır.

8. Parti Konferansımızda alınan kararların emekçiler ve devrimci kamuoyuyla paylaşmak için düzenlediğimiz tanıtım toplantısına tüm göçmen emekçileri, devrimci ve ilericiileri yapacağımız toplantıya katılmaya çağırıyoruz.

9 Haziran Zürih
16 Haziran Hamburg
17 Haziran Hollanda
23 Haziran Köln
24 Haziran Frankfurt
1 Temmuz Stuttgart

8 Temmuz İngiltere
7 Temmuz Viyana
8 Temmuz Innsbruck
8 Temmuz Paris

Düzenleyen
**TKP/ML-YDK (Türkiye Komünist
Partisi- Yurtdışı Komitesi)**

DÜZELTME!

Geçen sayımızda kapakta yayınlanan “**Emperyalist zırvaya karşı direniş zirvesi**” başlıklı yazı iki kere yazılmıştır. Okurlarımızdan özür dileriz.

Gazetemizin Euro hesapları değişmiştir. Yeni hesap numaralarımız:

Selma Şahin
Ziraat Bankası Aksaray Şube Euro hesap numarası: 48209849-5001

Vakıflar Bankası Aksaray Şube Euro hesap numarası: 00158048000527074

İş Bankası Parmakkapı Şube Euro hesap numarası: 1042 0175785

8. Konferans tanıtım toplantıları yapılıyor

Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 35. yılında başarıyla sonuçlanan 8. Parti Konferansı, Avrupa'da yaşayan göçmen emekçilere, devrimci-demokrat kurum ve kuruluşlara yapılan bir tanıtım toplantısı ile anlatıldı. **İsviçre merkezli Konferans Tanıtım Toplantısı**, 10 Haziran 2007 tarihinde 80 kişiye yakın bir katılımı ile Basel şehrinde **TKP/ML-YDK** inisiyatifinde gerçekleştirildi.

Toplantı öncesinde kurum ve kuruluşlara gönderilmek üzere hazırlanan TKP/ML-YDK imzalı çağrı davetiyeleri ile tüm kurumlar toplantıya çağrıldı.

“**Kuruluşunun 35. yılında şan olsun 8. Parti Konferansımıza**” yazılı pankartla beraber beş usta ve **TKP/ML**'nin dört genel sekreterinin yer

aldığı pankart ve parti ve ordu bayraklarıyla salon süslenmişti. Toplantıya devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Toplantı üç bölüm halinde yürütüldü. İlk bölüm selamlama ve Konferans'ın almış olduğu kararların sunumu şeklinde; ikinci bölüm ise katılımcılara söz hakkı verilerek; üçüncü bölüm toparlama ve gelen eleştirilere yanıt şeklinde yürütüldü.

Toplantının ilk bölümünde temsilci arkadaş, konferans kararlarının belli bir bölümünün sunumunu yaparak, ilk bölümü sonuçlandırdı. İkinci bölümde ilk konuşma hakkı, kurumlar adına katılan temsilcilere verildi. İlk söz hakkını **TKİP**'ten bir kişi aldı. Konuşmacı kararların doğruluğu veya yanlışlığından ziyade Türkiye

koşullarında konferansın yapılmasının başlı başına önemli olduğuna dikkat çekerek oturumu selamladı. **MKP** adına söz hakkı alan kişi de Konferansı selamlayarak, bazı eksik gördüğü kararlara ilişkin fikirlerini dile getirdi. Ardından tek tek katılan bireylere söz hakkı verildi. (**İsviçre İK okurları**)

Hollanda

TKP/ML-YDK'nin 8. Konferans tanıtım sunumu **17 Haziran** tarihinde Hollanda'nın **Den Haag** şehrinde yapıldı. 50 kişinin katıldığı sunum 17 MKP şehitlerinin sahsında yapılan saygı duruşu ile başladı. **Sunumu ilgiyle izleyen kitle, soru ve görüş bildirme bölümünde ol-**

dukça canlı tartışmaları ile dikkat çekti. Yapılan sunuma devrimci örgütlerden **MLKP** ve **MKP** de katılarak görüşlerini ilettiler. Halk Savaşı ve onun Türkiyeselleştirilmesine yönelik görüş ve sorularının yanısıra tartışmaların yoğunlaştığı ana tema seçimler ve ona karşı izlenecek politikalar üzerinde oldu. Yine MKP'li dostların birlik üzerine sorularına kitlenin sosyal pratikten örnekler vererek, duruş göstermeleri dikkate değerdi. Seçimlerde özellikle son dönemde Kürt ulusu üzerindeki baskı ve saldırılarına karşı DTP'nin bağımsız adaylarının desteklenmesi görüşü yaygındı. Buna karşı sunumu yapan yoldaşın “**neden boykot?**” sorusuna verdiği yanıtlar doyurucu oldu. Türkiye'ye gidecek kitlelere boykot çağrısı yapılarak toplantı sonlandırılmıştır.

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İsteddiğiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

ABONELİK ŞARTLARI

ABD'de ekilen, MGK'da olgunlaşan felaket senaryoları üzerine...

Geçtiğimiz haftalarda yapılan Güvenlik Zirve-si'nin başlıca gündem maddesini, Kuzey Irak'ta sınırdan 3- 15 kilometre içerilerde **"tampon bölge"** oluşturmak için takviye gönderilmesi oluşturmuş ve Zirve'de en fazla tartışılan konu da bu olmuştur. Nihai karar ise, sonraki günlerde yapılacak olan MGK toplantısına bırakılmıştı. Ve MGK toplantısı **20 Haziran'da** gerçekleşti. Öncelikle tampon bölge ve bu bağlamda da gündemden düşmeyen dahası düşürülmemesi için yoğun çaba harcanan **"sınır ötesi harekâtı"** ele almakta yarar var.

Sınır ötesi harekâta paralel olarak gündeme getirilen tampon bölge oluşturma girişimleri, askeri harekâtın bölge insanı üzerinde yaratacağı tahribatların dışında bir takım tahribatları da içermekte. Düşünülen tampon bölgenin hayata geçirilmesi durumunda sınırın her iki tarafında, özellikle de **Irak Kürdistanı** kesiminde çok sayıda insan göç etmek zorunda bırakılacak. Aynı kaygılar zaten sınırın ötesinden de dile getirilmekte.

Bölgedeki Kürt kaynakları, 300 kilometre uzunluğundaki dağlık sınırın önemli bir kesiminde Irak Kürdistanı düzlüklerine doğru 10-15 kilometrelik tampon bölgeler oluşturulmasının hedeflendiğini ve TC'nin bu projeye birlikte, bölgeyi insansızlaştırmayı ve onlarca köyü sınırdan taşımaya amaçladığını, bunun ise binlerce insanın göç etmek zorunda kalması anlamına geleceğini söylemekte.

Varlığını bu topraklarda yaşayan diğer ulusları yok sayma ve bu uluslara dönük imha-inkâr politikalarını tüm tarihi boyunca hayata geçirme üzerine kuran faşist TC'nin bölgeye dönük yeni bir projesi değildir bu hiç kuşkusuz. Neredeyse tüm komşularını ve de uzak-yakın tüm ulusları kendine **"düşman"** olarak gören TC'nin en büyük düşmanı ise bugünlerde (aslında tüm tarihi boyunca) yine Kürtlerdir. Üstelik hem içerdeki hem de dışardaki Kürtler. **Bunun içindir ki şu süreçteki toplumsal muhalefeti sindirme-etkisizleştirme-yok etme politikalarını da, yine öncelikle Kürt ulusu üzerindeki imha-inkâr pratiğini nasıl daha boyutlu hayata geçireceği üzerinden yükseltmektedir.** Irak Kürdistanı'na dönük sınır ötesi harekâtı gündemde tutması ve de sıkça burada tampon bölge oluşturma eğilimini dillendirmesi, aslında tüm emekçi halk kesimlerine dönük topyekun bir saldırı hareketinin de ön hazırlığıdır. Tüm halkın harekete geçmeye çağrıldığı **"Teröre Karşı Kitle-sel Mücadele"**den anlaşılması gereken de budur zaten. El birliğiyle **"terörün beli kırılmak"** istenmektedir. Kürt ulusal hareketine dönük son aylarda artan imha operasyonlarına, Kürtlerin linç girişimlerinin başlıca hedefi yapılmaya baktığımızda esas harekâtın içerde planlandığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bir kez daha PKK'yi **"bitirmek"** iddiasıyla gündemde tutulan Irak Kürdistanı harekâtı ise artık öyle eskisi kadar kolay hayata geçirilememektedir. Çünkü buradaki güçler dengesi oldukça değişmiştir. En başta da ABD'nin bölgedeki varlığı ve Kürtlerle olan ilişkisi bunun öyle ha deyince hayata geçirilmesinin önünde engeldir.

Emperyalist projeler "kırmızı çizgileri" ortadan kaldırdı

"Kuzey Irak" 90'lı yıllarda TSK'nin **"tatbikat"** alanıydı. Faşist TC ordusu daha o yıllarda buraya dönük sık sık ve düzenli aralıklarla tatbikat adı altında operasyonlar düzenliyordu. Ve bu operasyonların hemen hepsi **"terör örgütünün belini kırma"** amacı taşıyordu. TSK, 1983-1999 yılları arasında Güneş, Balyoz, Ejder, Çelik, Çekiç gibi adlarla düzenlediği operasyonlarla **"terörün belini"** tam 24 kez **"kırmıştır!"** Bu operasyonların en büyüğü ise 1995'deki 35 bin askerin katıldığı harekât-

tır. Şimdilerde ise bir kez daha ve daha kapsamlı bir **"bel kırma"** harekâtının hazırlıkları yapılmaktadır. Ancak hem içerde hem de dışarıda yapılması planlanan bu harekâtın sınır ötesi ayağı öyle kolay kolay hayata geçecek gibi görünmüyor.

Çünkü faşist TSK'nın kafasına estiği zaman girdiği Irak Kürdistanı, artık istenildiği zaman tatbikat vb. adlarla girilebilir olmaktadır çıkmış durumdadır. Bunun içindir ki, bir yıl aşkın süredir dillendirilen sınır ötesi harekât bir türlü hayata geçememektedir. Çünkü Irak Kürdistanı'ndaki Kürtlerin artık ABD gibi bir hamisi vardır. Aynı hamiyet bağıllık ise TC'nin elini kolunu bağlamaktadır. ABD'nin izni olmadan nefes bile alamayan, ordusuyla, hükümetiyle bir bütün olarak TC devleti, her şeye karşın hazırlıklarını sürdürür görünmektedir.

Bu hazırlıklar karşısında kimi zaman yeşil ışık yakan, kimi zamansa böyle bir harekâta izin veremeyeceğini açıklayan ABD emperyalizmi ise çok açık ki, konjonktür ileriki süreçte neyi gerektiriyorsa, o yönlü bir tutum içine girecektir. Şu süreçte, gerek ABD emperyalizminin gerekse giderek bölgedeki gelişmelerin içine daha ağırlıkla dahil olan AB emperyalistlerinin izlediği pratik, bir yandan bağımsız bir Kürt Devleti vaadiyle Kürtleri oyalamak, diğer yandan ise, tüm bölgede olduğu gibi, karşıtlıkları kıskırtarak, Türkiye'yi bir bütün olarak bölgedeki sıcak çatışmaların içine daha çok çekmeye çalışmak biçiminde özetlenebilir.

Bölgeye dönük hakimiyet planlarına '90'lı yıllarda hız veren emperyalistler, bugün vaat ettikleri bağımsız bir Kürt devleti kurulması daha doğrusu Kürtlerin bu vaatle oyalanması çabalarına aslında Irak işgaliyle birlikte değil, yine '90'lı yıllarda başlamışlardı. Gerçi emperyalistler geçtiğimiz yüzyılda da benzer vaatleri gündeme getirmişler ve yine o dönemde de nihai olarak çıkarları neyi gerektiriyorsa, Kürt politikasına da buna göre yön vermişlerdi.

90'lı yıllardaki gelişmelere dönecek olursak, Türkiye'de konuşlandırılan Çekiç Güç, daha sonraki işgallerin de alt yapısını oluşturacak çabalarına, Kürtleri ayrı bir devlet kurma fikriyle emperyalistlere yedekleme faaliyetini de eklemiştir. Bu gelişmeler ise, tüm karşı çıkıyor görüntüsüne rağmen, özde TC'nin bilgisi dahilinde gerçekleşiyordu. **Kısacası TC'nin bölgede ilan ettiği kırmızı çizgiler emperyalistlerin bölgeye dönük projeleri netleştikçe ortadan kalkmaya başlamıştı.** Ve bu durum TC'nin artık kafasına estiği zaman sınır ötesi harekâta kalkışmasının zeminini de giderek ortadan kaldırıyor.

Sınır ötesi harekât tartışması, aynı zamanda asker cenazelerinin artmaya başladığı, Siyonist İsrail'in geçtiğimiz yaz aylarında gerçekleştirdiği Lübnan'a saldırısının yarattığı atmosferde iyice tırmandı. Ülkedeki siyasal krizin de derinleşmesiyle birlikte, önce AKP hükümeti sonrasında ise TSK, sınır ötesi harekât seçeneğini tekrar vurgulamaya başladılar. Başbakan Erdoğan, bir Bakanlar Kurulu toplantısı öncesinde **"toplantı çok şeye gebedir"** diyordu. Ancak bu **"çok şeye gebe"** toplantılar, aynı süreçte tırmandırılan ırkçı-şoven dalga içinde yer alan faşist azınlığın **"biz de İsrail gibi yapalım"** histerisini karşılayacak kararın alınmasını sağlamaya yetmedi. Ve hükümet aynı süreçte, İsrail'in saldırdığı Lübnan'a asker gönderirken, sınır ötesine asker göndermeye cesaret edemedi.

Sınır ötesi harekât kararı, **"çok şeye gebe"** toplantılarda iç politik dengelere, ama öncelikle de ABD engeline takıldı. Medyanın kamuoyunu her an harekât olacaktı bekletmesine soktuğu günlerde, ABD'nin Ankara Büyükelçisi Wilson, **"Türkiye tek taraflı sınır ötesi harekât yapmamalı"** di-

ye uyardı. Başbakan Erdoğan, ABD elçisine dönük **"kararı onlar değil, biz verimiz"** gibi, özde göstermelik çıkışlar yapsa da, ABD emperyalizmine rağmen bir sınır ötesi harekât bugüne kadar gerçekleştirilemedi. Çünkü son sözü hep ABD emperyalizmi söyledi ve söylemeye devam ediyor.

TSK'nın sınır ötesi harekattaki tüm ısrarına karşın bu kararı alamayan AKP hükümeti, bu kez, Kuzey Irak'ın NATO denetimine verilmesini önerdi. Ancak emperyalist güçler, özellikle de ABD bu öneriyi ciddiye bile almadı ve akabinde **"PKK ile mücadelede koordinatör"** adı altında bir senaryo ortaya sürüldü. Ancak koordinatör de işe yaramadı, daha doğrusu TC'nin beklentileri bir türlü karşılanmadı. Bu sonuç alınamama durumu, Erdoğan'ın koordinatör mekanizmasının iflas ettiğini açıklayan Koordinatör **Edip Başer'i** ani bir kararla görevden almasıyla sonuçlandı. Başer bu ani kararın ardından küskün çocuklar gibi kameralar önüne çıkıp, kendi aralarındaki dalaşa ilişkin dert yanmaya çalışsa da, birileri hemen kulağını çekmiş olacak ki, gündem olmasıyla gündemden düşmesi bir oldu.

Sorun sınır ötesi değil içerde güç kazanma

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, 12 Nisan 2007 tarihli basın toplantısında ve sonraki açıklamalarında üzerine basa basa, sınır ötesi harekât isteğini yineledi ve hükümetten, (özde sadece sınır ötesiyle sınırlı olmayan) yetki istedi. Bir yandan TSK ile çatışmalı gibi görünen hükümet ise, hem yaklaşan seçimlere yatırım olarak hem de özde TSK ile arayı düzeltme gayretiyle **"Ordu isterse Meclis'ten Ordu'nun yetkilerini artıran bir karar çıkarırız"** diye karşılık verdi. Bu açıklamayla birlikte aralarındaki sürtüşmelerin de ne kadar suni olduğu ortaya çıkıyordu aynı zamanda.

Ancak TSK basın toplantısıyla ilan ettiği sınır ötesi talebini hükümete resmi olarak iletmiyordu bir türlü. Hükümet de yine aynı şekilde TSK'ya resmen sınır ötesi teklifinde bulunmuyor, hukuksal olarak emrinde olan askere sınır ötesi için talimat vermiyordu. Meclis ise bu konuda tamamen devre dışı bırakılıyor. Kısacası kimse ilk hamleyi yapmak istemiyordu ve hala da istemiyor.

Çünkü sınırlı bir harekât bunu dillendirenlerin ve sınırlı kamuoyunun beklentilerini karşılamayacaktır. Kapsamlı bir harekât ise TC'nin burada ABD'nin Irak'ta girdiği batağa benzer bir batağa girmesini de beraberinde getirebilecektir. Harekât noktasında topu birbirine atan taraflar, bunun sorumluluğunu almak istememekteler. Böyle bir batağa saplanma ihtimali MGK Sekreterliği'nin raporlarında bile yer almaktadır. Şöyle denmektedir burada: "Mevcut şartlara bakıldığında Kuzey Irak'a kapsamlı bir askeri harekâtın sakıncaları dikkate alınmalıdır. Büyük bir operasyon insani kayıplar ve ağır mali yük getirir. Uluslararası alanda sert tepkiler harekâtın başarıya ulaşmasını güçleştirir. ABD'nin saplandığı batağın benzeri Türkiye için de olabilir."

Bu tespitin yer aldığı rapora ilişkin haber, birçok haber kanalının yanı sıra, internette bile yayımlandı. Ancak ne hükümet ne de asker bunu tekdüz eden, aksi bir açıklama yapmadı. Çok açık ki, her iki tarafta böyle bir sorumluluğu almak istemedikleri gibi, bir harekât sonrası ortaya çıkabilecek bataklık tablosunun sorumluluğunu birbirine yıkmaya, böylelikle her iki tarafta kendi cephesinden iç politikada yitirdiği gücü yeniden elde etmeye çalışmaktadır.

Çünkü MGK raporunda da vurgulandığı gibi, böyle bir bataklığa batma durumunda bunun faturası oldukça ağır olacaktır. İnsan kaybının yanı sıra ağır bir mali yük çıkacağı gibi, hem ülke içinde hem de ülke dışında tepkiler oluşacaktır. Bunun içindir ki,

sınır ötesi noktasında kimse faturayı üstlenmek istememekte ve diğerinin üzerine yıkmaya çalışmaktadır.

ABD'de pişen senaryolar

Gerek içine girilen siyasal krizin gerekse emperyalistlerin bölgeye dönük projelerinin ürünü olarak yükselişe geçen saldırı dalgası, 20 Haziran'da yapılan MGK toplantısında daha da pekiştirildi. MGK'dan sonra yapılan yazılı açıklamada bir kez daha **"terörle mücadeleye"** dikkat çekilerek: **"Bu bağlamda terörizmle mücadelenin gerektirdiği tüm önlemlerin, koşullar ne olursa olsun alınmaya devam edileceği vurgulanmıştır"** denildi.

Ancak koşullar ne olursa olsun alınacak olan önlemlerin ne olduğu, daha MGK toplantısından önce açığa çıkmıştı bile!

Milliyet Gazetesi'nin ABD temsilcisi Yasemin Çongar 13 Haziran'da Hudson Institute'de yapılan bir toplantının haberini veriyordu. Çongar, birden fazla kaynaktan alarak aktardığını belirttiği bu toplantının **"Hudson Institute Türkiye Çalıştay"** adı altında gerçekleştiğini belirterek, toplantıya ilişkin özetle şunları vurguluyor:

"1. Gündem: 'Bir dizi olayın Türkiye'yi, K. Irak'ta PKK'ya karşı operasyon yapmaya yöneltmesini içeren akla yakın bir senaryo geliştirdik. Bu kapalı, off the record toplantıya katılanlar, bu krizi müteakip olayları oynayacaklar.'

Hudson çıkışlı senaryoda, bir dizi bombalama ve suikast eylemi, hedef seçilen yer ve kişilerin adları kullanılarak anlatılıyor. 'Anayasa Mahkemesi (eski) Başkanı **Tülay Tuğcu'nun** öldürülmesi' de metinde yer alıyor.

2. Katılım: 'Katılımcılar, ABD hükümetinden yetkilileri, think-tank camiası mensuplarını ve Türk Genelkurmay'ının think tank'i SAREM'den üst rütbeli subayları kapsayacak.'

Toplantıdaki Türk heyetinde, **Genelkurmay Stratejik Araştırmalar ve Etüd Merkezi (SAREM)** Başkanı Tuğgeneral **Süha Tanyeri**, Türkiye'nin Washington'daki Silahlı Kuvvetler Ataşesi Tuğgeneral Bertan Nogaylaroğlu dahil dört asker ve bir sivil var."

Genel Kurmay ise bir kez daha suçüstü yakalanmışlığın verdiği telaşla, MGK toplantısına denk düşen 20 Haziran günü bu bilgileri yalanlama yoluna gidiyor. Oysa emperyalist patentli, özellikle de ABD patentli benzer kanlı senaryoların on yıllardır ülkede hayat geçirildiğini artık sağır sultan bile biliyor. Nitekim bir bir ortaya çıkan tanıklar, bir süre önce **Ankara/Anafartalar Çarşısı'nda** patlayan bombanın bir ordu mensubu tarafından çöp konteynerine bırakıldığını söylüyorlar. Ordu mensubu olduğu ise, bombanın büyük ihtimalle zamansız patlamasından dolayı kendisinin de yaralanması ve yardıma gelenlere kimliğini açıklamasıyla ortaya çıkıyor.

Sonuç olarak; bir kez daha emperyalist projelerin hayata geçirilmesi söz konusudur. İşgaller, katliamlar ve kardeş kavgalarının kıskırtılması üzerinden yükseltelen ve tüm bölgeyi kaosa sürükleyen bu projelerin Türkiye ayağı pekiştirilmeye çalışılmaktadır. Ordusuyla, hükümetiyle ve burjuva muhalefetiyle, ülkenin tüm egemen sınıfları da bu projelere daha fazla dahil olmanın yarışı içindedir. Seçimlere dönük yarışın özü de yine budur. Bu oyunu bozacak olan yegâne güç ise, emperyalistlerin ve onların uşak-ışbirlikçi-kukla rejimlerinin kendilerine dönük projeleri karşısında ayağa dikilmekte gecikmeyecek olan, başta ülkenin Kürt-Türk ve çeşitli milliyetlerden halkı olmak üzere, tüm bölge halklarıdır.

Sınıfsal Yaklaşım

SINIF MÜCADELESİNDE İLERİ BİR MEVZİYE DOĞRU, DÜZENİ, SİSTEMİ, REJİMİ BOYKOT İÇİN, SEÇİMLERİ BOYKOT!

“Cennetten arsa vaatleri” içeren seçim bildireleri ilan ederek yola koyulan faşist partilerin liderleri, “oy toplama” uğruna çıktıkları **insan avcılığı** kampanyalarını büyük bir hararetle sürdürüyorlar. Burada sıralamakla bitmeyecek vaatlerdeki ortaklıkları, bir yandan seçimler sonrasındaki icraatlara, diğer yandan yalandolan mekanizmasını işletmedeki pervasızlıklarına ilişkin kanıtlar sunuyor. Bu tablodan okunması gereken gerçeklik; sadece benzeşme oranlarının bu kadar yükselmiş olması değil, aynı zamanda **çözumsuzlük ve çıkmaz** içerisinde debelenirken, inandırıcılıklarını yitirmenin bu boyutta sergilenmesiyle açığa vurulan bir **çaresizlik** içerisinde olmalarıdır.

Bu çözumsuzlük ve çaresizlikten dolayı ki, birbirleriyle atışırken sergiledikleri ifade ve üslup giderek saldırılaşmakta, vaatler **“açık eksiltmeli-artırmalı”** (“terörü” bitirme süresi, mazot fiyatı, ürün taban fiyatları, asgari ücret ve işçi, memur, emekli ücretleri vb.) bir tarz almakta, şimdiden yapılan koalisyon hesaplarına uygun tutumlar geliştirilmektedir. Vaatlerinden çok **“vaat etmedikleri ve edemedikleri”** açısından ortak kimliklerini deşifre eden komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partileri; yaşanmakta olunan siyasi, ekonomik ve toplumsal krize ilişkin esaslı bir **“çözüm”** sunamadıkları, sunamayacakları için dikkatleri başka noktalara çekmektedirler.

O başka noktalar, ırkçı ve şovenist merkezi bir kampanya çerçevesinde geliştirilen çaplı ve kapsamlı saldırı ve histeri dalgasını/rüzgarını da körükleyen laikçi-şeriatçı kutuplaştırmasının **koordinatlarını** oluşturmaktadır. Rejimin ideolojik kodları üzerinden yürütülen kampanya faaliyetleri, tümünü **“tek devlet, tek bayrak, tek vatan, tek din, tek dil”** vurgusu ve **“bayrak-azan”** propagandasıyla hizada tutmaktadır. Bu, dalaşmalı, parçalı hallerine karşın halka karşı ortak bir cephede mevzileniş anlamına gelmektedir.

Her ne kadar vaatler bol keseden ve yüksekte savrulmaktaysa da

“kırmızı çizgileri” geçmemek için gösterilen özen dikkat çekicidir. ABD emperyalizmine yönelik itiraz bir yana serzeniş içerisine dahi girilememekte, AB’ye üyelik teraneleri sürdürülmemekte, IMF’nin vesayeti dokunulmazlık statüsünü korumaktadır. TÜSİAD’ın 8 Haziran’da açıkladığı “Ocak 2014, AB’ye Tam Üyelik Hedefine Doğru” başlıklı raporda seçimler için kullanılan **“1876-2006 yıllarını kapsayan 130 yıllık demokrasi tarihinin en çetin sınavı”** ifadesi doğrultusunda hareket tarzı tutturularak, hep bir ağızdan **“devlete/rejime sahip çıkma”** çağrısı yapılmaktadır. Bir yandan, “güvenlik” zirveleri sonrası **“tam uyum”** (12.06) beyanatları verilirken, diğer yandan suikastli, bombalı provokasyon senaryoları (ABD Hudson Enstitüsü) eşliğinde kitleler üzerinde şantaj ve tehdit temalı **basınç** sürekli kılınmaya çalışılmaktadır.

Demokrasi havariliğini kimselere bırakmak istemeyen AKP, “demokratik bir anayasa” palavrasıyla balonlar uçururken, Cemil Çiçek’in **“yüzde 10 seçim barajı ilave yapılarak korunmalıdır”** (08.05) sözüne dikkat çeken olmadığı gibi, Elazığ valisi Muammer Muşmal’ın **“PKK’lileri buldumu keseceksin”** (19.06) fetvasının üzerinde duran da yoktur. Açlık sınırının **853**, yoksulluk sınırının **2.240** YTL’ye ulaştığı (Kamu-Sen, 21.06) koşullarda, asgari ücrete yüzde 4’lük bir zam yapılırken; halka **“çözüm”** adına söyleyecek hiçbir şeyi olmayanların altı boş, ayakları havada vaatlerle yürüttükleri kampanyalar, ancak karnı tok bir avuç azınlık için eğlendirici olabilir.

Egemen sınıf partileri tarafından düzenlenen ve her yönüyle kumpanyaya benzeyen seçim kampanyaları, kitlelerin aldatılabilmesi uğruna harekete geçirdikleri devasa bir makinenin çarkları döndürülerek işletilmektedir, Hazine yardımı başta olmak üzere **muazzam** bir bütçe harcanarak yürütülen manipülasyon için bütün güçler seferber edilmektedir. Her şeye rağmen, onca deneyime ve teşhir olumsuzluğa karşın, kitleleri aldatılma-

ve yönlendirme faaliyetinin sanıldığı kadar kolay olmadığı da bilinmelidir.

Seçimlerin, faşizme örtülen **“demokrasi”** perdesinin yırtılmaması için en önemli araçlardan birisi olması gerçeği, bu fırsatı en iyi biçimde değerlendirme gereğini de ortaya çıkarmaktadır. Bu, bütün burjuva partileri açısından **“görev”** olarak bellendiğinden ötürüdür ki, seçim dönemleri ayrı bir hizmet yarışına sahne olmaktadır. Faşist partiler birbirleriyle kapışır ve daha fazla güçlenerek mecliste koltuk kapma derdi güderken aynı zamanda **“demokrasiye”** sahip çıkma adı altında, düzenin **işleyişi** için var güçleriyle yüklenmektedir. Zira eğer düzen gemisi su almaya başlar ve batarsa hep birlikte denizin dibini boylayacaklarının **“derin”** bir kavrayışı içerisindeyler.

Seçimler, halkın devlete tabiyeti açısından en önemli **köprü** işlevi görmektedir. Kitlelerin dizginlerini yakalamayı, kendi kaderlerine hükmetme noktasında tayin edici bir pozisyon aldıkları **yanılsamasıyla**, seçimler sayesinde başarmaktadırlar. İktidarı tayin edecekleri hissiyatıyla iradesinin teslim edenler; çeşitli partilerin yükseliş ve düşüşleriyle hükümetlerin gidiş gelişlerinde rol oynamak suretiyle egemenliğin asli unsuru olduklarına inandırılmakta, **bu oyun** böyle sürüp gitmektedir.

Meclis bileşenini belirleme, iktidarı tayin edebilme, dolayısıyla kendi kaderi üzerinde söz sahibi olabilme yetisi ve gücünü elinde bulundurduğuna kanaat getirenler, başlarını düzenin **boyunduruğuna** geçirmiş olmaktadır. Gönüllü bir biçimde düzenle bütünleşme halleri üzerinden sistemi işletenlerin bu durumu sonuna kadar sömüreceği pek tabiidir. Böylelikle kurulan düzenek, kitlelerden pompalanan **kanla** çalışmakta, keyfiyet bu meşruiyete bağlı olarak devreye sokulmaktadır. Kitle temeli olgusunu güçlendirmeye çalışanlar açısından düzenin işlerliği sağlanmış demektir.

Bu çarkın bozulması, **“demokrasi”** perdesinin yırtılması, boyunduruğun kırılması için, düzeni meşrulaştırma ve payanda oluşturma araçlarının **tahrip edilmesi** gerekir. Bu amaçla geliştirilecek bütün taktikler, uzlaşmaz bir yalınlıkla sistemin tam **kalbine** darbeler indirmeli, farklı bir duruş ve karşı koyuş sergileyerek kitleleri **sarsıcı** bir platform yaratmalıdır. Böylelikle, bu zemin üzerinden gerçekleştirilecek hareketin, düzeni değiştirme adına geliştirilen mücadeleye kanalize edilmesi için **maddi koşullar** yaratılmış, sistemden kopuşla-

rın, sisteme yönelen iradeyle bütünleşmesinin önü açılmış olmaktadır.

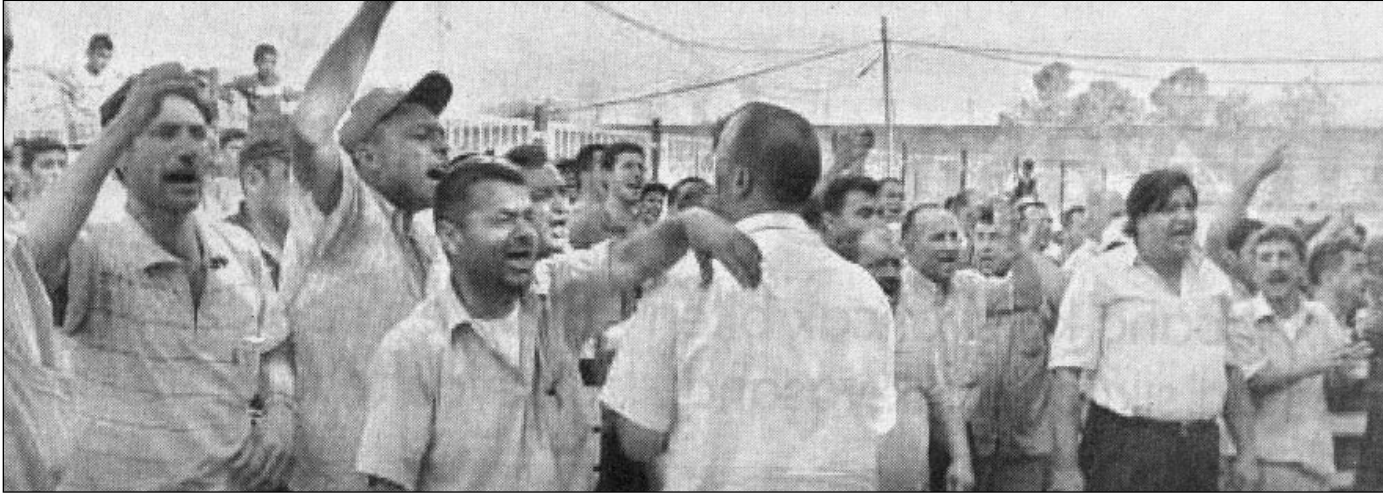
Bu bağlamda, **“protesto”**dan çok daha kapsamlı bir düzlem ve içerikte, **“ilişki kesme/kurmama”**yı ifade eden **“boykot”** tavrı/taktiğinin başlıca amacı, **kopuşu** hızlandırmaktır. Kitlelere, seçimler vesilesiyle sistemle ilişki kesme/kurmama çağrısı yapılırken varılmak istenen **“soyutlama”**nın boşlukta ve belirsizlikte kalmaması için devrim alternatifinin, **“tek kurtuluş yolu”** olarak sunulması şarttır.

Düzenin kurum ve kurallarıyla meşrulaştırılması bir yana, tipik bir **“seçtirim”** işlemine dönüştürülen seçim yaptırımını reddetme temelinde geliştirilen tavır; öncelikle sistemden beklentisi kalmayan kitlelere hitap ettiği içindir ki, yaratacağı kulvardan sınıf mücadelesini **ileriye** taşıyacak bir potansiyeli harekete geçirmeyi hedeflemektedir. Bu potansiyelin esasta **kendiliğinden** oluştuğu maddi bir gerçekliktir. Bütün kendiliğinden hareket ve oluşumlara müdahale noktasında yapılması gerekenler, burada da doğru bir politika ve perspektifin yol göstericiliğinde devreye sokulmalıdır.

Bunun için etkili bir **teşhir kampanyası** örgütlenmeli, boykot tavrının radikal öğeleri bunun merkezinde **atesleyici bir dinamizm** yaratmalıdır. Aydınlatma faaliyeti, sisteme karşı seçimler vesilesiyle yöneltilecek boykot tavrıyla bütünleştiği oranda işlerliğe kavuşacak, ete kemiğe bürünecek ve alternatif yolda **ilerlenilmesi** için çıkış yaratmanın altyapısı yaratılmış olacaktır. Seçim atmosferi ve fırsatı, düzene yönelik tepkilerin yoğunlaştırılması ve karşı bir duruştan hareketle **“devrimci”** yola girilmesi ve mesafe alınması için büyük olanaklar sunmaktadır. Bu, kitlelerin politika ile daha ilgili halde bulunmasından çok, sistemle **çıplak bir yüzleşme** şansının yakalanabilmesinden ötürüdür.

Karşı-devrimin çaplı ve kapsamlı bir saldırı örgütlediği ve yaşadığı krizlerle birlikte meşruiyet tazelemek için sandığa sığındığı koşullarda; kitleleri çekmek istediği tuzağa düşmemek ve **“savaş”** çağrısına yanıt olmak adına, **kavgayı bütün yaşam alanlarında büyütme ve direniş cephesini güçlendirmek için** seçimlerin boykot edilmekten başka bir tutumla karşılanması düşünülemez. Tersine bir duruş ve hareket tarzı, sınıf mücadelesinde **geri ve uzlaşmacı** bir noktaya sürüklenmekten başka bir işe yaramayacaktır.

Grevdeki işçilere vahşi saldırı

CHP'li Salihli Belediyesi, polis ve jandarmanın desteği ile belediye işçilerinin grevini kırmaya çalışıyor. Genel-İş üyesi Salihli Belediyesi işçileri, belediye yönetiminin, polis ve jandarmanın saldırılarına karşı grevlerine devam ediyor. Belediye yönetimi, zabıtalı kullanarak grevi kırmaya çalışırken, polis de buna karşı duran işçilere saldırıyor. **Biber gazı kullanılan son saldırıda 29 işçi hastaneye kaldırıldı, ardından da gözaltına alındı.**

Sözleşme görüşmelerinde işçiler 24 YTL taban saat ücreti ve artı yüzde 12 zam istemiş, yönetim kabul etmemişti. İşçiler ayrıca geçen sözleşmede 2006 yılı zam oranının memur zammına endekslendiğini, bu zam

oranının memurlara ödenmesine karşın kendilerine verilmediğini ve durumun mahkemeye gittiğini de hatırlattılar. Yapılan görüşmelerde anlaşma sağlanamaması üzerine 255 işçi **22 Haziran** günü greve çıktı.

Grev uygulamasının hemen ardından ise CHP'li belediye yönetimi grevi kırmak için harekete geçti. Taşeron işçileri kullanarak çöp kamyonlarını hizmete çıkarmaya çalışan belediye yönetimi, bunun için polisten destek aldı. Ancak taşeron işçilerin kadrolu işçiler tarafından ikna edilerek greve destek vermesi üzerine, yönetim bu kez zabıtalı devreye soktu. Çöp arabalarını zorla şantiyeden çıkarmaya çalışırken, Genel-İş üyesi işçiler burada karşı koydular. Bunun üze-

rine jandarma ve polis işçilere saldırı. Saldırıda 29 işçi yaralandı. Ambulansla Salihli Devlet Hastanesi'ne kaldırılan işçiler, daha sonra gözaltına alınarak **Salihli Emniyet Müdürlüğü**'ne götürüldüler. Diğer işçiler ise saldırıları protesto etmek için yürüyüş yaptı. Yürüyüşe sanayi işçileri ve esnaf alkışlarla destek verdi.

Grevci işçilerden Sezai Cesur **"Belediye yönetimini kınıyorum. Ekmek mücadelemizin karşısına copla, biber gazıyla çıktılar"** şeklinde konuşurken işçilerden İzzet Uçar da **"Belediye yönetimine oy verdim. Bin pişmanım."** dedi.

(H. Merkezi)

Sendikadan istifaya zorlanan işçiler eylem yaptı

Ankara Fizik Tedavi Rehabilitasyon Merkezi Hastanesi'nde çalışan Genel-İş'e bağlı Konut İşçileri Şubesine üye işçiler, taşeron şirket Piramit tarafından sendikadan istifa etmeleri için baskı yapıldığını dile getirerek eylem yaptılar.

Rehabilitasyon Merkezi Hastanesi'nde çalışan işçiler, şirket yetkililerinin işten atmakla tehdit ederek sendikadan istifa etmelerini istediğini belirttiler.

Genel-İş Sendikası'na üye olan 57 işçiye **"Sendikalı işçi istemiyorum, istifa edin gelin çalışın"** diyerek baskı yapan şirket patronuna karşı işçiler, 14 Haziran günü Rehabilitasyon Merkezi önünde biraraya gelerek bir eylem yaptılar.

Şirket yetkilileri ile görüşmek isteyen işçilerin bu talebi yanıtızsız kaldı. İşçiler adına konuşan **Zeynel Diyip**; sağlıkta yaşanan dönüşümün sağlık çalışanları için her geçen gün kâbus haline geldiğini dile getirdi. Sendikal haklarına sahip çıkmak için mücadele yürüten işçiler, sorunların çözülmesi talebiyle, Sağlık Bakanlığı'na yürüdü. Bakanlık önünde konuşan örgütlenme sekreteri **Erol Ekici**, haksızlıklara ve kuralızsızlıklara inat örgütlenmeye devam edeceklerini söyledi. (H. Merkezi)

Emekçinin Gündemi

Bozuk düzende sağlam çark olmaz!

Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte siyasette havalar iyice ısınmaya başladı.

Düzen partileri, **22 Temmuz**'un yaklaşmasıyla birlikte çalışmalarına hız verdiler.

AKP'den CHP'ye, MHP'den GP'ye tüm düzen partileri artık son kozlarını oynamaya başladı. Kalan süre içinde emekçilerin kafasını daha fazla karıştırmak, vaatleri ile onları aldatmak söyledikleri ile uyutmak için tüm enerjilerini kullanıyorlar. AKP, IMF ile ilişkilerin koparılacağını söylerken; **CHP halkın ezdirilmeyeceğini duyurmakta. Her şeye rağmen işçi sınıfı ve emekçilerin yaşadığı yoksulluğu ve sefaleti yani en önemli sorunlarını malzeme yaparak cennet vaat eden GP, palavrada diğerlerinden bir adım ilerde.**

Düzen partileri, işçi sınıfı ve emekçileri kamplara bölerek birbirine düşman etmeye çalışmakta, böylece yaşadıkları cehennem mimarı olan kendilerini aklamaya çalışmaktadırlar. İşçi sınıfını laik-anti laik, Cumhuriyetçi-şeriatçı, solcu-sağcı, Kürt-Türk vb. biçimlerde bölerek biraraya gelmenin zeminini de giderek daraltmak istemektedirler. Bilindiği gibi seçimler böylesi oyunların en revaçta olduğu dönemlerdir. **Cumhuriyet**

Mitingleri ile önemli bir mesafe kaydedilen bu oyunda amaçlanan işçi sınıfının, sınıf düşmanlarına karşı ortak karşı duruşu örgütlenmesinin önüne geçmektir. Böylece işçiler, emekçiler düzen partilerinden birinde sisteme yedeklenecek ve sandık başına giderek bu oyuna alet olacaklardır. Böylece çark işleyemeye devam edecek, modern köleler efendilerini seçmiş olacaktır.

İşçi sınıfı ve emekçiler, 3 Kasım seçimlerinden bu yana geçen süre içerisinde çalışma koşullarında hiçbir iyileştirme yaşamamışken bu suni kamplamalara neden inansın ki ?

Hangi inançtan, milliyetten, kültürden olursa olsun yaşamı üreten, yaratan, alınteri ile tüm güzellikleri var eden işçi sınıfı ve emekçiler birleşerek yaşadıkları korkunç sömürünün sorumlularını yargılamalıdır.

İş cinayetlerinde yaşamını kaybeden, iş koşullarından kaynaklı olarak hastalanan, günde 15 saat çalışmasına rağmen evini geçindiremeyen işçilerin, emekçilerin bunun hesabını sorması gerekmektedir. 5 yıl boyunca asgari ücreti IMF'nin talimatları ile enflasyonun altında belirleyen AKP değil midir?

Sosyal Güvenlik Yasası'ndaki değişiklik-

leri onaylayan CHP değil midir? Emeklilik yaşını yükselten, **"paran yoksa öl"** mantığını hastanelerimize yerleştiren, KIT'leri satan, ülkemizi parsel parsel peşkeş çeken bunlar degimlidir? AKP, CHP MHP veya bir başkası işçi sınıfı için emekçiler için insanca yaşanabilecek bir dünya için neler yapmıştır?

Bir avuç asalak sefahat içinde yaşarken milyonca işçi, emekçi yoksulluk sınırının altında yaşam kavgası vermektedir. Tekstil atölyelerinde sınırsız bir sömürüye maruz kalan, maden ocaklarında hiçbir emniyet güvencesi olmadan çalışan, tersanelerde her an ölümlü burun buruna olan tersane işçileri, aldıkları maaşlarla ayın sonunu nasıl getireceğini kara kara düşünen kamu emekçileri, **hesap sormanın vaktinin geldiğini bilmelidirler!**

Egemen sınıfların çıkardığı yasalarla özelleştirmeler sonucunda binlerce işçi işsizler ordusuna katılırken, taşeronlaştırma ile işçi sınıfının örgütlenmesinin önüne geçilmekte sendikalaşma ya çalışan işçilere baskı uygulanmaktadır. Devlet, işçi sınıfının aleyhine olan bu yasaları çıkarmak ve uygulamak için yasama yürütme ve yargı kurumları ile polisi ve ordusu ile gece gündüz çalışmaktadır. **Gayet açıktır ki, bu devlet işçi sınıfı ve emekçilerin devleti değil komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının devletidir.** İşçi sınıfının yaşadıkları bunun en önemli kanıtıdır. AKP hükümette olduğu süre boyunca ülke tarihinin en büyük özelleştirmelerine imza atmış, en büyük işsizlik oranlarına ulaşılmış, IMF tara-

findan en başarılı ülke seçilmiştir. IMF'nin direktifleri ile uygulanan politikalar sonucunda milyonlarca köylü üretmez hale gelmiş büyük şehirlere göç etmiştir. AKP hükümeti kendisinden öncekilerin yaptığını yapmıştır. 22 Temmuz'dan sonra oluşturulacak hükümette aynen böyle yapacaktır. Çünkü ülkeyi yöneten meclise getirilen hükümet değil egemen sınıflardır. Meclis bunun görüntüsünden ibarettir.

Kıscacası seçim, düzenin meşruluğunu geniş işçi, köylü ve emekçi kitlelerinin gözünde yeniden kurmaya çalışmasından başka bir şey değildir. İşçi sınıfı, yoksul köylülük geniş halk kesimleri yaşamlarını çekilmez hale getiren bu düzenin zorbalığına onay vermemelidir. İşçi sınıfı, sınıf düşmanlarına karşı dayanışmasını yükselterek sandığa gitmemeli, oy vermemeli, oyuna alet olmamalıdır. İşçi sınıfı cellâdını seçmemeli, seçim tezgâhını bozmalıdır!

İşçi sınıfının sınıf düşmanlarına karşı aldığı doğru tutum budur.

İşçi sınıfı, bu seçim sürecini sınıf dayanışmasını yükseltmenin ve yaşadığı zulmün sorumluları ile hesaplaşmanın günü olarak görmelidir. **Çıkartılmaya çalışılan yeni yasalarla birlikte işçilerin, emekçilerin yaşamının daha da zorlaşacağını bilincinde olmalı, buna dur demelidir.** Yeni hükümetle yaşam koşullarının değişmeyeceğinin farkında olmalıdır. Umudunu, geleceğini Meclis'e girecek partilere bağlamamalıdır. Çünkü çözüm ne bu seçimde, ne bu seçimden Meclis'ten çıkacak hükümette ne de bu devlettedir.

“Parlamento’nun bir işlevi yok aslında!”

İkitelli; sanayinin gelişmiş, fabrikaların ve işçi sınıfının yoğun olduğu bir bölge. Binlerce işçinin çok kötü koşullarda, çok düşük ücretlerle çalıştığı bu bölgede sendikal mücadele ise yok denecek kadar az.

İkitelli’de bulunan ve büyük firmalara çalışan kunduracıların bulunduğu **Ayma-koop Kunduracılar Çarşısı**’nda da durum bundan farklı değil. İşçiler, küçük işletmelerin sahipleri yaşam koşullarının her gün biraz daha zorlaştığından, daha çok çalışmalarına rağmen daha az para kazandıklarından şikâyetçi. İşçilerin sorunları ile ilgili bir önceki sayımızda yayınladığımız söyleşinin ardından seçim atmosferi ile ilgili olarak düşüncelerini almak üzere yeniden işçilere gittik. Sorularımızı yanıtlayan işçiler, özellikle son yıllarda yurtdışından ihraç edilen ürünlerin piyasadaki fiyatları çok düşürdüğüne dikkat çekiyor. Bir önceki seçimlerden bu yana fiyatların daha da düştüğünü söyleyen işçiler, bu seçimlerden sonra durumun daha da kötüye gideceğine inanıyor. Siyasi partilerden iş koşullarının, parça başı fiyatlarının değişmesi anlamında hiçbir beklentisi olmayan işçiler, boykot tutumunun

aslında doğru olduğunu düşünüyorlar, ancak bunun sonucunda hiç istemedikleri bir partinin hükümet olmasından korkuyorlar.

Hepsinin ortaklaştığı en önemli nokta ülkemiz egemenlerinin ABD emperyalizmiyle olan bağımlılık ilişkisi. Seçimlerin, herhangi bir siyasi partinin bu ilişkiyi değiştiremeyeceğine inanıyorlar. İşçilerin esas olarak Meclis’ten veya siyasi partilerden hiçbir beklentisi yok.

Bunlardan bir şey beklemiyorum!

- 2002 seçimlerinden 2007’ye kadar geçen süreyi nasıl değerlendiriyorsunuz? Çalışma koşullarınızda bir değişiklik oldu mu?

- Geçen süre içinde işler daha da kötüye gitti. Burada çok büyük firmalar var. Patronlar “istersen yaparsın, istersen yapmazsın” diyorlar. Bizim gibi işçilerin de ihtiyacı var, çalışıyorlar. İşin hiçbir kazancı yok, yanındakine haftalık vermek zorundasın. Ben kazanamıyorum ki vereyim. Dediler “enflasyon düşüyor”. “Bu fi-

yatlara sonra yansiyacak”, hiçbir şey yok. Yaptığımız iş, kazandığımız para daha da geriye gidiyor. Benim halim 2 yıl önce iyiydi, şimdi daha kötü.

- Meclis’teki partilerin hükümetin yaptıkları benim için bir şeyi değiştirmiyor diyorsunuz...

- Tabii değişmiyor. Önceden de böyleydi.

- 22 Temmuz’da hangi partiye oymeyi düşünüyorsunuz?

- Şu andaki hükümete, AKP’ye vereceğim. Bir önceki seçimlerde MHP’ye verdim. MHP de geldi, DSP de geldi. Bir şey görmedik.

- AKP’nin hangi icraatlarından dolayı oymuyorsunuz?

- İcraatlarından değil de, memlekette en azından her gün zam yok. Alım gücün, kazandığın para her gün düşüyor, ama memlekette düzen var. Bu yüzden AKP’ye vereceğim.

- 22 Temmuz’da AKP hükümet olursa sizin için değişen bir şey olacak mı?

- Valla ben bir şey beklemiyorum.

- Bir şey değişmeyecekse oymek neden?

- Vatandaşlık görevimi yapmam lazım.

- Peki, Meclis’in ülkedeki temel meselelerde bir yetkisi olduğunu düşünüyor musunuz?

- Böyle bir şeyleri yok. Cumhurbaşkanı seçimlerinde ortaya çıktı. Parlamento’nun bir işlevi yok aslında.

- O zaman bu partilere oymek, boşuna oymek anlamına gelmez mi?

- Gelmez, öbürlerinin başa geldiğini düşündüğüm zaman moralim bozuluyor benim.

- Limanların, madenlerin satılması

ile ilgili yasalar çıktı. Bunların altına CHP de AKP de imza attı.

- Bağımlısın. Mecbur atacak. Özal ‘83’te geldi, o günden beri her şeyin Amerika’ya bağımlı. AKP de başa gelmeden önce Amerika’ya şöyle böyle diyorlardı. Ne oldu? Kim hükümete gelirse gelsin Amerika ile çalışmak zorunda.

- Biz kime verirsek verelim değişen bir şey olmayacak yani...

- Yok tabii. Memlekette böyle bir şey yok.

- Ne yapmak lazım? Çözüm öneriniz nedir?

- Her şeyin temelden değişmesi lazım.

- Düşüncelerinizi bizimle paylaştığınız için teşekkür ederiz

- Ben teşekkür ederim.

Meclis bir şeyi değiştirmez!

- Kaç yıldır bu işi yapıyorsunuz? Siz 2002 yılından bu yana geçen süreyi nasıl yorumluyorsunuz?

- 12 yıldır bu işi yapıyorum. Benim düşüncem hangi parti olursa olsun bence hiçbirinde iş yok. İşimizde bir değişiklik yok.

- Geçen süre içinde çalışma koşullarınızda bir değişiklik yoksa AKP’ye tepkili olmanız gerekmiyor mu?

- Sonuçta hangisine oym verirsem vereyim, aynı şeyler olacak. Bunun artıları var.

- Meclis’in ülkenin önemli konularında bir fonksiyonu olduğuna inanıyor musunuz?

- Meclis’in bir şeyi değiştiremediği ortada. Hangi partinin hükümet olduğu önemli değil. İstenmediği zaman Meclis’te bir şey yapılmıyor. Bu ortada. Hiçbirinin seçilmeyeceğini bilsem oym kullanmam. Ama benim hiç istemediğim bir parti başa gelebilir.

(İstanbul)

Uki tekstil işçileri, sendikaya ve patrona karşı iş bıraktı

Çatalca’da kurulu bulunan **Uki Tekstil**’de çalışan işçiler, ücretlerinin ödenmemesi ve sendikanın duyarsızlığına karşı **12 Haziran**’da iş bıraktı.

TEKSİF Sendikası Avcılar Şubesi’ne üye olan işçiler, hak ettikleri primleri ve ücretlerini alamıyordu. Yaklaşık 700 işçinin çalıştığı fabrikada işçiler, TİS imzalanmasına rağmen hala asgari ücretle çalışıyordu. İşçiler sendikanın sorunlarıyla ilgilenmediğini dile getirerek, sendikacılarla olan tepkilerini de ortaya koydu.

İşçiler iş bırakma eylemini patronun işçi çıkarmayacağına ve ücretleri ödeyeceğine dair söz vermesi ile bitirdi. Ancak patronun işçi çıkarması üzerine eylemlere yeniden başlandı. **13 Haziran** günü gerçekleşen iş bırakma eyleminde işçilerle görüşen patron, vergi iadelerini ödeye-

rek 15 Haziran tarihine kadar alacaklarının tamamının ödeneceği sözünü verdi. Bunun üzerine işçiler iş başı yaptı. İşçiler, yapılan eylemi eleştiren ve “**yasal olarak hakkınız yok**” açıklaması yapan sendikaya da tepkili.

İşçilerin hak arama mücadelesi sürerken patron da verdiği tüm sözlere rağmen 50 işçiyi daha işten çıkardı. **TEKSİF Avcılar Şube Başkanı Tanrıverdi Aybirdir** direnişteki işçileri suçlayarak hakaret etti. İşçiler şube başkanının bir kadın işçiyi tartakladığını da dile getirdi.

İşçiler son olarak sendikanın tutumunu protesto etmek amacıyla sendikadan topuca istifa etmeyi düşünürken atılan arkadaşları için de işe iade davası açmaya hazırlanıyor.

(İstanbul)

Harb-İş kaybedilen hakları için yol kesti

Türk Harb-İş Anadolu Yakası Şubesi **20 Haziran** tarihinde devam eden TİS görüşmeleri kapsamında bir basın açıklaması yaparak, gasp edilen haklarını geri alacaklarını ilan etti.

Açıklama öncesinde, şube önünde toplanan 1.200 Harb-İş üyesi işçi, kısa süreliğine E-5 Karayolu’nu trafiğe kapadı. Daha sonra şube önüne gelen işçiler adına burada Harb İş Anadolu Yakası Şube Başkanı **Hüseyin Över** bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada yürütülen TİS görüşmelerine ilişkin gelişmelere değinen Över; “Kamu Çalışanları **Toplu İş Sözleşme Müzakereleri**’nde gerek hükümetle tüm kamu çalışanları adına yürütülen çalışmalar, gerekse kendi işyerlerimiz için yürütülen müzakerelerden sonuç alınamamıştır” dedi ve kamu işçisinin geçmiş dönem kayıplarının telafi edilmesi talebinden geri adım atmayaacağını söyledi.

Açıklamanın devamında ise; “Türk-İş’in bünyesinde oluşturulan Kamu Koordinasyon Kurulu’nun hükümete sunduğu teklifin, kamu çalışanlarının geçmişten bugüne yaşanan kayıplarını kısmen telafi edecek bir teklif olduğunu düşünüyor ve destekliyoruz. Türk-İş’in hükümetle müzakereleri sürecinde alacağı kararların arkasında olduğumuzu ilan ediyoruz” diyen Över, Türk-İş’in teklif ettiği şartları kabul edildiği takdirde, yıllarca hakları gasp edilen kamu işçisinin hakkının verilmiş olacağını savundu, bu hakkın alınması için gereken her türlü mücadeleden geri durmayacaklarını vurguladı.

İşçilerin yoğun ilgi gösterdiği açıklama boyunca sık sık “**Yaşasın işçilerin birliği**”, “**Satılmış Türk-İş istemiyoruz**”, “**Harb-İş burada, Türk-İş nerede**”, “**Yaşasın sınıf dayanışması**” gibi sloganlar atıldı.

(Kartal)

Bunların hiçbirine OY YOK!

Geçimini tarım işinden kazanan mevsimlik işçiler, ülkenin dört bir yanında olduğu gibi Mersin-Tarsus'ta da ciddi sorunlarla karşı karşıya. Aldıkları yevmiyelerden ağır çalışma koşullarına kadar onlarca sorunun altında ezilen mevsimlik işçilerle yaptığımız röportajı bu sorunlara bir daha dikkat çekmek için sizlere sunuyoruz.

- **Hangi işte çalışıyorsunuz?**
 - **Tarım işçisi-** 3 yıldır Yenidünya topluyorum. Annem ve ben bu işte çalışıyoruz.
 - **Yaşadığınız sorunları anlatır mısınız?**
 - Zorlukların başında işveren ve elçilerin baskıları geliyor. İşverenler daha az para vermek için, işçilere bağırarak işin hemen bitmesini sağlıyorlar. Bu da işçileri insan yerine koymadıklarını gösteriyor. Elçilerin ise işin hemen bitmesi gibi bir derdi yok, onlar işçilerin işverenlere tamamen boyun eğmesi için kullanılan bir araç.
 Bunun yanında çalışma saatlerinin düzenliliği ve fazlalığı gibi bir sorunumuz bulunmaktadır. **Normalde yaptığımız anlaşmaya göre sabah saat 6:30 işbaşı ve saat 16:30'da paydostur. Ama işverenler bunu uygulamıyor. Bizleri saat 5:30'da götürüyor ve paydos saati belli olmuyor.** Diğer bir sorun ise yevmiye sorunudur. İşçilerin alacağı yevmiyelerin miktarı belli değil.

"Biz de onları yok sayacağız!"
 - **Kendinizi tanıtır mısınız?**
Tarım işçisi- Urfalıyım, 25 yıldır Tar-

sus'tayız. Babamın hayvancılıkla uğraştığı dönemler geçimimizi kendimiz sağlayabiliyorduk. Ama mallarımız elimizden kaybolduğundan itibaren tarım işine başladık. Kendimi bildim bileli ailemle beraber tarım işinde çalışıyoruz.

- **Siz çalışırken yaşadığınız sorunları anlatır mısınız?**

- Birincisi işlerin yorucu olmasıdır. İkincisi emeğimizin karşılığını alamayışımızdır ve bunun yanında da hiçbir değeri olmayan bir mal gibi görünmemizdir. En zor şartlar altında çalışmamıza rağmen, işverenlerin verdiği düşük ücret bizlerin geçimini sağlayamamamıza neden olmakta ve bu da bizlerin daha farklı işler yapmamıza yol açmaktadır. Üçüncüsü, işverenler bizleri aç sefil bırakmakta ve hakaret etmektedir.

- **Biz YDG'liler olarak bu yaşananlara**

karşıyız. Ve bunun için başlattığımız bir çalışma var. Bu konuda

neler söyle-

yeceksiniz?

- Eğer böyle bir çalışma başlatılıyorsa biz her zaman yanınızdayız. Ağaların ve patronların baskısı altında ezilmektense sizin başlattığınız çalışmaya katılmalı ve mücadele etmeliyiz. Biz işçiler fazla bir şey bilmediğimizden sesimizi çıkaramıyoruz. **Çünkü ağalar da**

bir nevi devlettir. Biz sizinle beraber mücadele ederiz, sizin de bizim yanımızda olup buna öncülükmanız gerekir. Bizler hep beraber mücadele ettiğimizde kazanacağımızı, sizin öncülük yapmanızla aldığımız sonuçtan gördük. Bunu da yevmiyelerin yükseltilmesinden anlıyoruz.

- **Peki, önümüzdeki ay bir seçim olacak bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

- Valla hiçbirine oy vermeyeceğim. Çünkü hepsi bizi seçim arifesinde uyutup hatta bazıları maddi olarak yardım ederek şirin görünmeye çalışmaktadır. Ama bu sadece seçimler bitene kadar sürüyor.

Sonra bakıyoruz ki biz yine köle gibi çalışmaya devam ediyoruz. Biz emeğimizin karşılığını vermelerini de beklemiyoruz. Yeter ki bizim var olduğumuzu bilsinler. Ama bunu yapmıyorlar ve bizi yok sayıyorlar. Bundan sonra biz de onları yok sayacağız. Onların bize bir zamanlar yaptığı gibi.

(Tarsus YDG)

Bir tarım bölgesi olarak Kazanlı ve seçimlere dair görüşler..

İşçi ücretlerinin dahi belli bir grubun inisiyatifinde belirlendiğini, işçilerin söz hakkının olmadığını, ağalık düzeninde çalıştıklarını anlatan işçiler ücretlerin azlığından şikâyetçi...

Mersin'in **Kazanlı** beldesi, **Mersin** kent merkezinin 14 km doğusunda, 30.000 dekar alan üzerinde kurulmuş bir sahil beldesidir ve 1969 yılında Belediye olmuştur. Dışarıdan göç almaya oldukça elverişli bir yapıya sahip olan Kazanlı'da nüfus 20.000 civarındadır.

Sınırları içerisinde merkezi olarak **Tekke Mahallesi**, Cumhuriyet Mahallesi, **Yeni Mahalle** ile Kum Mevkii, **Toprak Tepesi** bulunan belde, 7 km uzunluğunda kumsal sahili olan coğrafi yapıya sahiptir ve Çukurova'nın en verimli tarım alanlarından birine sahiptir. Ülkenin en önemli örtü altı turfanda, sebze-meyve yetiştiriciliği merkezlerinden biridir. **Nüfusunun % 90'ı geçimini sera altında turfanda sebze ve meyve yetiştiriciliği ile sağlamaktadır.** Yaklaşık olarak 18.000 dekarlık kapalı tarım alanı mevcuttur. Bölgenin temel geçim kaynağı tarımdır. Yetiştirilen tarım ürünlerinin büyük bir kısmı ihraç edilip ülke ekonomisine büyük girdiler sağlamaktadır. Ürünlerden en yaygın olan Yeşil Sivri Biber "**Kazanlı Sivrisi**" olarak literatürde yerini almıştır.

Bölge halkının ortalama % 80 gibi

bir bölümünü Arap milletinden insanlarımız oluşturmaktadır. Asimilasyonun yoğun olduğu ülkemizde kısmi anlamda kendi öz kültürlerini yaşamaya çalışan nadir bölgelerdendir. Bölge genel anlamıyla demokratik bir yapıya sahiptir.

Bölgede işçilerin büyük bir kısmı Türkiye Kürdistanı kökenli olup bu çevrelerde ikamet etmektedir. **Bölgenin köylük özelliklerini kaybetmemesinden dolayı iç içe geçmiş bir feodal yaşam biçimi mevcuttur.**

Son zamanlarda seçimler üzerine her yerde olduğu gibi burada da bir hareketlilik yaşanıyor. Burada da köy halkı, her zamanki gibi, sadece seçim zamanı hatırlandıklarını dile getiriyor. Bölgede ciddi anlamda bir CHP tabanı olmasının yanı sıra feodal yaşamlardan kaynaklı olarak burada oylar daha çok birey özgünlüğünde veriliyor. **Fakat son süreçte köy halkı artık siyaset adamlarının bir şey yapamayacağı, sadece kendi koltuklarını düşündüğünü söylüyor.** Genel olarak köy halkı kendi deyimleriyle bir taraftan "**bir de bunu deneyelim**" der-

ken bir taraftan sitem ediyorlar. Şu aşamada bir de GP'yi deneyeceklerini vurguluyorlar. Genç nüfusun yoğun olduğu bölgede işsizliğin hat safhalara geldiğini gören halk "**bir de**" umutlarını hala taşıyor.

Birçok siyasi partinin uğrak olduğu bölgede MHP de genç nüfusa hitap etmeye çalışıyor. **Fakat köy halkı vaatlerin hiçbir zaman yerine getirilemeyeceğini, özellikle de milliyetçi hareket diye tabir ettikleri partiden medet umulmayacağı kanısındadır.**

Köy halkının geneli işsizlik, yoksulluk gibi sorunlarla iç içe yaşıyor. Daha çok tarımsal bölge olmasından kaynaklı genel olarak zirai ilaçların, mazot ücretlerinin zamlanmasından yakınıyor. **Bölgede bir köylü derneği olmasına rağmen işletilmediği, köylülerin sorunlarıyla kimsenin ilgilenmediğinden yakınıp, birilerinden umut bekliyorlar.** İşçi ücretlerinin dahi belli bir grubun inisiyatifinde belirlendiğini, işçilerin söz hakkının olmadığını, ağalık düzeninde çalış-

tıklarını anlatan işçiler ise ücretlerin azlığından şikâyetçi...

Anlatmaya çalıştığımız bu gerçeklik aslında ülkemizin başka yerlerinde de yaşanmakta ve gittiğimiz insanlar "**vatandaşlık görevi**", "**hakkımız**", "**hiçbir şey yapmaktan daha iyidir**" diyerek "**en azından bir tanesini daha deneme**" adı altında kötünün iyisini seçeceklerinin altını çiziyorlar. Ama bir taraftan da düzen partilerinin hiçbirine güvenlerinin kalmadığını belirterek, hükümettekine lanet okuyorlar.

Öyleyse bu durumda yapılması gereken aslında bunların hiçbirinin birbirinden bir farkı olmadığını altını çizerek, asıl tepki gösterme yolunun kötünün iyisini seçmek değil, sandık başına gitmemek olduğunu kendi yaşamlarından örneklerle kitlelere anlatmaktır.

(Mersin YDG)

Karanlık çağrıya aydınlık cevap!

Genelkurmay Başkanlığı'nın gece yarısı yayınladığı e-muhtıralarla yaptığı linç çağrılarını, faşist sistemin Kürt halkına yönelik sürdürdüğü imha ve inkar politikalarına karşı tepkilerin ardı arkası kesilmiyor.

* **BDSP, EHP, EMEP, SDP, HKM, ESP, HÖC, Mücadele Birliği** gibi birçok devrimci-demokrat kurum ve partinin ortak yapmak istedikleri basın açıklaması faşist kolluk kuvvetlerinin saldırısı sonucu yapılamadı.

16 Haziran 2007 Cumartesi günü öğlen saatlerinde **Taksim Tramvay Durağı**'nda

örgütlenmek istenen basın açıklamasına polis saldırdı.

Cumartesi günü Taksim'de bir araya gelen kurum üyeleri, açıklamadan önce **"Kışkırtmalara provokasyonlara, linçlere, katliamlara son! Kürt halkına özgürlük!"** yazılı pankart açarak, **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, **"Biji Bratiya Gelan"** gibi sloganları attı. Basın açıklaması okunacağı esnada polisin pankartta yazılan **"Kürt halkına özgürlük!"** ifadesinden kaynaklı müdahalesi kısa bir süre sonra faşist kolluk kuvvetlerinin eylemcilere yönelik azgın bir

saldırıya dönüştü. Saldırı sonucu 30'dan fazla kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan eylemciler polise karşı direnirken **"Faşizme karşı omuz omuza"**, **"Baskılar bizi yıldıramaz"** ve **"İnsanlık onuru işkenceyi yenecek"** sloganlarını haykırdılar. Bu arada saldırıyı görüntüleyen DPG muhabiri **Begüm Tuncer** de gözaltına alındı. Yine basın açıklamasının yapılacağı alandan geçerken polisin bir eylemciye yönelik şiddetine sessiz kalmayarak müdahalede bulunan **Yıldız Yıldız** isimli kişi de gözaltına alındı.

* **23 Haziran** Cumartesi günü bir araya gelen **ESP, HÖC, Partizan, DHP, ÖMP, EHP, HKM, Devrimci Hareket, TÖP** ve **SDP**'nin oluşturduğu kitle yaptığı basın açıklaması ile karanlık muhtıralara karşı **"Yaşasın halkların kardeşliği"** ve **"Faşizme karşı omuz omuza"** cevabını haykırdı.

"Kışkırtmalara, linçlere, provokasyonlara, katliamlara son, yaşasın Türk ve Kürt halkının mücadelesi" pankartının yanı sıra **"Baskılar bizi yıldıramaz"**,

"Kahrolsun MGK-MİT-CIA-Kontrgerilla", **"Faşizme karşı omuz omuza"** vb. dövizler açan kitle yaptığı açıklamada; Genelkurmay Başkanlığı tarafından yapılan 'teröre karşı kitlesel refleks' açıklamasının iç savaş kışkırtıcılığı olduğunun altı çizilerek, "yapılan bu tür açıklamalarla toplumsal dinamiklerin bastırılması, sindirilmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması hedeflenmektedir" denildi.

Açıklamanın yapıldığı gün ve 24 Haziran'da **Çağlayan Meydanı**'nda yapılmak istenen mitinglerin halkımızı birbirine karşı kışkırtmaya hizmet ettiği belirtilerek, "Halklarımız Genelkurmay'ın kışkırtmalarına gelmemeli, mitinglere gitmemeli ve bu oyuna alet olmamalıdır" denildi. Son olarak, **"şovenizmi kışkırtan, linçlere provokasyonlara zemin hazırlayan, katliamları meşurlaştırılan politikalara son verilmelidir"** çağrısı yapılarak, "Yaşasın halkların kardeşliği" ve "Kürt ulusuna özgürlük" sloganları ile son buldu. **(İstanbul)**

Genelkurmay'ın e-muhtıralarına karşı kitlesel tepkiler

Adana

18 Haziran günü **Adana İnönü Parkı**'nda bir araya gelen **Alinteri, THYAD-DER, ÇHKM, ESP, DHP, İşçi Mücadelesi, HÖC, Partizan** ve **Devrimci Yaşam** üyeleri **"İrkçılığa faşizme karşı yaşasın hakların kardeşliği"** yazılı pankart açarak "Eşitlik kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük" ve "Kahrolsun MİT, CIA, kontrgerilla" sloganlarını attı. Kitle adına açıklama yapan ÇHKM Sözcüsü **Mehmet Bildircin**, "Bir taraftan ülkeyi seçim gündemine sokanlar, diğer taraftan emekçilerin haklarını gasp eden politikaları ve yeni baskı yasalarını hayata geçiriyor" dedi.

Genelkurmay Başkanlığı'nın Kürtleri hedef alan açıklamalarını eleştiren Bildircin, şunları söyledi: "Çok iyi bilinmektedir ki Kürt halkına karşı 80 yıldır uygulanan inkar, imha, asimilasyon politikaları iflas etmiştir. Yeni sıkıyönetim yıllardır ve onlarca kez yapılmış ancak hiçbir çözüm elde edilmemiştir."

Ankara

22 Haziran günü bir araya gelen devrimci kurumlar ortak bir açıklama yaptı. Kitle sık sık **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, **"Kahrolsun MGK, MİT, CIA, Kontrgerilla"**, **"Kürt halkına özgürlük"** ve **"Biji bratiya gelan"** sloganlarını atarken, **"Kürt ve Türk halkları kardeşdir"**, **"Katliamlara son Kürt halkına özgürlük"**, **"Faşizme karşı omuz omuza"** ve **"Susma haykır halklar kardeşdir"** yazılı dövizler taşıdı.

Açıklamayı yapan **Eray Destegül**, son günlerde gerçekleşen miting ve kışkırtmalara dikkat çekerek, Genelkurmay Başkanlığı'nın **8 Haziran** günü yaptığı 'Teröre karşı kitlesel refleks gösterilmesi' açıklamasının 'provokasyon amaçlı' olduğunu söyledi.

Bursa

18 Haziran günü **Partizan, DHP, ESP, İHD, ÇHD, Tunceliler Derneği, BATİS, EMEP, SDP, DTP, ÖDP**'nin ortak örgütlediği ve **KESK Şubeler Platformu** üyelerinin de destek verdiği eylem, **Mafelkafe** önünde başlayarak **AVP Tiyatrosu** önünde yapılan basın açıklamasıyla sona erdi. Eylemde konuşan İHD Şube Başkanı **Abdulaziz Akyol**, Genelkurmay Başkanlığı'nın ardı ardına yayınladığı muhtıralarla kardeş halkları birbirine düşman etmek istediğini belirterek "Bizler buradan bir kez daha herkesi halklar arasında yaratılmak istenen her türlü kampaşa ve ayrışmayı körükleyecek politikalara seyirci kalmayıp, dünden daha fazla **'yaşasın halkların kardeşliği'** demeye **'kitlesel refleks'** çağrılarını karşı halkların kardeşliği ve demokrasi için mücadeleye çağırıyoruz" dedi.

Adana'da "polis kanunu" protestosu

14 Haziran günü Adana Adliyesi önünde bir araya gelen **ÇHD Adana Şubesi** üyeleri, Cumhurbaşkanı Sezer'in, **Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu**'nu onaylamasını protesto etti. Kitle adına açıklama yapan Av. **Yurdagül Gündoğan**, 'Polis devletinin' idaresi hukuka bağlı ve yargısal denetime tabi olmayan, vatandaşlara hukuk güveni vermeyen, zorbalığa kaçan rejimleri ifade ettiğini söyledi. Gündoğan, artan çatışma ortamını bahane edilerek üç ilin (Hakkari, Siirt, Şırnak) güvenlik bölgesi ilan edilmesinin de hu-

kuksuz bir uygulama olduğunu kaydetti. Gündoğan, **"Genelkurmay Başkanlığı'nın yaptığı açıklamada, kitleleri, tepkisini göstermek için sokağa çağırması yaygınlaşan milliyetçi linç girişimlerine davetiye çıkarmaktadır"** dedi.

Gündoğan, polis yasası ve devamı gelecek olan anti-demokratik yasal düzenlemeler karşısında barolar, meslek örgütleri ve sendikaları demokrasi talepleri ile birlikte hareket etme çağrısında bulundu.

(Mersin)

“12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliği İle Mücadele günü” nedeniyle “çocuk işçiliği”, “çocuk emeği sömürüsü” bir süreliğine de olsa gerek faşist devletin ve kurumlarının gerekse de burjuva-feodal medyanın gündemine bir kez daha girebildi. Yine her sorunda olduğu gibi bu sorunda da veriler ortaya kondu, sorunun giderilmesine(!) yönelik yapılan çalışmalardan bahsedilerek, bol bol ahkâm kesildi, nutuklar atıldı. Ama ne hikmetse sorunun esas kaynağına hiç değinilmedi. Bilinçli olarak sorunun temellerinden uzak durularak, sorun

“12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliği İle Mücadele Günü”

Çocuk işçiliği yine gündemde

kişilere, yetersizliklere, ailelere, duyarsızlığa vb. bağlandı.

Uluslararası kuruluşların yaptıkları açıklamalarda, dünyada 200-250 milyon civarında çocuk işçi olduğu vurgulanırken, bunların büyük bir bölümünün fiziksel, zihinsel, sosyal vb. gelişimlerine zarar veren koşullarda ve temel özgürlüklerden yoksun olarak çalıştırıldığı belirtiliyor. Ayrıca açıklamalarda, çocuk işçiliğinin “az gelişmiş”, “geri bırakılmış” veya “gelişmekte olan” vb. ifadelerle tanımlanan, emperyalizmin siyasi ve ekonomik tahakkümü altındaki ülkelerde yoğunlaştığına dikkat çekiliyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) verilerine göre, çocuk işçiliğinin, en yoğun olarak görüldüğü sektör olan tarımda, dünyada toplam 132 milyon çocuk çalışıyor. Bu oran çocuk işçi toplamının yüzde 70'ine denk geliyor. Yine ILO verilerine göre, dünya genelinde çocukların çalışmaya başlama yaşının 5'e kadar düştüğü görülürken, 10 yaş altı çocuk işçi oranı toplam çocuk işçi sayısının yüzde 20'sini oluşturuyor.

Ülkemize baktığımızda, resmi rakamlara göre, nüfusun % 20-25'ini oluşturan 15-20 milyon civarında (6-17 yaş arası) çocuk bulunmakta. Ve bunların yüzde % 20'si yani 4-5 milyon arası çocuk, tarım başta olmak üzere sanayi ve hizmet sektöründe çalış(tırıl)maktadır. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de çocukların çalış(tırıl)masının başlıca nedeni

yoksulluk. Çalışan çocukların büyük bir bölümü gelir düzeyi düşük ailelerin çocukları. **Bu çocukların çalışma gerekçelerinin başında aile gelirin katkıda bulunma geliyor.** Yine yüzde 66'sının erkek, yüzde 34'ünü kız çocuklarının oluşturduğu çalışan çocukların yalnızca yüzde 31,5'i okuluna devam edebiliyor. Son olarak verilerde, çalışan çocukların % 53'ünün ücretli veya yevmiyeli, % 2,7'sinin kendi hesabına, % 43,8'inin ise ücretsiz aile işçisi olarak çalıştığı ortaya çıkıyor.

Bugün dünyada ve ülkemizde emek sömürüsünün “en vahşi biçimi” olarak damgalanan çocuk işçiliği, birçok patron için vazgeçilmez bir gelir, kâr ve zenginleşme kaynağı olma özelliğini koruyor. Düşük ücret, uzun çalışma saatleri, sosyal hak yoksunluğu, sigortasız çalıştırma gibi patron için cazip gerekçelerden kaynaklı, çocuk işçi çalıştırma çok yaygın olarak sürüyor. Yasalarla getirilen bazı düzenlemeler de yazılı olmaktan öte bir anlam ifade etmiyor.

Dünyada ve ülkemizde çocuk işçiliğinin önlenmesine yönelik çalışmalar (ülkemizde varlığına tanık olmasak da) gerçekleştirildiğini duyuyoruz. Bugün, gerçekten çocuk emeği sömürüsünün azaltılmasına dönük iyi niyetli kişi ve grupların çalışmaları olmasının yanında esas olarak sisteme yönelecek tepkileri azaltmak, etkisizleştirmek veya hedef şaşırtmak- göz boyamak amaçlı çalışmalar yürütülüyor. Ama en sonu bu çalış-

maların asıl amacının çocuk işçiliğinin dolaşısıyla sömürüsünün ortadan kaldırılması olmadığı çok açık. Yapılmak istenenler sorunun çok büyümeden kontrol altında tutulması ve vicdanların rahat ettirilmesinden öte bir anlam içermiyor.

Sonuç olarak, çocuk işçiliği ve sömürüsünün kaynağında, nereden bakarsanız bakın veya nereden tutarsanız tutun sistem ve sistemin sahibi bir avuç emperyalist ve işbirlikçisi vardır. (Doğaya insana dair ne varsa onun sömürüsü üzerine inşa edilmiş olan bu sömürü düzeninde, sisteminde çocuk emeğinin sömürülmemesi düşünülemez değil mi?)

Ve çok açıktır ki; bu kaynak kuru-tulmadan, yok edilmeden bu sorun çözülemeyecek, çocuklarımızın geleceğinin ellerinden alınması engellenemeyecektir. Bu nedenle bu kaynağa yönelmeyen, bu kaynağı teşhir etmeyen ve en nihayetinde kurutulması ve yok edilmesi için mücadele etmeyen veya en azından bu mücadele ile bağ kurmayan hiçbir iyi niyetli istem, çaba ve çalışma sorunun çözümüne katkı sunmayacaktır. Bu nedenle bu sorunun ortadan kalkması, bir daha yaşam bulmaması ve çocuklarımızın özgürce yaşayabilecekleri güzel bir gelecek için faşizme, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı verilen devrimci savaşın bir parçası olma iradesini göstermemiz gerektiğinin farkına varalım. (İstanbul)

Hapishanelerde hak ihlalleri sürüyor..

Telefonda çok konuşun cezası

Hapishanelerdeki keyfi uygulamalar ve disiplini cezalarına bir örnek de **Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'**nden geldi. Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'nde 3 yıl tutuklu kalan 24 yaşındaki İlknur Özdem, ailesiyle yaptığı telefon görüşmesini 2 dakika uzattığı için 2 ay fazladan hapishanede tutuklu kaldı.

Nisan ayında cezasının bittiğini belirten Özdem, aldığı disiplin cezası nedeniyle Haziran ayında hapishaneden çıktığını anlattı. Yaklaşık bir hafta önce hapishaneden çıkan Özdem, çıkacağı gün Hapishane Müdürü **İsmail Gül'**ün kendisini çağırarak hakaret ettiğini ve özel yaşamıyla ilgili sorular sorduğunu söyledi.

Özdem, ailelere bile görüş yasağı cezası verildiğine işaret ederek, “**Hapishaneye İmam Hatip Lisesi'nden bir öğretmen getirilerek tutuklulara zorla şeriat dayatılıyor**” dedi. Kıyafetlere de bazı yasaklar getirildiğini dile getiren Özdem, “**Kapri pantolon giymemize izin verilmiyordu. Giydiğimiz zaman bize ahlakımızın bozulduğu söyleniyordu**” diye belirtti.

Kadın tutsaklarda rahim ağzı hastalığı, saç dökülmesi ve kaşınma gibi sağlık sorunlarının yaşandığını belirten Özdem, tedavilerinin gecikmeli yapıldığını, yapılan tedavilerin ise veri-

len ağrı kesici ilaçlarla geçiştirildiğini söyledi.

“Kürtçe konuşun” dayaağı!

Erzurum H Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan **Kemal Özçelik** isimli tutsak, arama gerekçesiyle buldukları odaya yapılan baskın sonrasında alınan eşyalarına zarar verildiği ve tedavi için gittiği hastanede Kürtçe konuştuğu için fiziki saldırıya uğradığı gerekçe-

siyle **İHD Genel Merkezi'**ne başvuruda bulundu.

Yaptığı başvuruda 26 Mayıs günü hapishane personeli ve dış güvenlikten sorumlu askerler tarafından kaldığı odaya baskın düzenlendiğini ve “**Saldırın, dağıtın**” şeklinde emirler verilerek odasındaki eşyaların dağıtıldığını belirten Özçelik, 30 Mayıs'ta ise kalp, şeker ve yüksek tansiyon sorunu nedeniyle hastaneye sevk edildiğini ve hastanenin mahkum koğuşunda yanında bulunan arkadaşıyla sohbet ederken dış güvenlik sorumlusu çavuş ve askerlerin yönlendirmesiyle çete suçlarından tutuklu adli mahkumların saldırısına uğradıklarını kaydederek, “Onları rahatsız edecek bir tutum içinde olmamamıza rağmen ‘**Niye Kürtçe konuşuyorsunuz?**’ diyerek küfür ve hakaretlerle fiziken saldırmaya başladılar” dedi.

Kürtçe gazete istiyorsan tercüman parası öde!

Van F Tipi Hapishanesi, günlük olarak yayınlanan **Azadiya Welat** gazetesini okumak isteyen tutsaklardan tercüman parası istiyor.

TUHAD-DER Van Şubesi'ne başvuran tutsaklar Azadiya Welat gazetesini okumak is-

tediklerini ancak idarenin 70 YTL tercüman parası istediğini dile getirdi. Gazetenin tercümesi yapıldıktan sonra da sakıncalı bulunmaz ise verileceğini açıkladığını belirten tutsaklar bu uygulamaya tepki gösterdi. Osmanlı'dan bu yana Kürt ulusuna yönelik imha ve inkâr politikalarını uygulayan devlet, yaşanan bu olayla Kürt ulusuna yönelik tutumunu yeniden ortaya koymuş oldu.

F Tipi'nde sayımlarda hakaret

Van F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan kardeşinin ve tutukluların sabah sayımlarında kötü muamele ve hakaretlere maruz kaldığını belirten **Abdulsemet Durak,** bu uygulamaların ardından da çeşitli gerekçelerle hakkında soruşturmaların başlatıldığını söyledi. “Kardeşim bana sabah sayımlarında hapishane personelinin kendilerine ayağa kalkmadıkları gerekçesiyle küfür ve hakaretlerde bulduklarını söyledi. Ayrıca yaşanan tartışmalar nedeniyle de gerginliklerin geliştiğini aktardı. Doğrusu biz de bu durumdan endişeliyiz” diyen Durak, hapishanedeki bu olumsuz yaklaşımlar nedeniyle kardeşi ve tutsakların da tepki göstermesi nedeniyle haklarında hapishane idaresince soruşturma başlatıldığını belirtti. (H. Merkezi)

Onbinlerin G-8 Karşısı Rostock'taki Enternasyonal Başkaldırısı Tüm Dünyayı Yeniden Heyecanlandırdı...

Bu slogan altında 200'ü aşkın kitle örgütü ve partilerin imzasıyla çağrısı yapılan Rostock'taki G-8 karşıtı eylem haftası, sisteme muhalif **yüz bin** civarında insanın karşıt protestolar için bir araya gelmesini sağladı. 20 çalışma grubunun organize ettiği ve yaklaşık 20.000 insanın kolektif emeği ve özverisiyle gerçekleştirilen zirve karşıtı bütün etkinlikler, büyük bir başarı olarak değerlendirilmektedir.

Bir hafta boyunca **2 Haziran'daki** merkezi **Büyük Yürüyüş**, **3 Haziran'daki Uluslararası Göçmenler Buluşması**, **4 Haziran'daki Göçmenler Eylem Günü**, **5 Haziran'daki Silahlanmaya ve Sermayeye Karşı eylemsel etkinlikler**, **4-5-6 Haziran Alternatif Zirve**, **6 Haziran günü** yolları kapatmak için **Yıldız Yürüyüşü ve Büyük Konser**, **7 Haziran'daki Blokaj ve İşgal Eylemleri** ve **8 Haziran'daki Büyük Miting** için çok ciddi bir organizasyon planlaması yapılmıştı.

2 Haziran'daki **Büyük Yürüyüş** ve 4 Haziran'daki **Göçmenler Yürüyüşü** esnasında polis provakasyonları sonucu bu ve sonrasındaki bütün diğer etkinlikler yasaklandı. Bu yasaklamalar, güvenlik birimlerinin yetkili kademeleri, hükümet emrine bağlı daha üst düzeydeki yetkili merciler ve anayasa mahkemesinin acil kararlarıyla sözde adalet kurumları tarafından verilmekteydi. Lakin, haklılıklarının bilincinde olan kitleler, hiçbir yasağa aldırış etmeden planlı-plandışı bütün eylemlerini büyük bir birliktelik içinde gerçekleştirmeyi başardılar.

Uluslararası Eylem Konferansı adı altında 3 defa toplanan merkezi organize birliği içinde yüzlerce örgüt gibi ATİK ve üyeleri de önemli görevler üstlenmişti. Örneğin Göçmenler Eylem Günü organizasyonunda **Karawane, Hiç Kimse İlegal Değil-**

dir ve **ATİK** gibi onlarca göçmen örgütü bu önemli günü birlikte organize ettiler. (Geniş bilgi için bakınız: <http://www.heiligendamm2007.de>)

Bir hafta boyunca süren aktivitelerde binbir çeşit eylem türünü devreye koyan sisteme alternatif insanlar, kurumlar ve örgütler, bu çeşitlilik sayesinde ki, uluslararası kamuoyunda büyük bir kabul görmüşlük elde ederek, taleplerini ve karşı oldukları şeyleri açıkça, cesurca dillendirdiler.

Emperyalist egemenler, bir yılı aşkın bir süredir planlamasını yaptıkları bu zirvenin kendi açılarından 'tehlikesiz' geçmesi için, **130 Milyon** Euro'nun da üzerinde toplam masrafla, rekor bir harcama yaptılar. Bir haftalık eylem süresi boyunca **17. 800** polis gücü ve **2.100** kişilik jandarma ve ordu güçlerinin takviyesiyle, uluslararası bir zenginliği temsil eden protestocuları, devlet terörünün en yalın biçimlerine maruz bırakmaktan geri kalmadılar.

Anti-terör birimleri, özel komando timleri, savaş uçakları ve istihbarat toplayan tornado jetleri, helikopterler, panzerler, tazyikli su sıkıcı araçlar, zehirli gazlar, kafes hücreler, coplar, keskin nişancılar, efendilerin emrindeki nöbetçi mahkeme hakimleri ve her şeyden önemlisi zulüm sisteminin fi-kirsel ve pratiksel kelle avcıları ve yüzlerce sivil kılıklı provakatör polislerce bu seferki G-8 Zirvesi de devasa harcamalar eşliğinde gerçekleştirilebilirdi.

Almanya Başbakanı Merkel'in emri ve **SPD/CDU Büyük Koalisyon Hükümeti**'nin onayıyla Federal Almanya Cumhuriyeti, kendi yasalarını dahi çiğneyerek ordu güçlerini, yasal olmamasına rağmen, bu zirve süresinde iç güvenlik için konumlandırdı.

Gözaltı ve tutuklamalar ve

2 Haziran'daki Büyük Yürüyüş ve 4 Haziran'daki Göçmenler Yürüyüşü esnasında polis provakasyonları sonucu bu ve sonrasındaki bütün diğer etkinlikler yasaklandı. Bu yasaklamalar, güvenlik birimlerinin yetkili kademeleri, hükümet emrine bağlı daha üst düzeydeki yetkili merciler ve anayasa mahkemesinin acil kararlarıyla sözde adalet kurumları tarafından verilmekteydi. Lakin, haklılıklarının bilincinde olan kitleler, hiçbir yasağa aldırış etmeden planlı-plandışı bütün eylemlerini büyük bir birliktelik içinde gerçekleştirmeyi başardılar.

egemenlerin güvenlik histerisi!

Bu süre içinde 1.600 civarı insan gözaltına alındı. Yüzlerce insan acil mahkeme kararlarıyla tutuklanarak cezalara çarptırıldı. Onlarca tutsak göçmen gibi **MLKP** davasından Ölüm Orucu gazisi **Lütfi Yokuş** sınır dışı tehlikesi ile karşı karşıya kalmış durumdadır.

G-8 Zirvesi güvenlikleri çerçevesinde demir kafeslerden oluşturulan 20 metreka-relik özel hapis hücrelerinde 15-20 arası insan saatlerce aç-susuz bırakıldı. Tutsakların durumu hakkında daha geniş bilgi için **Kızıl Yardım Örgütü** sitesine bakınız: (<http://www.rote-hilfe.de>)

Bütün eylem sürecinde protestoculara hukuksal destek çıkmak için görev alan **Cumhuriyetçi Avukatlar Derneği (RAV, Repuplikanischer Anwaltsverein, <http://www.rav.de>)** yaptıkları açıklamalarda olağanüstü hal uygulamalarını andıran, temel hak ve özgürlükleri gasp eden bu tutuma karşı tepkilerini yoğun olarak dile getirdiler. Bu örgüt, halen tutsaklar lehine hukuksal girişimlerini sürdürmektedir. **RAV, 19 Haziran** tarihli açıklamalarında protestolar esnasında ve gözaltında, tutuklananlara karşı gözaltında ve hapisanelerde yapılan uygulamaları '**insanlık dışı bir durum ve temel hakların gasp edilmesi**' olarak değerlendiriyor ve Alman parlamentosunda bir soru önergesi vermeyi ve bir araştırma komisyonunun oluşturulmasını talep ediyor!

13 kilometre uzunluğunda ve 2.5 metre yüksekliğinde dikenli tel örgülü demir çubuklardan oluşan tel duvar sayesinde egemenler, içinde aldıkları Zirve alanını, adeta savaş anında korunan kumanda merkezinin güvenliğini sağlar gibi korudular. Her gün binlerce çocuk ve insanın engellenebilir nedenlerden dolayı yaşamını yitirdiği şu koşullarda, efendiler vergilerimizden sağladıkları milyonlarca parayı sadece üç günlük sefa toplantıları için hoyratça harcadılar.

ATİK ve G 8 hazırlıkları...

ATİK-YDG-ILPS güçleri, enternasyonal-devrimci bir eylem birliği politikasının güncel gerekleri doğrultusunda Zirve'ye yö-

nelik çok ciddi hazırlıkları aylar öncesinden başlatmışlardı. (Bakınız: www.atik-online.net, www.ydg-online.org)

Ajtasyon ve paropaganda materyalleri ve bilgilendirme için hazırlanan materyaller açısından oldukça zengin bir kampanya gerçekleştirildi. Zirve öncesi YDG'lilerin hazırladığı **slayt gösterimleri**, kısa propaganda filmleri, '**konuşmama hakkını kullan**' adlı tutuklanma anında nelerin yapılması gerektiğini anlatan gençleri ve deneyimsizleri bilgilendiren **broşür**, platformlarla birlikte çıkarılan **ortak broşür ve afişler**, zirveyi teşhir eden **güncel pankartlar**, bol miktarda **ATİK, ILPS ve YDG bayrakları**, gur bir şekilde haykırdığımız **Almanca sloganlar** buna sadece birkaç örnektir.

Reformcu güçlerden, yerli devrimci örgütlere, Türkiyeli devrimci-demokrat güçlerden uluslararası radikal-otonom kesimlere kadar geniş bir yelpazeyle birlikte harekete geçme çabamız ciddi sonuçlar yarattı. Bütün bu kesimlerle birleşilebilecek noktalarda eylem esnasında doğru taktikler sayesinde birleşme anlayışıyla hareket edildiği için, başarılı bir aktivite grafiği çizildi.

Aylar öncesinden **ATİK, YDG ve ATİK Kadınlar Komisyonu** adına çıkarılan ve çeşitli dillere çevrilen çağrı bildirileriyle G-8 karşıtı etkinliklere start verilmişti. **ATİK 19. Genel Konseyi'nin** ve **YDG-MYK'sının** çağrıları, genelgeleri ve kararları doğrultusunda kendi kitemiz ve uluslararası kamuoyu hazırlıklarımız konusunda bilgilendirilmeye başlandı.

Devrimci eylem birlikleri...

Zirveye kadar olan süre içinde G-8 karşıtı bütün eylemleri organize eden 200'ü aşkın örgütün ortak imza attığı merkezi platform toplantılarına katılarak burada önemli görevler üstlenildi. Merkezi platform toplantılarının reformist kesimlerin genel etkinliğine rağmen ve onların düzen içi çizgilerine karşı yürütülen tartışmalar sayesinde, devrimci kesimlerden oluşan yerel platformların oluşmasına kendi cephemizden de çok önemli katkılar sunuldu.

Bu çabanın bir ürünü olarak, '**G-8'i Bataralım**' adı altında, içinde Türkiyeli örgütlerinde yer aldığı, Hamburg merkezli devrimci-enternasyonal bir platform oluşturuldu. (**Anti-empyralist, Anti-faşist Devrimci Birlik G-8 Versenken** üyesi örgütler: **Org. f.d. Aufbau e. Kommunistischen Arbeiterpartei Deutschlands, KPD-Roter Morgen, KPD/ML Roter Stern, AGIF, ATİK, ILPS, YDG, Young Struggle, Revolutionary Proletariat, Roter Oktober, Sozialistische Linke SOL**) (<http://www.g8versenken.de>)

Merkezi organizasyon toplantılarında reformist ağırlığın etkisini kırmak ve devrimci muhalefetin genişletilmesi, hazırlıklar sürecindeki devrimci ilişkilerin büyütülmesi hedefine bağlı olarak, Berlin merkezli başka bir devrimci birlik olan **Stop G-8** platformuyla birleşme ve eylemlilikler sürecini birlikte örgütlenme kararı alınmıştı. (**Devrimci perspektif için G-8 karşıtı birlik:** Gruppe Arbeitermacht, Gruppe Internationale Solidarität Magdeburg, Initiativ e.V. Duisburg, Kommunistische Jugendorganisation Revolution, Kommunistische Jugendorganisation Revolution (unabhängig), Rote Aktion Berlin, Roter Oktober, Solidaritätsgruppe Oihuka, Sozialforum Hamburg-Eimsbüttel, Trotz Alledem) (<http://www.antig8.tk/>)

Mart ve Nisan 2007 sürecinde bu iki platformun tartışmaları ve kararları bağlamında ilk önce Rostock Kampı'nda buluşma ve ilk üç günün etkinliklerini birlikte organize etme kararı başarıyla hayata geçirildi. Sonraki günlerde içinde ATİK'çilerinde yer aldığı birinci platformun işgal ve blokaj alanlarına yakın olan bölgedeki **Redelich Köyü**'nde kamp faaliyetlerini devam ettirme kararına bağlı olarak ise kamp yaşamının kalan günlerinde aktiviteler başarıyla sürdürüldü.

Her iki kampta da günlük planlar dahilinde kültürel programlar, siyasal paneller, bilgilendirme toplantıları, ikili görüşmeler, eylem birliği komitesi toplantıları, herkesin katıldığı günlük değerlendirme ve eleştiri toplantıları gibi etkinlikler sayesinde politik ve organizasyon görevleri de başarıyla yerine getirildi.

On binlerce insanın kaldığı kamplarda küçük küçük mahalleler tarzındaki iskan planlaması sayesinde platformlar arası iletişimde başarılı bir şekilde sağlanmakta idi. Bi-

zim kaldığımız alanın ismi **Devrimci-Enternasyonalist Bario** idi. (Bario ispanyolca'da mahalle demekmiş.) Bu Bario içinde diğer 23 örgüt başarılı bir birliktelik sağlayarak örnek alınacak bir eylem birliği süreci yaşadılar.

Eylemler start alıyor...

2 Haziran'da bir haftalık eylemlerin start günü geldiğinde büyük organizasyonun bütün görevleri tamamlanmış ve heyecanlı bir bekleme başlamıştı.

2 Haziran'da saat 12:00 olduğunda meydanlar binlerce G-8 karşıtı ile dolmuş ve alanlar sloganlar ve alternatif müzik-melodilerle cınlatılmaktaydı.

Rostock Gari'nda 40.000 ve yine Rostock içinde başka bir meydandan onbinler yürüyüşe geçtiklerinde kalabalık insan seline gür sloganlar ve rengarenk bayraklar, pankartlar eşlik etmekteydi.

ATİK-YDG ve İLPS kortejini oluşturmak için yapılan kendi aramızdaki küçük miting ardından atacağımız sloganları provasına başlamıştık. Özellikle YDG'li Almanca bilen yoldaşlar bu esnada militan ve canlı duruşlarını sergilemeye başlamışlardı bile. Yeni belirlediğimiz ve empyralist G-8'ler politikalarını teşhiri hedefleyen Almanca sloganların içinden bir tanesi çok beğeni kazanmıştı. 2001 Cenova şehidi Juliano'ların Partizanca direnişi için tasarlanmıştı bu çarpıcı slogan ve şöyle haykırılıyordu: **Juliano Carlo, Viva Partizano!**

ATİK ve içinde bulunduğumuz eylem birliği platformları olarak, Rosstock İstasyonu'ndaki güzergâh üzerinde kendi anımızdan yapılan çağrılarla yürüyüşe başlamıştık. Kol kola kenetlenerek ve sloganları haykırarak başlayan yürüyüşümüz esnasında, içinde bulunduğumuz eylem birliğinin bileşenleri zaman zaman siyasal konuşmalar yapmaktaydılar.

ATİK konuşma sırası geldiğinde yavaş yavaş yürüyüşün biteceği miting alanına yaklaşmaya başlamıştık. ATİK'e konuşma sırası geldiğinde, görev bölümü içinde bize verilen '**empyralist küreselleşme bağlamında göçmenlere karşı geliştirilen burjuva politikaların gerici ve şovenist özü**' ne vurgu yapılmaktaydı. Bu konuşma ATİK'ten Ufuk Berdan tarafından yapılmıştı. Konuşma bittiğinde, son dönemlerde oluşturulan

Demokratik Kitle Örgütleri Platformu-Avrupa bileşenleri **ADHK, AVEG-KON, BİR-KAR, YAŞANACAK DÜNYA GAZETESİ, ATİK** adına ortak yapıldığı açıklandığında, "**Yaşasın enternasyonal dayanışma**" ve "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları atılmaktaydı hep bir ağızdan.

Bu konuşmadan sonra ortak sloganlar eşliğinde seyre devam eden kortejler miting alanına bir kaç yüz metre kala bir kargaşaya tanık oldular. **Polis saldırı bahanesi yaratmak için merkezi miting alanının tam orta yerine boş bir polis minibüsünü bırakmış ve bu araca olası bir tahribat girişimini beklemeye koyulmuştu.** Bu tam bir provakasyondur. Benzer bir provake olayı daha önce Hamburg'da gerçekleştirilen yürüyüşlerde yapılmış ve orada kitleye saldırılmıştı. Nitekim bekledikleri oldu. Bizim kortejin çok önünde alana giren otonom-anarşist kesimlerden bir grup polisin güya çıkarmak için uğraştığı aracı tahrip etmeye başladılar.

Bunun üzerine durumu büyük bir fırsat bilen azgın güvenlik güçleri, kitlelere saldırmaya başladılar. Tabi ki her türlü şiddet aracını devreye koymuşlardı bile. Biz alana yaklaştığımızda polis güçleri savunmak için geri çekilen otomocuları kovalamaktaydı ve yürüyüş kortejlerini de dağıtarak üzerimize doğru gelmekteydiler.

Durumu farkedenden ATİK'ten ve eylem birliği komitesinden yetkili arkadaşlar, ortak kararımız gereği, kenetlenme ve bir adım dahi geri atmama tavrını açıkladılar. Polisin tavrını teşhir eden sloganlara sinirlenen empyralizmin kolluk bekçileri, bu sefer bizim olduğumuz tarafa yönelmeye ve içimize karışanları almaya yeltendiler.

Tam bu esnada hiç beklemedikleri bir tabloyla karşılaştılar kendini savunmak için büyük kalabalıklar halinde geri çekilen içinde **İLPS, ATİK ve YDG**'lilerin de olduğu kitle bir adım geri atmıyor ve onların karşısında etten duvar oluşturuyorlardı adeta. Birinci hamlede coplarla saldıran çelik kuvvet tarzı timler, militan sloganlarla karşılandıktan sonra geri çekilir gibi yaptılar. Bu arada arka taraflardan birçok madde polise doğru havalarda uçmaktaydı.

İkinci hamlesine yeltenen azgın gladyatörler gibi yeniden üzerimize gelmekte ve

coplarla bizi dövmeye girişmekteydiler. Bu hamlede boşa çıkarılınca dağılan güçlerini yeniden toplayan ve takviye alan polis bu sefer insaf yükleri boşalırçasına ha bire kafalarımıza vurmaktaydı. **Bu kargaşada özellikle tecrübesi az olan ve devrilenlerimizin de bir anlamda sebebiyet verdikleri hengame esnasında, bir çoğumuz aldığımız darbelerden dolayı kanlar içinde kalmıştık.**

O kadar hırpalanmaya rağmen dağılmamış olan ortak kortejimiz dağılmamıştı. Bu arada birinci hamlede bizi yalnız bırakan ve geri çekilenlerden birçok kesim tekrar yanımıza gelmiş ve dayanışmayı büyütmekteydiler. İkinci hamleden sonra Türkiyeli örgütlerin büyük bir kesimiyle (**ADHK, BİR-KAR, YAŞANACAK DÜNYA, AVEG-KON**) olduğumuz yerde göğüs göğüseye alan korumasına durmuştuk. Bu müthiş bir görüntüydü.

Bütün medya ve basının flaşları ve kameraları artık bizim kortejimizin olduğu yerdeydiler. Eper bir hırpalanmıştık bu arada. Eylem Birliği Platformu('dan 25 civarından orta derecede yaralı arkadaş vardı. Birçoklarının kafasına kafasına vurdukları için çoğunluk baştan yara almışlardı. **Özellikle kortejin direncini kırmak için kadınlara ve gençlere fena saldırmaktaydılar.** Yaralananların içinde çoğu kadındı ve hep kafadan darbe almışlardı. ATİK kortejinden 12 kişi yaralanmıştı.

Sonrasında polis dağıldığında alandan yaralanan güçlerimizi toparlamak ve yaralıları tedavi ettirmek için geri çekilme kararı alındı. Ama provakasyon ve saldırılar bitmiyor, polis ha bire kitlelere saldırıyordu. Bu arada megafonlardan yürüyüşün yasaklandığı açıklanıyor ve merkezi organizasyonda kümelenmiş ve çok güçlü olan AATTAC, PDS ve sendikalar gibi reformist kesimler de geri adım atarak kendileri de yürüyüşü bitirdiklerini açıklıyorlardı.

Sonrasında bir araya gelen eylem komitesi, güçlerimizi toparlamak ve yeniden kamp alanımıza dönmek için plan yaptı. Bu plan çerçevesinden yaralı ve yarasız bütün güçler akşam saatlerine kadar kamp alanına ulaşmışlardı.

Akşam geç saatlerde yapılan değerlendirme toplantısında ortak kararlara uymayanlar eleştirilmekte ve direniş örnek alınmaktaydı.

Ama sonuçta ertesi etkinliklerde ve özellikle Pazartesi günü Göçmenler Yürüyüşü'nde gerçek dayanışmanın fırsatlarının varolduğu konusunda hemfikir olundu.

Pazar günü gazetelerde sanki saldıranlar protestocularmışçasına burjuva güçler medya-polis işbirliğinde bizi teşhir etmeye koyulmuşlardı. Gazetelerin birçoğunda ya Otonomcuların Grubu ya da bizim kortejin olduğu ekip manşet haber olmuş ve İLPS, resimlerle hedef tahtasına oturtulmuştu. Özellikle provokatör Bild Gazetesi İLPS ve ATİK bayraklarının olduğu bir resim karesini vererek şöyle yazıyordu; "**Ölümü istiyorsunuz vandalistler.**" Bu başka bir provakasyondur ve gelecek yeni saldırıların habercisiydi. Birçok gazete benzer haber yapmıştı. **Bir provokatör gazeteci bizimle hiçbir alakası olmayan bir olay yerinde bir araba yandıktan sonra üzerine bayrağımızı koyarak resim çekmekteydi.**

Efendilerinin emrinde ağızları salyali köpek sürüleri gibi azgınca medyatik linç girişimi başlatılmıştı adeta. İlk baştan ortamın gerildiği bir durumda, akli selim düşünme ve her adımı planlı ve disiplinli bir şekilde atma yönünde biz kendi arkadaşlarımızla konuşmuştu bile. Aynı kanyu Eylem Birliği Komitesi de paylaşmakta ve her anımızı daha detaylı planlamak gerektiği üzerine fikirler ortaklaştırılmaktaydı artık.

Pazar günü Rostock Kampı'nda siyasal programlarımız vardı. Ortadoğu, iç ve dış militarizm, devrimci gençlik hareketi gibi konularda ortak seminer ve paneller yapılmaktaydı. Bu arada **Redelich Kampı**'na saldırı planı yapan polisin bizim kampa da saldırma ihtimali gündeme gelmiş ve bütün kamptaki örgüt ve mahalle temsilcilerinin kamp güvenliği eksenli görüşmeleri başlamıştı. Tetikte olmak ve hazırlıksız yakalanmamak gerekiyordu.

Biz, Türkiyeli örgütler olarak, bir grup arkadaşımızı uluslararası göçmenler buluşmasına göndermiştik ve buradan Pazartesi Yürüyüşü için destek almaya ve Cumartesi saldırıları hakkında onları bilgilendirmeye gitmiştik. Pazartesi Yürüyüşü sonrası bu buluşmaya katılmamızın ne kadar faydalı olduğunu sonradan anlayacaktık.

Pazartesi olduğunda Göçmenler Günü etkinliklerini hazırlama komitesinde yer alan ATİK üzerinden önemli avantajlar yakalamıştık. Pazartesi sabah Rostock ve çevresinde küçük çaplı etkinlikler ve saat 13:00 gibi ise büyük bir Göçmenler Yürüyüşü planlanmıştı. **ATİK** ve **KARAWANE** örgütüne **Lichtenhagen** kasabasında 1992 yılında gerçekleşen kundaklama olayının anısına bir miting organize etme görevi verilmişti.

Bunun hazırlıkları haftalar öncesinden yapılmış ve gün beklenmekteydi. 1992'de bu kasabada Vietnamlıların kaldığı bir Heim kundaklanmış ve kitlesel şoven-faşist kalabalıklar, aynı Sivas katliamında olduğu gibi, katilleri tezahüratla desteklemekteydiler. Tam o dönemlerde Almanya parlamentosunda yeni iltica yasası görüşülmekteydi. Yasayı daha da sertleştirmek isteyen CDU hü-

kümeti SPD'nin desteğini de almak istiyordu. Tam da bu olaylardan 3 gün sonra fiili olarak iltica hakkını yok eden yasa parlamentodan kamuoyunda oluşan şoven baskılar sonucu rahatça ve üstelik sosyal demokratlarında tam desteğini alarak geçirildi.

İşte bu pogromu protesto etmek için toplanacaktık Lichtenhagen'de. ATİK yine bir konuşma yapacaktı bu mitingde emperyalizm ve ırkçılık üzerine. Miting alanına gildiğinde müthiş bir kalabalık oluşmaya başladığını gördük. Teknik hazırlıklar bitirildiğinde ve konuşmalara başlandığında bin kişi olmuştuk bile. Toplam 300-500 kişinin beklendiği mitingde 2 bin civarı bir insan katılmıştı ve polis yine ortamı provake ediyor, Cumartesi'den çekilen resimlerle tespit ettikleri ellerindeki resimlerle insanları tek tek almak istiyorlardı.

Birinci konuşmacı tarihsel süreci çeşitli dillerde anlattıktan sonra ikinci konuşmacı olarak ATİK-YDG'den bir genç kadın arkadaşımız bizim adımıza Almanca konuşmayı canlı bir şekilde sunmaya başladı. Kalabalık bu arada 2000 civarı olmuştu. Bunu da içine sindiremeyen polis, bir provokasyon girişimi daha başlattı ve birkaç insanı almak için saldırıya geçti. Bu kargaşada eylem birliğindeki arkadaşlarımız kitleyi kenetlenmeye ve militan bir duruş sergilemeye çağırıyorlardı. Yarım saat süren bir arbededen sonra ATİK konuşması tekrardan kaldığı yerden devam etti sunumuna. Konuşma bittiğinde bu konuşmanın Türkiyeli ve Alman, eylem birliği içindeki bütün örgütlerin onayıyla ortak olarak yapıldığı açıklandığında bütün sloganlar yine ortak bir şekilde atılmaktaydı ve alan inletilmekteydi

Efendilerinin emrinde ağızları salyali köpek sürüleri gibi azgınca medyatik linç girişimi başlatılmıştı adeta.

Miting üçüncü konuşmacıdan sonra bitirildi ve Büyük Göçmen Yürüyüşü'ne gitmek üzere yola çıkıldı. Bu arada Rostock yabancılar polisi, LIDL marketi ve üniversite önünde başka mitingler gerçekleştirilmiş ve hepsi beklenenin üzerinde çok kalabalık geçmişti. Bu haberler kitlelere daha fazla moral vermekteydi.

Yola çıktığımızda komite iki ayrı durakta tramvay değiştirerek alana ulaşılacağını bildiriyordu. Polis güçleri bu arada tam bir provakasyon örneği daha sergilediler. Bizim eylem birliği içinde olduğumuz grubun bindiği tramvaya yüzlerce poliste binmiş ve bizim grup ikiye bölünmek durumunda kalmıştı. Sonradan birleşen grup epey zaman kaybetmiş ve alana gidecek tramvayların bazılarını kaçırmıştık. Diğer grup geldiğinde bayağı bir zaman kaybı olmuş ve yine beklemek durumunda kalmıştık.

Bu arada yürüyerek alana ulaşmak için yola çıkıldığı görüldü ve bütün ekip birden koyulduk pek de bilmediğimiz yola. Biraz ilerlediğimizde polisin pusu attığını ve bizi beklediğini fark ettik ama Lütfi arkadaş bizimle mesafeyi açtığı için onu yakalamışlardı bile. Diğerlerini de almak istediler ama direnerek karşı gelindiği için yaklaşmadılar bir daha. Arkadaşımızın serbest bırakılması talebini slogan olarak atarken bağlı bulunduğu kurumdan yürüyüşe devam kararı geldikten sonra tekrar yola koyulduk. Biraz daha ilerlediğimizde bu sefer daha büyük ve zırlı bir ekip panzerler, su sıkıcı arabalar, özel timlerle yeniden yolumuzu kesmişti.

Bizi tek tek arayıp kimliklerimizi tespit edip, bayraklarımızı teslim aldıktan sonra alana bırakacaklarını söylemekteydiler. **Bu**

Emperyalistlerin resmen ilan edilmemiş olsa da fiiliyatta onların bir 'Dünya Hükümeti' gibi bir işlev gören G-8 Zirvesini teşhir eden ve enternasyonal alanda mücadelenin gereksinimleri üzerine önemli vurgular yapan konuşmaları megafonlarımızdan bütün kitleye dalga dalga yayılmaktaydı.

durum karşısında bir adım geri atmayacağımızı, bayraklarımızı asla teslim etmeyeceğimizi ve aramalarına da müsaade etmeyeceğimizi bildirdik. Bu arada kalabalıklaşan izleyicileri dağıtmak isterlerken polis güçleri, biz de bir oturma eylemi yaptık ve kitlelere dayanışmak için ajitatif çağrılar yapmaya başladık. Birden etrafımızda binlerce insan birikmeye ve medya yığılmaya başladı. Artık polisin rahat hareket edemeyeceği anlaşılmış ve kitle desteği kazanılmıştı. Polis, kitlelerin yuhalamaları ve bizim militan direnişimizi alkışlarından sonra alanı boşaltmaya ve adeta bize yol vermeye zorunlu kalmıştı.

Biraz daha ilerlediğimizde yürüyüşün başladığı ve kitlelerin bize doğru geldiği gözlemlenmekteydi. Kalabalık 10 binin üzerindeydi. ATİK olarak bu yürüyüş komitesinde de görevimiz vardı, ancak geç kaldığımızdan dolayı haklı olarak yürüyüşü başlatmak zorunda kalmışlardı diğerleri. Neyse biz yine de yetişebildik ve bize yapılanları büyük megafonlardan duyurmaya başladık. Kitleler akın halinde etrafımızda etten duvar oluşturmaya başlıyorlar ve müthiş bir dayanışma örneği sergiliyorlardı. Polis bizi yürüyüş esnasında iki taraflı korteje aldığında bizimle polis arasında binlerce devrimci yerli-göçmen insan girmiş durumdaydı.

Emperyalistlerin resmen ilan edilmemiş olsa da fiiliyatta onların bir 'Dünya Hükümeti' gibi bir işlev gören G-8 Zirvesi'ni teşhir eden ve enternasyonal alanda mücadelenin gereksinimleri üzerine önemli vurgular yapan konuşmaları megafonlarımızdan bütün kitleye dalga dalga yayılmaktaydı.

Bütün bunlar harika görüntüler ve moral ve motivasyonu kanatlandıran anlardı. Polis bu arada ha bire harekete geçen yürüyüşü durduruyor ve saldırı noktalarını kolluyordu. Hatta bir noktada öndeki bir grubumuza kısa bir saldırı bile olmuştu. Militan, dayanışmacı, hareketli kitleler, zengin yöntemlerle polisin tutumunu teşhir eden palyaço kılığındaki protestocuların rahatsız olan güvenlik birimleri, yürüyüşü yasakladıklarını açıkladıklarında dayanışma ruhu daha da gelişmişti.

Polis amiri yasaklama için iki gerekçe göstermekteydi. **Birincisi**, yürüyüş müsaadesinin 2.000 kişi üzerinden verildiği ve yürüyüşte ise 10.000 üzerinde insanın bulunduğu şehir içinde güvenliğin sağlanamayacağı gerekçesi idi. **İkincisi** ise bu kalabalığın içinde 500 kişilik bir grubunun (bizi kastediyorlardı) hiç bir arama yaptırmadan yürüyüşe girmelerinden kaynaklı olarak yasaklamanın 'zorunlu' olduğu şeklindeydi. Artık bizimle dayanışanlar ve bu tavır protesto edenler daha fazla çoğalmaya başlamıştı.

Fakat bu durumda polisin yeni saldırı taktikleri geliştirdiklerinin farkında olan bizler, yasaklanmaya onay veren ve dağılma çağrısına hazırlanan yürüyüş organize komitesine bu durumda bize bir saldırının olacağı ve Cumartesi nasıl tavrı koyduysak aynı tavrı yeniden sergileyeceğimizi ve kendimizi savunacağımızı bildirdik. Cumartesi durumunun tekrar olmasını istemiyorlarsa güvenli bir geri çekilme planı düşündüğümüzü ve ancak bu şekilde kamplarımıza ulaşabileceğimizi söyledik. Komitedeki pasifist kesimlerin biraz itirazları olduysa da sağduyulu bazı insanlar ve özellikle **'Kimse İlegal Değildir- Kein Mensch ist illegal'** örgütünden insanların desteği ve duyarlı bazı avukatların girişimiyle planımız onaylandı. Biz farkettirmeden bayraklarımızı topladık, mikrofonların olduğu kamyonlara yavaşça yerleştirdik ve el ele tutarak kalabalık grubun arasından sıyrılarak küçük gruplar halinde ve avukatlarımızın eşliğinde alanı terk ettik.

Akşam olduğunda herkes alanına gelmiş ve bir tek kayıp verilmemişti. Bu büyük bir coşku daha yaratmıştı. Kamptaki akşam değerlendirilmesinde birlik ve beraberlik halinde ve ortak kararlara harfiyen uyulduğunda neler yaratılabileceğini herkes görmüştü.

Pazartesi'den sonra G-8 Versenken Bloğu Redelich Kampı'nda sürece devam ede-

cekti ve Stop G-8 Bloğu ise Postock'ta kalacaktı. Ortak değerlendirmeler yapıldıktan ve vedalaşmalar tamamlandıktan sonra Salı günü taşınma ve yeniden mahalle kurma işleriyle uğraşıldı.

Redelich kampı 15.000 kişinin kaldığı daha kalabalık ve daha organizeli bir kamptı. Devrimci kesimlerin daha fazla etkin oldukları bir alandı. Ayrıca buradan işgal ve blokaj eylemleri organize edilecekti. Tel örgüler içine alınan zirve alanına sadece iki kapıdan giriş yapıyorlardı zirve görevlileri. Doğu ve Batı kapısı. Doğal olarak bu kapılara giden sadece iki yol vardı ve bu yolların bloke edilmesi veya işgal edilmesi planlanıyordu.

Bizim platform için yeni yerleşim ve mücadeleye kampımızda iki şey vardı önem arzeden. **Bir**; Polisin ve kamuoyunun aşırı dikkatini çekmiş olmak. **İki**; Kendi güvenliğimizi sağlamanın yanında eylemlerden de geri kalmamak.

Bu durum karşısında yine bizim önerimizle ortaklaştırılan bir karar doğrultusunda bir kesim arkadaşlarımızın, bu, daha ileri düzeydeki eylemlere katılmalarını sağlamak ve bir başka kesimin ise kampta kalarak hukusal açıdan sorunlu olan arkadaşlarımızı ve kampın genel güvenliği için destek olmaktı.

Bu iki gün içinde on binlerce insanın katıldığı işgal ve tel örgülerin aşılması eylemine platform bileşenleri olarak katıldık ve ciddi başarılar elde ettik. Bu yollar saatlerce ve günlerce işgal edildi. Yer yer sert çatışmalar yaşandı. Yer yer polis andaki gücünün sınırlı olmasından kaynaklı bazı işgal eylemlerine göz yumuldu. Ve tel örgüler bir çok yerden delinmiş, yollarda binlerce insan pasif işgalleri gerçekleştirmiş, egemenlerin güvenlikleri ve artı prestijleri önemli oranda zedelenmişti.

Cumartesi'den diğer Cuma günü yapılacak mitinge kadar, konserde dahil hepsi yasaklanmıştı eylemlerin ama kitleler on binler olarak karşılarına dimdik durduklarında ve özgüçlerine dayandıklarında yasaklanan her eylemin tek tek gerçekleştirildiğini bizzat yaşadılar. Bu çok özgün bir deneyimdi.

Zirveden başarılı bir şekilde çıkmayan ve kendi aralarındaki itilaflara çözümler bulmak yerine, çözümsüzlükleri daha da derinleştiren emperyalist egemenler, bir zirveyi daha bütün masraflarını vergi paralarından buraya aktarmak yoluyla ve halkın sırtına yükarak gerçekleştirdiler.

Doğanın tahribatının azalması, yarı-sö-

mürge borçların silinmesi, tarımda genetik üretimin denetlenmesi gibi populist gündemlerle dünya kamuoyuna avutan G-8'in zulüm tiranları, militarizm, saldırganlık, sömürü, talan ve temel hakların gaspı konusunda kapalı kapılar ardında aldıkları yeni kararlarla bildik vahşetlerini sürdürmeye yeminli olduklarını belgelemiştir.

G-8 Zirvesi Almanya halkı ve göçmenleri için temel hak ve özgürlüklerin gasp edilmesinden başka bir anlam ifade etmemektedir. Milyonlarca Evro masrafın işçilerin emekçilerin cebinden çıkartılmasının yanında, militarizmin iç politikada daha da koyulaştırılmasına bir örnektir bu zirve süreci.

Bununla birlikte aylar öncesinden devrimci çevrelere yapılan baskın operasyonları da devrimciler ve ilericiler arası birliği parçalamaya hedefine ulaşmamış, tersine muhalif güçleri birleştirmiş ve eylemlerin daha kitlesel olmasını sağlamıştır.

ATTAC, PDS, Die Linke gibi reformist kesimlerin başından beri etkin güçlerine ve devrimcilerden çok devlet güçlerini destekleyen açıklamalarına rağmen kitleler daha ileri talepleri ve eylemleri tereddütsüzce desteklemiştir.

Önemli dersler:

* Yerli devrimciler ve göçmen devrimciler arasında ilk defa bu denli bir dayanışma sergilenmiş ve örnek bir duruş olarak tarihe notlar bırakacak bir süreç yaşanmıştır.

* Ajitasyonda serbestlik- eylemde birlik ilkesine bağlı olarak ele alınan doğru eylem birliği politikaları sayesinde sınıf eksensel anti-emperyalist, anti-faşist yaklaşma ilerlemiştir.

G-8 Zirvesi Almanya halkı ve göçmenleri için temel hak ve özgürlüklerin gasp edilmesinden başka bir anlam ifade etmemektedir. Milyonlarca Evro masrafın işçilerin emekçilerin cebinden çıkartılmasının yanında, militarizmin iç politikada daha da koyulaştırılmasına bir örnektir bu zirve süreci.

tir.

* **DEKÖP-A** bileşenleri olarak başarılı bir grafik çizilerek sürece ortak imza atılmıştır.

* **ATİK-İLPS-YDG ve YENİ KADIN** okurları olarak militan, fedakar ve aktif bir duruş sergilenmiş, cesaret ve birlik ruhuyla bütünleştirilmiştir.

* Bir kampanya'nın hazırlık, idare, denetleme ve değerlendirme evrelerinden oluştuğu bilgisine bağlı olarak bütün bu evrelerde ATİK camiasının başarılı çıkabileceği resmen belgelenmiştir.

* İmkansızlıklara rağmen inanç ve kararlılıkla bütün imkansız gibi görünen süreçlerin tersine çevrilebileceği, bizatihi katılımcılar tarafından sosyal pratikte herkes gösterilmiştir.

* Ajitasyon/propaganda materyallerinin önemi ve politikanın kamuoyunun düşüncesini etkilemek demek olduğu pratik örnekleriyle görülmüştür.

* Yaşlı ve deneyimli neslin, genç ve dinamik enerji ve atılganlığıyla bütünleştirilebildiğinde nelere kadir olabileceğimiz berrak bir şekilde görülmüştür.

* Militanlaşma ve politikleşmenin diyalektik bütünselliği içinde ileri, orta ve geri gibi gözükken her adımı kapsadığı, bazen akılcı geri çekilmenin de pekala militanlık olabileceği kendi dolaysız deneyimimiz sayesinde kanıtlanmıştır.

* Eylem esnasında talimatlara uymanın birliği pekiştirdiği, talimatlara uymayanların istemeseler de kollektife zarar verebildikleri berrakça fark edilmiştir.

* Bu eylemsel kampanya sürecinden başarılı çıkmamızın birinci nedeni **birlik-mücadele-zafer** geleneğimizin pratikte doğru uygulanmış olmasındandır. Başarının ikinci nedeni doğru ve devrimci bir eylem birliği politikasına sahip olmamızdan kaynaklıdır. Üçüncü ve en önemlisi ise: **cesaret, cesaret daha fazla cesarete sahip olmanızdır!**

Yaşasın Enternasyonal Sınıf Dayanışması!
Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!
Birlik-Mücadele-Zafer, Yaşasın ATİK, İLPS, YDG ve YENİ KADIN!

Yaşasın 2 Haziran, G-8 Karşıtı, Devrimci-Enternasyonal Direnişimiz!

Kahrolsun Emperyalizm ve Her Türden Gericilik!

Mücadele Rostock Muhabiri

ERMENİSTAN'DA MARKSİZM'İN YAYILMASI (1880-1904) VE MARKSİZM'İN GELİŞMESİNDE LENİNİST DÖNEMİN BAŞLANGICI

doğru gidiyor?" yazısında açık ve ber-
rak analizlerde bulunur.

terler Birliği"ni kurarlar.

* 1887 yılında "**Hınçaklar**" Partisi, yurtdışında öğrenim gören öğrenciler tarafından Cenevre'de kurulur. Önceleri "**Ermeni Sosyalist Devrimciler Partisi**" adını alan grup, daha sonra çıkardıkları "**Hınçak**" adlı gazetelerinin adını alarak, kendilerine, "**Küçük Burjuva 'Hınçaklar' Partisi**" adını verirler. Kafkaslar'daki yükselen sosyal demokratların hareketinden etkilenerek bu kez de kendilerine "**Sosyal-Demokrat 'Hınçaklar' Partisi**" adını verirler. Kurucuları (A. Nazarbek, M. Nazarbek, R. Hanazat) Rus ve Avrupa'daki sosyal-demokratlarla sıkı ilişkiler içine girerler. Proletarya hareketi içerisinde bölücülüğün propagandasını yapan bu parti, 1905-1907 burjuva demokratik devriminden sonra ahlaksızlaşarak tamamen karşı devrimci ulusalcı bir grup haline dönüşür.

* V. İ. Lenin, 1892'de Samara'da ilk Marksist grubu yakın arkadaşları A. Sklyarenko, İ. Lalayants (ilk devrimci Marksist aydınlardan) ve diğerleriyle oluşturur.

*1891 yılı içinde Tiflis'de devrimci Ermeni öğrenciler ve proleterlere önderlik eden **A. Ğumaryan, A. Hajakyan**'ın 1892 yılı sonlarında kurdukları "**Devrimci Ermeni Proleterler Birliği**" 1895 yılına kadar çalışır. Birçoğu 16-20 yaşları arasında olan bu dinamik grubun üyeleri **S. Hanoyan, H. Mirzoyan, S. Mardikyan, G. Sağatelyan, H. Muradyan, A. Meğrabyan** ve birçokları Marks'ın teorik yazılarını, özellikle "**Manifesto-yu**", G. Plehanov'un "**Sosyalizm ve Politik Mücadele**" başlıklı eserlerini okurlar. 1894'te 1 Mayıs'ı kutlama gününde "**Özgür Ermenistan**" başlıklı bir bildiri yayınladılar. Bu örgüt Çarlık Rusyası jandarması tarafından 1895 yılında fark edilince dağıtılır.

*1893'de Samara "**Üçlüsü**" oluşur. (V. İ. Lenin. İ. Lalayants, A. Sklyarenko)

*1898 "**Mücadele Birliği**"nin birkaç grubu birleşerek RSDİP I. Minsk Kongresi'ni gerçekleştirirler.

*Peterburg'da oluşturulan "Proletarya Sınıfının Özgürlüğü İçin Mücadele Birliği"nin enternasyonalist oluşumunda yer alanlar önder kadroları arasında **V. İ. Lenin, G. Krjijanovski, V. Starkov, Yu. Martov, A. Malçenko, P. Zaporojets, A. Vanev, işçi üyeleri İ. Babuşkin, P. Gribakin, B. Zinovjev, M. Kalinin, V. Knyazev, N. Poletayev, V. Şelgunov, İ. Yakovlev** ve **Peterburg** "Mücadele Birliği"nin

*Marksist devrimciler daha tarih sahnesine çıkmadan Rusya'da özgürlük hareketlerinin başını devrimci-demokrat aydınlar ve onları takiben narodnikler çekmekteydi. Devrimci demokrat aydınlardan **V. G. Belinski, A. İ. Gertsen, N. G. Çernişevski, N. A. Dobrolyubov, M. Nalbantyan** ve diğerleri bir yandan köylü yığınların çıkarlarını savunurken, diğer yandan da çarlık diktatörlüğüne ve zengin toprak ağalarına (**Gulaglar**) karşı mücadele etmekteydiler. Liberal-reformcuların politikalarını eleştiren devrimci ve demokratlar, ezilen yığınlara devrimci materyalizmin güçlü propagandasını yaparlar. İşte bunlardan birisi de Ermeni devrimci **Mikayel Nalbantyan**'dır. Nalbantyan, emekçi halkların kölelikten kurtuluşunu ve yoksul köylü yığınlarının toprak sorunlarının köklü çözümünü, sosyal kurtuluş mücadelesinde görüyordu... O, "**Rusya'nın kurtuluşu, tüm insanlığın kurtuluşu için çok büyük anlam ifade etmektedir**" derken, Rusya devrimci hareketinin dünya tarihinde oynayacağı muazzam role dikkat çekmekteydi. Devrimci Narodniklerin düşünceleri de Kafkaslar'a tam da bu yıllarda sızar.

*1880-90'lı yıllar Rusya'da gericiliğin yükselişe, Narodniklerin de tasfiye sürecine girdikleri bu dönemde, Kafkaslar'da bulunan Narodnik aydınların bir bölümü enternasyonalist gruptan ayrılarak ulusalcı Narodnik gruplar oluştururlar. Kısacası burjuva liberalizmine doğru evrilmemin tamamlandığı bir süreçtir. Onlar sadece Çarlığa karşı mücadele yürütmekten vazgeçerlerken, aynı zamanda Marksizm'in yeminli düşmanları ve proletaryanın Marksist parti kurmasının önünde büyük engel oluştururlar.

*1884-1894 yılları arasında sosyal-demokratların Avrupa'daki faaliyetleri içinde yer alan yurtdışı Ermeni öğrencileri, G. Plehanovun "**Emeğin Kurtuluşu**" grubu içerisinde aktif olarak faaliyet yürütürler, 1887 yılında **G. Plehanov**'un K. Marks'ın "**Kapital**"i konulu derslerine katılan Ermeni öğrencilerden G. Ğaracyan (**S. T. Arkomed**) K. Marks'ın hayatıyken F. Engels ile yazdıkları "**Komünist Parti Manifestosu**"nu tercüme eder ve Plehanov'dan yayınlanması için

izin ister. Daha önce tercüme ettiği Dikşteyn'in "**Kim neyle yaşıyor**" eseri Cenevre'de basılır, "**Manifesto**"nun basılması için de Marsilya'da bulunan "**Armenia**" yayınevi sahibi Mıgırdiç Portugalyan'a gazetesinde yayınlanması için gönderir. "**Armenia**" G. Ğaracyan'ın tercüme ettiği klasik eseri yayınlamaz, nedenine gelince yazının uzun olduğunu bütün sayfalarını ona ayıramayacağını, kısım kısım yayınlamanın da verimli olmayacağını, ama eğer bir kitapçık (broşür) halinde basılırsa daha iyi olacağını önerir. Bu arada ilk kez "Manifesto"nun Ermenice yayınlanacağını haberini "**Armenia**" gazetesinden duyan F. Engels, **30 Ocak 1888** yılını da yazdığı bir önsözünde...

"Bundan birkaç ay evvel "Manifesto"nun Ermenice çevirisinin Kostantınopolis'te (İstanbul) basılması gerekiyordu, ama maalesef tek bir nedenden dolayı yayınlanmadığını duydum, sebebine gelince, yayıncının K. Marks'ın adını basmaktan korktuğu için basmaktan vazgeçtiğini, diğer taraftan eseri tercüme edenin de "Manifesto"yu kendi çalışması olduğunu kabul etmekten korktuğu için bir türlü basılamadığı bana bildirildi" diye not düşer.

Bu arada G. Ğaracyan "Emeğin Kurtuluşu"nun bünyesindeki çalışmalarıyla 1887 yılında Marksist eserler üzerinde yoğunlaşır, K. Marks'ın "**Kapital**"ini, "**Felsefenin Sefaleti**"ni, "**Komünist Parti Manifestosu**"nu, F. Engels'in "**Bilimsel Sosyalizm**"ini, "**Anti Dühring**"ini derinlemesine inceleyerek Marksizm'e doğru, sosyal-demokrasiye doğru muazzam bir birikim elde eder. O, Marksist biliminin Ermeni ulusal-kurtuluş mücadelesine çözüm olacağını bilincine kazımıştır, Kafkaslar'daki sosyal-politik hareketleri ve bölgedeki kapitalizmin gelişim düzeyini, proletaryanın örgütlenmesi gerektiği gibi sorunlarla yakından ilgilenmeye başlar.

*Bir gazetenin çıkartılmasının önemini sık sık vurgular.

* Bu arada G. Plehanov önderliğinde "**Sosyal Demokrat**" gazetesinin ilk sayısının çıkartılmasına çok sevinir. Tiflis'teki Ermeni Marksist proleterler grubunun ilk propagandacısı olarak 1898'de kaleme aldığı ilk makalesinde "**Ülkemiz nereye**

enternasyonalist Ermeni Marksistleri B. Knunyants (Radin, Ruben, Kafkasyalı 1878-1911) **A. Zurabyan** (Raşit bey 1873-1920) **S. Avedisyan**, (1870 doğumlu Peterburg proletarya sınıfının özgürlük mücadelesi birliği"nin aktif çalışanı olarak 1897 çarlık jandarması tarafından tutuklanır, aynı yıl Kafkasya'ya sürgün edilir. **H. Melik-Hovsepyan**. (1882-1943, 1902 de RSDİP saflarına katılır) 1901 yılında "Mücadele Birliği" saflarında Marksizmin propagandasını yapmaktan, toplantılarda, gösterilerde devrimci bildiriler dağıtmaktan ve gösterilere önderlik etmekten, örgütlemekten dolayı tutuklanır. 1905'te tekrar tutuklanır ama bu kez sürgün edilir. 1905'de **Sorbon Üniversitesi**'ni kazanan Hovsepyan, Lenin'le burada tanışır. Onun devrimci eğitim kurslarına yine burada katılır.

1898 Tiflis'te ilk Marksist Ermeni Proleterler Grubu kurulur. Bu grubun arasında sigara fabrikasında çalışan işçi **Hayk Pilosyan** (Adamyan) boya işçi **Melik Melikyan** (Deduşka), Adelhanov ayakkabı fabrikası işçisi **Asadur Kahoyan** (Proleter Heço) sosyal demokratların propogandacısı **Gevorg Ğaracyan** (S. T. Arkomed), **Tiflis Ermeni Yardımlaşma Birliği**'nin kütüphane işçisi **Garegin Kozikyan** (Yesalem), Tiflis demir yolları deposu işçileri **H. Keşişyan**, **G. Mkrdiçyan**, **A. Der-Harutyunyan**, **Bozarcıyan** Sigara Fabrikası işçilerinden **A. Vardanyan**, **P. Tavluşyan** ve birçokları katılır. Grup Tiflis'in diğer sosyal-demokrat örgütleriyle bağı koparmaz tersine Melik Melikyan, **Gevorg Ğaracyan** ve **Hayk Pilosyan**ların aracılığıyla Gürcü ve Rus sosyal-demokratlarıyla güçlü bağlar kurarlar.

1900'lü yıllar Rus devrimcilerin bölgeye sürgün gönderildiği dönemdir.

* Bu yıllarda bölgeye sürgün edilen bir grup devrimci Rus Marksistleri arasında, **V. G. Kurnatovski**, **İ. İ. Luzin**, **G. Yu. Françeski**, **V. K. Rotsyeviç-Belyeviç**, **M. İ. Kalinin**, **N. G. Poledayev**, **S. Ya. Aliluyev**, **A. Ya. Krasnova** bölgede Marksizm'in yaygınlaşmasında önemli rol oynadılar.

*Ermenistan'da ilk işçi hareketlerinin başlaması. Marksizm'in yayılması ve ilk sosyal demokrat gruplarının oluşumu.

-XIX. yüzyılın sonlarında, proletarya hareketinin gelişmesine paralel Kafkaslar'da Marksizm de yaygınlaşır. Daha XIX. yüzyılın 70'li yıllarında Tiflis'teki fabrikalarda ilk işçi grevleri başlar. 80'li yıllarda Bakü petrol rafinelerinde birçok grev örgütlenir. Bakü, çeşitli milliyetlerden proletarya sınıfının enternasyonalist oluşumunun önderliğini çekmekteydi, ardından peş peşe gelen grevler önce Tiflis'teki tütün ve sigara fabrikasına, oradan Ba-

tum'daki fabrikalara kadar yayılır. Tüm Kafkaslar proletarya sınıfının ağır çalışma şartları ve kapitalist çıkar sınıflarına karşı başlattıkları kitlesel grev ve gösterilere sahne olur.

*Bunu 1896 yılı Nisan'ında Ahtalay'da demir yolu inşasında çalışan işçilerin görkemli başkaldırılarını izler, **400'e yakın işçinin, ücretlerinin derhal ödenmesi için işi bırakma eylemi yapar**. Gerici yönetimin oluşturduğu karşı devrimci gruplar ve jandarma grevi kırmak için vahşice işçilerin üzerine saldırarak ateş ederler. Mükemmel bir direnişle karşılık veren işçiler bu saldırıyı püskürtmeyi ve düşmanın silahlarını ele geçirmeyi başarır. Daha sonra polis ve ajanların da desteğini alan

kapitalist yöneticiler grevi kanla bastırır. İşçi önderlerinden sekizi tutuklanır ve mahkemeye çıkartılır, içlerinden bazıları ise ormanlık alanlarda saklanarak tutuklanmadan kurtulur.

* 1896 yılı Aralık ayında bunu Sanahin -Zamanlı bölgesi ve 1897 yılı Ekim ayında da Kars demir yolu grevleri izler.

Tüm Rusya çapında yaygınlaşan işçi grevleri, yükselen devrimci-demokratik mücadele ve ulusal kurtuluş mücadeleleri, çarlık rejiminin temellerini sarsmaya devam eder. **Proletaryanın tarih sahnesine çıkmasından sonra kurtuluş savaşları, daha örgütlü ve daha güçlü olarak kendisini göstermeye başlar**. Rusya'daki proletarya hareketi uluslararası devrimci hareketin başını çekenlerin en başında gelmekteydi. **K. Marks** ve **F. Engels** 1882 yılında "Komünist Parti Manifestosu" için yazdıkları önsözde... **"...Devrimci hareketin Avrupa'daki öncü müfrezesini Rusya temsil etmektedir"** diye altını çizerek.

*1883 **Cenevre**'de bulunan **G. V. Plehanov** tarafından kurulan, Rusya'nın ilk Marksist grubu "Emeğin Özgürlüğü", küçük burjuva Narodniklere, idealist görüşlere karşı ciddi darbeler vurarak, Marksiz-

mi Rusya devrimci hareketinin en doğru yol göstericisi, pusulası olduğunu ilan eder.

*1894 yılı Rus sosyal demokratlarının yeni gelişim etabına girdikleri yıldır. **V. İ. Lenin** önderliğinde 1895 yılında kurulan **"Proletarya Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği"**, Rusya'nın diğer bölgelerindeki dağıntık Marksist grup ve grupçukları bir araya getirerek tek bir çatı altında birleştirme başarısını gösterir.

Bu grubun içerisinde geleceğin Bolşevik partisinin tanınmış politik kadrolarından **Bogdan Knunyants**'in yanısıra **A. Zurabyan**, **S. Avedisyan**, **H. Melik Hovsepyan** ve birçokları yer alır.

*1891 yından beri Tiflis'te faaliyet yürüten **Feodor Afanasyev**'in illegal grubu, ve aynı yıllarda Tiflis'te bulunan **M. Gorki** de bu gruba bağ kurarak bölgede Marksizm'in gelişmesine muazzam katkılarda bulunur.

*Yine 1893 yılında kurulan Gürcü **"Mesame dasi"** ("Üçüncü Grup") grubu, düşünce olarak farklı grupları içinde barındırmaktaydı. Bu grubun içerisindeki büyük çoğunluğu legal Marksistler ve burjuva nasyonalistler oluştururken, devrimci Marksistlerin **M. Tshakaya**, **L. Ketshoveli**, **İ. V. Stalin** ve **F.**

Maharatze'den oluşan grubu ise azınlıktaydı.

* 90 yıllarda **Tiflis** ve **Gürcistan**'ın değişik bölgelerinde faaliyet yürüten bir dizi Marksist grup da vardı, bunların arasında Rusya'dan bölgeye gelip sosyal demokratlara önderlik eden ve aralarında **İ. Luzin**, **V. Rotsyeviç-Belyeviç**, **G. Françeski**, **N. Poledayev**, **N. Kozerenko**, **S. Aliluyev**, **İ. Kogan** ve birçoklarının bulunduğu devrimcilerdi.

*1896 yılında Tiflis'teki Marksist grupların sayısı 20'ye yakındı, buna paralel 1898-1899 yılları arası Bakü'de faaliyet yürüten birkaç tane de sosyal demokrat

gruplar vardı. Bütün bu grupların bünyesi **Rus, Azeri, Ermeni** ve Gürcü işçilerden oluşmaktaydı.

*Ermeni proleterlerinin çoğu Bakü, Tiflis ve Batum'da bulunan işletmelerde, üretimin yoğun olduğu yerlerde, büyük sanayi merkezlerinde çalışmaktaydılar ve özellikle de sosyal demokratın yanında saf tutmuşlardı.

* Ermeni emekçilerinin içerisinde devrimci düşünceler Marksist eserlerin 1887 yılında ilk kez Ermeniceye çevrilmesiyle birlikte başlar. **K. Marks**'in **"Ücretli emek ve sermaye"** adlı eseri 1893 yılında Atina'da Ermeniceye çevirisi yapılarak **"Ücret nedir?"** başlığı altında yayınlanır.

* 1894 yılında Hınçakların çıkardıkları **"ideoloji"** yayın organlarının birinci ve ikinci sayılarında tercümesini **M. Nazarbek**'in yaptığı "Komünist Parti Manifestosu", 1872 yılında yayınlanan Almanca basısındaki önsözle ilk kez Ermenice olarak yayınlanır.

*1892 yılında **G. V. Plehanov**'un kaleme aldığı **"I Mayıs- uluslararası işçi bayramı"**, **Ş. Dikşteyn**'in **"Kim neyle yaşıyor"** ve buna benzer bir dizi çalışmalar Ermeniceye çevrilerek yayınlanır. Bu yayınlar Ermenistan'da illegal olarak dağıtılır.

*1898'de Tiflis'te ilk Ermeni Marksistler grubu kurulur. Bu grubun bünyesinde Enfiacyan Sigara Fabrikası işçisi **Hayk Pilosyan** (**H. Adamyan**), **Boya işçisi Melik Melikyan** (**Deduşka**), **Adelhanov ayakkabı fabrikası işçisi Asadur Kahoyan** (**Deduşka**), sosyal demokratların propogandacısı **Gevorg Ğaracyan** (**S. T. Arkomed**), Tiflis Ermeni Dayanışma Derneği Kütüphanesinde çalışan **Garegin Kozikyan** (**Yesalem**), Tiflis demir yolları deposu işçilerinden **H. Keşişyan**, **G. Mkrdiçyan**, **A. Der-Harutyunyan**, **Bozarcıyan** sigara fabrikası işçilerinden **A. Vardanyan**, **P. Tavluşyan** ve diğerleri yer alır.

*Marksist düşünceler Rusya'dan Tiflis'e ve Bakü'ye gelen ilk sosyal demokratların çabalarıyla tüm Kafkaslara yayılmaya başlar, şehirlerden kırsala ve özellikle de Aleksandrapol, Yerevan, Calaloğlu, Kars ve çevrelerindeki alanlara derinlemesine nüfuz eder.

* 1899 yılında ilk kez Ermenistan'da Marksist grupları **V. İ. Lenin**'in en güvendiği talebelerinden ve mücadele arkadaşlarından **S. Şahumyan** Calaloğlu'nda oluşturur. Ve böylelikle Ermenistan'da Marksizm kök salmaya başlar.

Polise OHAL yetkisi!

Egemen sınıflar; sınıf mücadelesinin gelişme belirtilerinin varlığını görmekte ve buna göre mevzilenmekte. Toplumsal muhalefetin bastırılması konusunda laik-anti laik tartışmalarına girmeden ittifak yapan egemenler, şimdiden pek çok hazırlık yapmakta.

Seçimlerin yaklaşması ile birlikte ülke gündemi de giderek ısınıyor. Ankara Ulus Anafartalar Çarşısı'nda patlayan bombaların yarattığı atmosfer

yasaları peş peşe çıkarılmakta. Polisin toplumsal muhalefete yönelik saldırılarını daha geniş yasal çerçevede yapmasını sağlayacak olan "Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu" bunlardan sadece biri.

Bu yasa ile artık polisimiz daha güçlü! Artık kendimizi daha emniyette hissedebiliriz!

Sınırsız keyfilik...

Polis, çıkartılan yeni yasa ile zaten sınırsız olan arama yetkisinde yasal bir zemin yakalamış oldu. Eski düzenlemede de yer alan durdurma ve kimlik

Yeni düzenleme ise, bu konuda da oldukça muğlak bir ifadeyle "direnişi kırmak" için polisin zor ve silah kullanabileceği belirtilmiş durumda.

ferle Çağlayan ve birçok yerde düzenlenen mitinglerin oluşturduğu hava birbirine karışırken, egemenler yeni saldırı hesaplarının peşinde.

Genelkurmay Başkanlığı'nın "aktif" siyasete atılması, sınır ötesi operasyon ve seçim tartışmaları ile gündem oldukça hızlı ve yoğun bir şekilde yol almakta. Genelkurmay tarafından yapılan çağrılarla sokaklara dökülerek "şeriat"ı lanetleyen yüz binlerce insan önümüzdeki süreçte egemen sınıflar arasındaki çıkar dalaşları ve emekçilere yönelik saldırı projelerinin bir parçası. **Egemen sınıflar; sınıf mücadelesinin gelişme belirtilerinin varlığını görmekte ve buna göre mevzilenmekte.** Toplumsal muhalefetin bastırılması konusunda laik-anti laik tartışmalarına girmeden ittifak yapan egemenler, şimdiden pek çok hazırlık yapmakta. Çıkartılan yasalar işçi sınıfı, köylü yoksul ezilen emekçilerin hak arama mücadelesini demokratik hak ve özgürlüklerini daraltmayı ve bu mücadelenin önüne geçmeyi hedeflemekte.

Patlayan bombalarla yaratılan atmosferde yeniden ama daha derinden işlenmeye başlanan "terör" kavramı ile birlikte emekçilere yönelik saldırı

sorma yetkisinin kullanımı yeni düzenleme ile birlikte "polis tecrübesine ve izlenimine" bırakılmış durumda. Yani polisin "tecrübeleri" sonucunda suçlu olduğuna karar verdiği kişiye "özgürce" herhangi yasal bir çekince duymadan istediğini yapabilecek. Bu yasadaki önce de polisin bu uygulamaları vardı, ancak yasa ile bu duruma hukuki bir çerçeve kazandırılmış oluyor. Tehlikenin varlığı konusunda "makul" bir şüphenin varlığı halinde ise polis, tehlikeyi "bertaraf" etmek için kişi üzerinde ve araçta gereken tedbirleri alabilecek. Kişi hürriyetini kısıtlama anlamını taşıyan böylesi bir yetkinin kullanımının bu denli muğlak ve subjektif kriterlere bağlanması, uygulamada kendini istatistiklere yansıtmayan gözaltılar olarak göstereceği benziyor.

Hatırlanacağı gibi 2007 1 Mayıs'ında da böyle bir yasal düzenleme olmamasına rağmen fiilen benzer bir uygulama gerçekleştirilmişti.

Polis "ayaklı mahkeme" olacak!

Eski düzenlemede bir gözaltı nedeni olarak kimliğini ispat edememe durumunda, değişiklikle birlikte "gere-

kirse" tutuklama yapılabileceği öngörülmekte.

Tutuklama, ancak hâkim kararıyla gerçekleştirilebilir ve en son başvurulması gereken bir hukuksal tedbir. Ceza yasalarında dahi tutuklamaya ilişkin emredici bir düzenleme bulunmuyor, hâkime her olayın özelliklerine göre takdir yetkisi tanınıyor. Polis "engin" tecrübeleri ve birikimine dayanarak suçlu olduğuna kanaat getirdiği kişiyi hâkime ve savcıya çıkarmadan ayaküstü sorgulayarak mahkemelerin "yükünü" de hafifletmiş olacak. Bu sorgulamanın sonucunda suçlu olup olmadığına da polis karar verecek. Bunun kriterlerinin ne olduğu ve bu ayaklı mahkemelerin neye dayanarak bunu yapabileceği ise soru işareti olarak kalmakta.

Bu uygulama ile her gün duyduğumuz polisin işkence vakalarında patlama olacağına kuşku yok.

Öte yandan, "önleme araması"na ilişkin olarak yapılan yeni düzenleme, aramanın hâkim kararı olmaksızın ve "gecikmesinde sakınca bulunan hallerde" mülki amir emriyle gerçekleştirilebileceğini öngörüyor. Miting, toplantı ve gösteri yürüyüşü gibi durumlar "gecikmesinde sakınca bulunan hal" olarak sayılıyor. 1 Mayıs 2007'de, orantısız güç kullanımı adı verilen vahşi polis saldırısı ve o gün gerçekleştirilen tüm hukuksuz uygulamalar bu kanun değişikliği ile birlikte "hukukileştirilmiş" oluyor.

Herkes fişlenecek...

Önceki düzenlemede parmak izi, sınırlı sayıda belirtilmiş durumda ve

Tehlikenin varlığı konusunda "makul" bir şüphenin varlığı halinde ise polis, tehlikeyi "bertaraf" etmek için kişi üzerinde ve araçta gereken tedbirleri alabilecek.

savcı yahut hâkimin gerekli gördüğü kişilerden alınabilmekteyken, yeni düzenlemede silah ruhsatı, sürücü belgesi, pasaport almak isteyenlerin, Türk vatandaşlığına başvuranların, sığınma talebinde bulunan ve gerekli görüldüğünde ülkeye giren diğer yabancıların, gözaltına alınanların parmak izi alınabilecek.

İsnad edilen suçun niteliği konusunda herhangi bir sınırlama yapılmamış olduğu gibi, savcı veya hâkim kararı da gerekmiyor. **Gözaltına alınmış olduğunuz suç nedeniyle mahkemeye suçsuzluğunuza hükmedilse bile, vücut bütünlüğünüze müdahale edilmiş, parmak iziniz de emniyetin 80 yıl saklanacak kayıtlarına girmiş oluyor.** ABD ve pek çok Avrupa ülkesindeki fişleme sistemi bu vesileyle Türkiye'ye girmiş oluyor.

Polise "öldürme yetkisi"

Önceki düzenlemede polisin zor kullanabileceği haller, sınırlı bir şekilde tanımlanmıştı. Yeni düzenleme ise, bu konuda da oldukça muğlak bir ifadeyle "direnişi kırmak" için polisin zor ve silah kullanabileceği belirtilmiş durumda.

Öyle ki yasayla polise duraksama-
dan ateş etme yetkisi de tanınmış bulu-
nuyor. Polise öldürme yetkisi olarak yo-
rumlanabilecek bu düzenleme ile polis
artık katliamlarını ve infazlarını daha
açıktan yapabilecek. Polisin emirlerini
yerine getirmemek, demokratik hakları-
nı savunmak bu direniş kavramı içeri-
sinde olsa gerek.

Suç oranlarındaki artışın ancak yeni
yasal düzenlemelerle ve yetkilerin arttırıl-
ması ile çözülebileceği propagandası
polisin suçu önlemediği yarattığı düşü-
nüldüğünde anlamsızlaşıyor.

Dikkat polis yetkilerini kullanıyor!

22 Mayıs tarihinde taksici **Engin Topal**'ı ve olaya müdahale ederek itiraz eden Ali Bakça'yı tahta ve coplarla döven polis, sınırsız yetkilerine alıştıyordu.

26 Mayıs'ta **Ferhan Yalçınkaya**'nın kimliği olmadığı gerekçesiyle yüzüne sprey sıkıldı ve Yedikule'ye atıldı.

8 Haziran günü trafik kontrolü sırasında gözaltına alınarak Taksim Polis Merkezi'ne götürülen **Sezai Yakar** burada dövülerek burnu ve eli kırıldı.

Son olarak polis tarafından gözaltına alınarak işkencede katledilen Mustafa Kükçe'nin başına gelenler bu yetkilerin amacını da çok iyi bir şekilde ifade ediyor.

14 Haziran günü Sarıgazi'de polis tarafından gözaltına alınan Kükçe, önce Dudullu ardından Acarlar Karakolu'na götürüldü. Burada ailesi ile görüştürülen Kükçe, ardından Çakmak Karakolu'na götürüldü. Kükçe'nin ailesine "**pis Aleviler**" diyerek hakaret eden sivil polisler, olacakların da haberini veriyordu.

Ümraniye Hapishanesi'ne götürüldükten bir gün sonra yaşamını yitiren Kükçe'nin morgda çekilen fotoğrafları

polisin yetkilerini kullandığını gösteriyordu.

Vücudunda işkence izleri görülen Kükçe, belki de polisin "**direnişi kırma**" yetkisine karşı koymuştu.

Yaşanan bu örnekler polisin bundan sonra halk düşmanlığı ve hukuksuzlukta oldukça faal olacağını gösteriyor. **Polis; sadece devrimcilere, ilerici ve yurtseverlere karşı değil önüne çıkan ve yetkilerini kabul etmeyen herkese işkence yapacak, infaz edecek!**

Yapılan tüm yasal düzenlemeler ve engellemeler emekçilerin ezilenlerin hak arama mücadelesini engelleyemeyecektir. **Her gün yoksulluk ve açlıkla boğuşan milyonlarca emekçinin mücadelesi bastırılmaz!**

1 Mayıs 2007'de, orantısız güç kullanımı adı verilen vahşi polis saldırısı ve o gün gerçekleştirilen tüm hukuksuz uygulamalar bu kanun değişikliği ile birlikte "hukukleştirilmiş" oluyor.

Polis vazifesini daha iyi yapmaya başladı!

22 Haziran Cuma günü İHD İstanbul Şubesinde Avukat **Eren Keskin** ve İHD yöneticileri ile birlikte basın açıklaması yapan Kükçe ailesi, **Mustafa**

Kükçe'nin açık olarak, işkence sonucu öldüğünü ve bu durumun da morgda çekilen resimlerle sabit olduğunu belirttiler. Açıklama sırasında söz alan

İHD İstanbul Şube Başkanı **Rıza Dalkılıç**, Kükçe'nin olayından önce de kendilerine işkence ve kötü muamele ile ilgili bilgilerin ve başvuruların olduğunu ve son süreçte bu durumun artış gösterdiğini vurguladı. Bu ülkede işkencenin sistematik bir şekilde yapıldığını belirten Dalkılıç, olayın takipçisi olacaklarını sözlerine ekledi.

Açıklamadan sonra Kükçe ailesi çocuklarına işkence yapıldığını gösteren resimleri basına gösterdiler. Daha sonra **Ümraniye Cumhuriyet Savcılığı**'na suç duyurusunda bulunarak, Mustafa Kükçe'nin gözaltında olduğu tarihlerde karakolda görevli bulunan polisler hakkında "**adam öldürme**" suçundan dava açılmasını talep ettiler. (İstanbul)

Dört lastiğin bedeli bir can!

Geçtiğimiz günlerde haber merkezlerine bir "**İşkence sonucu ölüm**" haberi daha düştü!

Burjuva basın yine "**görevini**" yerine getirerek, olayı ört bas etme çabasına girmekte gecikmedi ve işkenceyi ve bunun sonucu ölümü değil, işkence sonucu yaşamını yitiren **Mustafa Kükçe**'ye atfedilmeye çalışılan "**hırsızlık**" boyutunu öne çıkarmaya özen gösterdi. Yani "**hırsızlığın sonu budur!**" demeye getirerek, bir yandan da polisi ve böylelikle de kendi varlığını borçlu olduğu sistemi aklamaya çalıştı her zamanki gibi. Memleketin tüm değerlerini aleni olarak, emperyalistlere ve onların tekellerine peşkeş çeken, bu arada da kendi ceplerini doldurmakla kalmayıp, eş-dost-akraba-yan-

daş vb. çeperlerindeki de zengin eden büyük hırsızlara saygıda kusur etmeyen sahibinin sesi medya, kanıtlanmamış suçun zanlısını da bir kez daha yargısız infaz ederek, "**görevini**" yerine getirmenin "**huzurunu**" yaşıyordu. Eh ne de olsa söz konusu kişi, "**beyaz Türk**"lerden olmayıp, "**alt sınıfın**", "**varoşların**" bir yoksuluydu ve potansiyel hırsız, terörist vb. sıfatlandırılmaya layık, potansiyel bir suçluydu!

13 Haziran gecesi **Ümraniye**'de gözaltına alındıktan sonra, üç gün içinde üç karakol gezdirilen ve çıkarıldığı mahkemeye tutuklanan Mustafa Kükçe, götürüldüğü **Ümraniye Hapishanesi**'nde fenalaşır ve kaldırdığı hastanede yaşamını yitirir. Eldeki tüm veriler ve tanık an-

latımları, olayın açık bir işkence sonucu ölüm olduğunu göstermektedir. Çünkü her şeyden önce, Mustafa Kükçe, karakoldan Adliye'ye getirildiğinde ayakta duramayacak vaziyettedir ve bunun görgü tanıkları vardır. Zaten tutuklanıp Ümraniye Hapishanesi'ne getirilmesiyle fenalaşması da aynı saat dilimi içerisinde gerçekleşmiştir. Kaldırıldığı **Numune Hastanesi**'ne gelen bacanağı, yanındaki telefonla işkence izlerini belgelemiştir ve bunun içindir ki aile, Kükçe'nin işkence sonucu yaşamını yitirdiği noktada nettir ve bu konuda ısrarlıdır. Bunun içindir ki, akabinde bir basın açıklaması yaparak, aynı zamanda da suç duyurusunda bulunur.

Evli ve iki çocuğu olan Mustafa Kükçe'nin tüm ailesi gibi, kayınpederi **Ali Alver** de olayın işkence sonucu ölüm olduğu noktasında ısrarlı ve öfkeli. Görü-

şünü aldığımız Ali Alver: "Mustafa gözaltına alındığı gece çocuğuna hastaneden randevu almaya gitmişti. Kendisi şoförlük yapıyor. Hastane dönüşü yol kenarında dört tane araba lastiği buluyor ve bunları arabaya takmak üzere almak istiyor. O sırada aniden polisler geliyor ve Mustafa polislerin kendisine doğru geldiğini görünce, başı derde girecek diye korkup, oradan uzaklaşmaya çalışıyor. Ancak polisler bunu yakalayarak karakola götürüyorlar. Ve ardından bildik gelişmeler yaşanıyor. Suç duyurusunda bulunduk, olayın peşini bırakmayacağız" diyerek, öfkelerini dile getiriyor.

Görülen o ki, egemenlerin ve onların faşist kolluk güçlerinin gözünde ezilenlerin canının değeri, bazen bir ekmek ya da bir kilo baklava olurken, Mustafa örneğinde olduğu gibi, dört lastik de olabiliyor! (Kartal)

Burjuva parlamento genel seçimleri özgülünde köylüleri kandırma politikaları

Yaklaşan genel seçimler öncesi siyasette artan hareketlilik belli başlı gündemler üzerinde sürüyor. Bu seçimlerde daha da su yüzüne çıkan egemenler arası dalaşları, yüzde on barajı nedeniyle yaşanan birleşme ve ayrılımları vb. ayrı tutarsak siyasetin temel kimiyi ayaklarını **Kürt Ulusal Sorunu** ve ülke tarımında yaşananlar oluşturuyor. Sınır ötesi operasyon, DTP'nin Meclis'e girmesinin engellenmesi gibi başlıklarla öne çıkan ve son günlerde artan çatışmalar nedeniyle gündeme daha fazla yerleşen **Kürt Ulusal Sorunu**, egemenlerin bugünkü siyasi krizlerinin temel bir belirleyeni olduğu gibi, genel seçimler nedeniyle üzerinde en çok oyun oynanan konulardan biri olma gerçekliğini de koruyor.

Benzer şekilde temel bir gündem maddesini de tarımda yaşanan gelişmeler oluşturmaktadır. **Emperyalistlerin dayattığı tarımı tasfiye politikalarına uygun şekillenendirilen ülke tarımında hızlı bir dönüşüm gerçekleştirilmekte ve bu alanda atılan adımlar egemenler cephesinde ilgiyle karşılanmaktadır.** Ülke ekonomisinin temel ayaklarından birini oluşturan ve içerdiği nüfus itibarıyla da toplumun önemli bir kesimini kapsayan tarım sektörünün böyle bir ilgiyle karşılaşması gayet doğaldır. Fakat bununla paralel de olsa, son iki ayda, ülke tarımı üzerine canlanan tartışmanın genel seçimlerle sıkı bir ilişkisi vardır. Tarım ve Köyişleri Bakanı **Mehdi Eker** başta olmak üzere, Cumhurbaşkanı **A. Necdet Sezer**'den, TÜSİAD Başkanı **Arzuhan Yalçındağ**'a, **Mehmet Ağar** gibi parti başkanları, köşe yazarları ve diğer gazete haberlerine dek birçok açıklama ve tartışma birbirini izlemektedir. Egemenler cephesinde ülke tarımı üzerinde ortaya konan yaklaşımlar **"verimlilik", "kalite", "gerçekçilik", "alternatif üretim", "dış satıma ağırlık verme"** gibi manipülasyonlarla emperyalist politikalara uşaklık çizgisinde kendini gösterirken, halk cephesinde sorunun boyutu henüz hak ettiği ilgiyi görememiştir. Güngör Uras gibi bazı köşe yazarları **"ulusalcı ve gerçekçi"** olma adına, neticede emperyalizmin ülkemizdeki tarım politikalarına yedeklenmek zorunda olan öneri ve tartışmaları öne çıkarsalar da bu alanda egemen politikaya karşı çatlak sesleri TZD Başkanı **İbrahim Yetkin**, TZOB Başkanı **Şemsi Bayraktar**, ZMO Başkanı **Gökhan Günaydın** gibi çeşitli oda, birlik ve kooperatif başkanları oluşturmaktadır. Bu oda ve birlik başkanları CHP'ye yakın, Kemalist ve devletçi yapıları gereği daha baştan egemen kliklerden birine güdümlü bir çizgide durmaktadırlar. **Ancak böyle de olsa, tarımda gerçekleştirilen tasfiyenin anlaşılmasında ve köylülerin harekete geçirilmesinde önemli bir yere sahiptirler.** Fakat tabii ki esas sorun dev-

rimcilerin bu noktadaki gerçek rollerini yerine getirebilmelerinde düğümlenmektedir.

Köylüye bol keseden vaatler...

Her genel seçimde olduğu gibi bu seçimlerde de hükümetin ve düzen partilerinin çok çeşitli oyun, aldatmaca ve halka verdikleri vaatler birbirini takip ediyor. **Hatırlanacağı üzere, 2002 genel seçimleri öncesinde düzen partilerinin tarım programları havalarda uçuyor ve bu karpışmalar içerisinde IMF karşıtı söylemleri ve tarımın seçimlere kurban edilmeyeceği yönlü iddialarıyla AKP başı çekiyordu.** Aradan geçen 4.5 yıl içerisinde, gerçekte yaşananların ne olduğuna ve bugün yeni seçimler öncesinde AKP'nin attığı adımlara girmeden önce se-

çim süreçlerinin de yoğunlaşan bu, yaygın deyimle, **"popülist"** politikaların temelini ve geçirdiği değişime göz atmak yararlı olacaktır. Türkiye'de bahsi geçen "popülizm" ya siyasi söylemlerinde halka bol keseden vaatlerde bulunmak ya da plansız, atyapısız hedeflerde gününbirlik politikalar izlemek vb. şekillerde ortaya çıkmaktadır. Tarım ve köylülük söz konusu olduğunda ise, yine ülkenin çıkarına planlı bir tarım politikasının olmaması, başka bir takım çıkarlar ve özellikle oy uğruna, var olan planlar da bozularak tarıma ayrılan kaynakların çarçur edilmesi anlaşılmaktadır. **Bu kapsamda geçmişte yer yer, ürüne maliyetin üzerinde fiyatlar verilmesi gibi köylülüğe GSMH'den transferler gerçekleştirilmiş ve bu transferler siyasi amaçlarla kullanılabilmiştir.**

Yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkenin, sosyo-ekonomik yapısında tarım ve köylülüğün temel nitelikte bir önem taşıması kaçınılmazdır. Dahası egemen sınıfların, köylülük başta olmak üzere halk desteğinden yoksun oldukları bir gerçeklik ve içi boş söylemlere ve kimi kırıntılara dayanan **"popülist"** politikalarla rejimin sürekliliğini sağlamaya çalışmaları da anlaşılabilir.

Yer yer köylülüğe de kısmi oranda ekonomik getiriler sağlayan bu politikalar, özellikle seçim dönemlerinde yeniden canlandırılarak köylülüğün devletten sürekli umut beklemesine yol açmıştır. '80'lerden itibaren tarımda önemli gerilemeler yaşanmasına karşın

köylüler, '90'lı yılların ortalarına hatta '97'ye kadar devletten beklentilerini korumuşlardır. Bunda önemli bir etken de T. Kürdistanı'nda süren savaş olmuştur.

Tarımda uygulanan, bu seçimlere ve diğer siyasal amaçlara dönük faydacı politikaların asıl ekonomik temeli, sınırlı oranda da olsa her zaman için tarımsal teşvikler oluşturmuştur. Bu şekilde yıllarca tarım ve hayvancılığa **"teşvikler"** uygulanmaya çalışılmış ve zaten alt sınırlarda tutulan kaynaklar seçimler uğruna heba edilmiştir. Bunun en belirgin örneklerinden bir tanesi hayvancılıkta yaşanmış ve isteyen köylüye birkaç baş hayvan verilirken hayvancılık **"teşvik"** edilmeye çalışılmıştır. **DGD ödemelerinde olduğu gibi, köylünün eline geçen sınırlı miktardaki**

para ya da diğer araç-gereç, hayvan vb. göz boyamanın ötesine geçememiş, ileriki yıllarda daha kapsamlı sorunlar baş göstermiştir. Bu tür politikalarda ülkemiz açısından seçimler dönemi tipik özellikler gösterir. Her seçim döneminde köylüler akla gelir ve oy amacıyla çeşitli vaatlerde ve **"rüşvet"** niteliğinde ekonomik icraatlarda bulunulur. Köylülere yol, su, elektrik, sağlık ocağı gibi hizmetlerin getirileceği vaatleri yanında, köylülerin Ziraat

Bankası'na ve çeşitli devlet kurumlarına olan borçlarının yeniden yapılandırılması veya **"affa"** uğratılması, taban fiyat açıklamalarının seçimlere paralel yapılması, şeker pancarında ve kimi ürünlerde olduğu gibi fiyat açıklamalarının dışında avans, prim ve DGD gibi diğer tür ödememelerin geciktirilerek seçim arifesinde ödenmeye başlanması, **Ziraat Bankası**, Tarım Kredi Kooperatifleri, **Türkiye Zirai Donatım Kurumu** aracılığıyla üreticilere yapılan parasal aktarımlar da ve tarımsal araç-gereçlerin temininde dönemsel kolaylıklar getirilmesi, tarımsal girdilerde (mazot, gübre, ilaç vs.) fiyatların düşürülmesi gibi vaat ve girişimlere her dönem farklı hükümet ve düzen partilerince başvurulmaktadır. Hükümette bulunan partiler, başta olmanın sağladığı olanaklarla işi yürütmeye çalışırken, muhalefetteki partiler **"ulusalcı"** tarım programları, ürün fiyatları ve altyapı yatırımlarına dönük bol keseden vaatlerle köylülerin aklını çelmeye çalışmaktadırlar. Hatta köylülerin dini ve aşiretsel yapıları kullanılarak, belli miktarda para ve traktör gibi rüşvetlerle onlarca köyün oyları düzen partilerine aktarılabilir. Bu bağlamda T. Kürdistanı'ndaki aşiretsel yapının düzen partilerindeki somut örnekleri, Bucak aşireti ve daha birçok aşiret reisinin Meclis'te yer almasıyla açıkça biliniyor.

Fındık ve çayda yaşananlar

Emperyalist tarım politikaları ülke içerisinde hayata geçirilirken, varolan kaynakla-

rın, biraz önce açıklamaya çalıştığımız biçimlerde kullanılması, belli ürün ve bölgelerde dönemsel gelişmelere yol açabilmiştir. Fakat bu yöndeki gelişmeler de ülke bütününde ve uzun vadede tarımın farklı tarzda bir tasfiyesinden öte sonuçlar doğurmamıştır. **Bu anlamda, fındık ve çayda izlenen faydacı politikalar tipik olduğu kadar bugünkü sorunların anlaşılmasında da önemli bir yere sahiptir.** Yetiştirme koşulları nedeniyle Ordu, Giresun başta olmak üzere, temel üretimi Doğu Karadeniz'de gerçekleştirilen fındıkta, geçmiş dönemlerdeki görece yüksek fiyatlar nedeniyle başka bölgelerde de fındık yetiştirilmeye başlanmış, köylülerin fındığa yönelmeleri düzen partilerince fırsat bilinerek plansız bir biçimde fındık üretiminin önü açılmıştı. Bu paralelde **Çarşamba**, Terme (Samsun), **Sakarya** ve Düzce ovaları fındık bahçeleriyle doldurulmuş, mısır, çeltik gibi birçok ürünün yetiştirilebilme koşulları varken bunlardan vazgeçilmiştir. Kanunla yasaklanmasına karşın 1989 yılından sonra yeni fındık bahçesi tesis eden üretici oranı yüzde 39 olarak belirlenmiştir. **Taban araziye sahip Samsun'un sadece 3 ilçesinde fındık ekimine izin verilmesine karşın, Samsun'un diğer 10 ilçesinde de fındık üretimi yapılır hale gelmiştir. İzin verilen ilçelerde 16 bin 500 üretici varken, yasak bölgede 18 bin 500 üretici bulunmaktadır.** Benzer durumlar Batı Karadeniz'de, Sakarya ve Düzce'de de yaşam bulmuş, düzen partilerince seçimlere kurban edilen fındıkta bu politikalar neticesinde ürünün kalitesi düşmüş ve satılabilenden fazla üretim yapılmaya başlanmıştır. Emperyalist ülkelerin, Türkiye'nin fındığı pazarlamasında getirdiği engeller bir yana, işte bu **"fazla"** iddiasıyla fındık fiyatları düşük tutularak veya alım yapılmayarak üretici, fındıktan vazgeçirmeye çalışılmaktadır. Bu süreç hala devam etmektedir. Ortalama yüzde 70 arazi eğimi ve yüzey toprağı nedeniyle fındıktan başka hiçbir alternatifi olmayan Ordu, Giresun gibi fındığın asıl üreticisi illerde uygulanmaya çalışılan **"alternatif ürün projesi"**, bugün üreticinin karşı karşıya kaldığı açmazı da göstermektedir. Üreticilere fındık bahçelerini sökmeleri salık verilerek, aldatmaca niteliğindeki geçici desteklerle alternatif ürünler özendirilmeye çalışılmaktadır. **Üreticiler ise fındık bahçelerini söktüklerinde başlarına gelecekleri tahmin etmekte zorlanmadıklarından alternatif ürüne rağbet etmemektedirler.** AKP hükümeti döneminde de aynı politikalar artarak devam etmiş, köylülerin fındıktan vazgeçirilmesi için Fiskobirlik'in tasfiyesi de dahil birçok adım atılmıştır. Borçlarından devlet desteği çekilen Fiskobirlik, özel bankaların eline bırakılmış ve tasfiyesi amacıyla icra işlemlerine başlanmıştır.

Çayda yaşanan süreç de fındıktan çok farklı olmuştur. Çay işleme fabrikalarına 1950'lerde DP ile yatırımlar hız kazanmış ve devamında çay üreticilerine çay yaprakları

için ödenen ücret, mısır bahçelerinin çaya çevrilmelerini özendirmek amacıyla yüksek bir seviyede sabitlenmişti. **Böylece en küçük arsalar dahi değer kazanarak çay bahçesine çevrilmiş ve o yöre köylülerinin –görelî olarak- zenginleşmesine olanak sağlanmıştı.** Yıllık belirlenen çay fiyatları her seçimde oy malzemesi olarak yükseltilmiş, çay alımında kaliteye dikkat

edilmeyerek de köylülerin önü açılmış ve aynı zamanda çaya mahkum hale getirilmişlerdi. '70'lerle birlikte fiyatların düşmeye başlamasına rağmen, köylüler yeni bahçeler açarak ve üretim miktarını artırarak bu gelişmelerden çok fazla etkilenmemişlerdi. Fiyatların iyice düşmesi ve yurtdışından çay alımlarının başlamasına paralel, çaya verilen destekler de dibe çekilerek, köylüler yaşamsal bir so-

runla karşı karşıya bırakılmışlardı. Devletin çay üreticisi köylüleriyle yaşayacağı olası çatışmalar, Özal döneminde çayda özel sektörün devreye girmesiyle önlenmiş ve köylüler bugüne dek uzanan politikalarla adım adım üretimden uzaklaştırılmaya çalışılmıştır. **Daha doğrusu emperyalist şirketlerin istediği ve izin verdiği ölçüde çay üretimi sağlanmaya çalışılmıştır. Bu da çay üreticileri için önemli bir yıkım anlamına gelmektedir.** Bir çay bahçesinin ve-

rimlilik süresinin yüzyıla yaklaştığı hesap edilirse, aynı fındıktaki gibi, köylülere bahçelerini sökmeleri yönlü **“nasihatlerin”** nasıl geri dönüşsüz bir tasfiyeye tekabül ettiği daha iyi anlaşılacaktır. İşte dün, emperyalist politikalarla bağlantılı olarak, faydacı ve günübirlik bir biçimde geliştirilen kimi ürün ve bölgelerin bugün karşılaştığı ekonomik yıkım ve sıkıntılar, emperyalizme göbekten bağlı bir ülkedeki **“halkçı”** politikaların da gerçek niteliğini göstermektedir.

AKP dönemi..

yandaşlarına peşkeş çektiği görülmüştür. 90'lı yılların sonlarına doğru IMF ve DB hemen tüm ekonomi yönetimini kendi denetimine almıştır. Her alanda oluşturulan **“üst kurullar”** aracılığıyla hazırlanan programların dışına çıkan adımların önüne geçilmiştir. Yine ürün fiyatları New York ve Hamburg borsalarına bağlı olarak belirlenerek, hükümet ve düzen partilerinin farklı amaçlarla fiyatlar üzerinde oynama yapmasının da önüne geçilmiştir. Hükümetlerin bu noktada pek söz söyleyecek bir gerçeklikleri olmadığı gibi bugün burjuva partilerin aralık olarak kullanabileceği olanaklar da neredeyse hiç kalmamıştır. **Artık yerli uşaklara hiçbir bağımsız hareket tarzı tanınmazken, devleti küçültme adı altında, yıllardır devlet kaynaklarından nemalanan bürokratlar ve bu bürokrat mekanizma da tasfiye edilmektedir.** Bugün egemen klikler arasındaki çatışmaların nedenlerini de buralarda aramak gerekmektedir. Bu gerçeklik içerisinde hala köylülere vaatlerde bulunanlar, 2002 seçimlerinde AKP'nin yaptığı gibi açıktan yalan söylemektedirler, ki bu burjuvazinin sınıf karakterine hiç de yabancı değildir. **AKP'den CHP'ye, DP'den MHP'ye kadar hiçbir düzen partisinin '98'de imzalanan anlaşmalara aykırı davranması mümkün değildir.** Hükümete gelen partilerin oy almak için yapabilecekleri, tam da bugün AKP'nin yaptığı gibi DGD ödemelerinin ve köylülerin borçlarının yeniden yapılandırılması şeklindeki adımların ötesine geçemez. Ki bu yeniden yapılandırılan kaynak ve kredilere baktığımızda, bunların genel içinde pek de önemli bir yer kaplamadığını görürüz.

AKP'nin tarım ve köylülüğe dönük seçim yatırımları

Tüm bu dezavantajlı koşullara rağmen, hükümet olmanın olanaklarını kullanan AKP, yaklaşan seçimler öncesinde bildik sahtekarlıkları kendince sürdürmektedir. Bunu zorunlu kılan önemli bir neden, egemen klikler arasında dalaşta AKP'ye Kürt Sorunu ve artan askerî kayıplar üzerinden yapılan baskılardır. AKP karşıtı kampanyanın yarattığı etkilerin kırılabilmesi ve başta köylülük olmak üzere geniş kitlelerin oyunun alınabilmesi için kırsal alanlara kimi kısıntılar vermeye mecbur durumdadır AKP hükümeti. Bu amaçla en son buğdayda açıklanan ton başına **425 YTL** taban fiyat ve **45 YTL** prim tutarı, çiftçiler için pek fazla bir şey ifade etmemesine karşın hükümet tarafından seçim yatırımı olarak gündeme getirilmiştir. Belirlenen ürün fiyatları maliyeti karşılamasına karşın, **Çiftçi Kayıt Sistemi'**ne

(ÇKS) kayıtlı arazide üretilen bütün ürünlerin alınacağını, kota uygulanmayacağını açıklanması ve ödemelerin seçim öncesinde yapılacağını belirtilmesi, diğer parasal aktarımlarla birlikte köylüleri AKP lehine etkileyecek adımlar olarak değerlendirilebilir. Çünkü AKP'nin, köylü kurnazlığıyla, gecikmiş DGD ödemelerini de seçim arifesinde ödemeye başlamasıyla kısa bir zaman dilimi içerisinde köylülerin cebine belli bir miktar para girecektir. AKP'nin köylülere yönelik seçim yatırımlarından önemli bir tanesini de Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatiflerine, köylülerin kefaletten doğan borçlarının yeniden yapılandırılarak 400 milyon YTL'den borca **“af”** getirilmesi oluşturmaktadır. Tarım Bakanı **M. Eker'**in açıklamalarına göre bu düzenleme, hacizle karşı karşıya 648 bin köylüyü ilgilendirmektedir. Benzer bir seçim yatırımı da **KÖYDES** (Köylerin Altyapısını Destekleme Projesi) ve **BELDES** (Belediyelerin Altyapısını Destekleme Projesi) projeleri için Ağustos'ta gönderilmesi gereken paranın erken seçim kararı alınmadan birkaç gün önce bölgelere gönderilmesi oluşturmaktadır. AKP'nin seçim propagandası olarak kullanacağı **KÖYDES** projesi için bu yıl 2 milyar YTL ödenek hazırlanmış ve proje kapsamında geçen yıl 22 bin 583 km köy yolu asfaltlanmıştır. Diğer yol, menfez, köprü, şebekeli içme suyu çalışmalarıyla birlikte seçimler öncesinde ülkenin dört bir yanında altyapı hizmetleri görünür kılınmıştır. Bu da AKP'nin seçimlerde köylülerden alacağı oyları doğrudan etkileyecek bir adım niteliğindedir. **TEKEL'**in özelleştirilmesinin seçimler sonrasına bırakılmasını, Maliye Bakanı **K. Unakıtan'**ın tarımdaki sulama sorununu dillendirmesi vb. girişimleri de AKP'nin seçim yatırımları olarak değerlendirmek mümkündür. Fakat süreç sadece halka dönük seçim yatırımlarıyla işlememektedir. Mısırdaki gümrük vergisinin tekrar düşürülmesiyle özel sektöre önemli bir kâr fırsatı da sağlanmaktadır. Yine **Mera Kanunu'**ndaki değişikliklerle mera ve yaylalarda inşaat yapanlar ile bu yapıların rayiç bedelinin yarısını ödeyenlere tapu almanın yolu açılmaktadır. **“İşgalcileri ödüllendiren”** yasanın aynı zamanda bazı milletvekillerinin villalarına da af getirdiği belirtilmektedir. Görüleceği üzere seçime dönük yatırımlar ve gider ayak geçirilen yasa ve yönetmelikler, her seçimde olduğu gibi bu seçimlerde de değişmeden kalmış ve **“popülist politikalar izlemeyeceğiz”** diyen AKP'nin de diğer düzen partilerinden hiçbir farkının bulunmadığı da açıkça belli olmuştur.

2002 genel seçimleri sonrası beş yıllık AKP hükümeti sürecine bakacak olursak, tarımda ve köylülükte yaşanan tasfiyenin boyutunu da daha iyi görürüz. IMF ve DB karşıtı söylemlerle hükümete gelen ve hükümette olduğunda IMF politikalarından vazgeçileceğini iddia eden AKP, tek başına hükümet olmanın avantajlarıyla da IMF politikalarının en sadık uygulayıcılarından biri olmuştur. Bu paralelde, ülkenin üretim ve altyapısını çok uluslu şirketlerin cirit atabilmesine uygun olarak düzenlemiştir. 2002'de 13 müşterisi bulunan IMF'den en çok kredi alan üç ülke sırasıyla **Arjantin**, **Brezilya** ve **Türkiye** iken, 2004'te bu sıralama Brezilya, Türkiye ve Arjantin olarak değişmiş, 2007'ye gelindiğinde ise toplam IMF kredilerinin yüzde 85'ini alan Türkiye birinci sıraya yerleşmiştir. Kısacası, IMF'den bağımsız ekonomik adımlar atılmadığı gibi, IMF politikalarına uyumda gösterdiği başarıyla (!) AKP hükümeti döneminde Türkiye IMF'nin bir numaralı müşterisi haline getirilmiştir. Tarımsal alanda **DTÖ**, IMF ve **DB** gibi emperyalist kuruluşların belirlediği programlara harfiyen uyan AKP hükümeti döneminde sadece son 2-3 yılında kırsal alandan şehirlere 1 milyon 350 bin kişinin göç ettiği belirtilmektedir. AKP'nin hükümete geldiği 2002 yılında 56 ton buğdayla 1 traktör alınabilirken, 2006'ya gelindiğinde bu rakam 70 tona çıkmıştır. 2002-2006 arasında üretim girdilerinde de büyük artışlar olmuş ancak buna karşın ürün fiyatlarında çok düşük düzeyde artış gerçekleşmiştir. Mazot fiyatlarındaki artış yüzde 136, DSİ'nin su ücretleri yüzde 133, gübre yüzde 133 artarken ürün fiyatlarındaki artış, buğdayda yüzde 63, arpada yüzde 66, mısırdaki yüzde 41, çeltikte yüzde 25, şeker pancarında yüzde 20 olarak gerçekleşmiştir.

AKP'nin **Nisan 2006'**da çıkardığı Tarım Kanunu ile tarıma yönelik destekler GSMH'nin yüzde 1'ine getirilmiştir. Ancak ekonomide Mayıs 2006'daki çalkantılar ve artan kamusal yükler gerekçesiyle IMF'nin mali disiplin talepleri artmış ve bu kısıntı düzeyindeki destekler dahi doğru düzgün hayata geçirilememiştir. Şu anki IMF programı, 2008'de yapılacak yeni anlaşmaya kadar uygulanmak

zorundadır. Ülke ekonomisindeki belirleyici yeri nedeniyle IMF programlarının temel gündem maddelerinden biri olan tarım sektörünün, kimin hükümet olacağıyla da bağlantılı olarak, egemenler cephesinde gördüğü ilgiyi, 2008'de IMF ile yapılacak yeni anlaşmaya bağlamak yanlış olmayacaktır. **Sonuç olarak tersi tüm söylemlerine karşın AKP de emperyalist politikaların uzantısı olmak görevini yerine getirmiş, tarım ve köylülüğü çok uluslu şirketlerin eline teslim etmekten geri durmamıştır.** Tarımdan destekler çekilerek artık en dip noktalara getirilen kaynaklar nedeniyle, önceki dönemlere kıyasla AKP hükümetinde **“popülist”** amaçlarla kullanılabilen olanaklar daha da azalmıştır. Bu nedenle, başta geçen seçimlerde en çok oy aldığı bölgeler olmak üzere, AKP'nin üretici ve köylüleri tatmin edemediği, tersine önemli bir tepki topladığı artık bilinmektedir. **İbrahim Yetkin'**den aktaracak olursak; **“İktidarlar genellikle iktidara geldiklerinin ilk yılında ve seçime gidecekleri yıl tarımsal ürünlere destekleme alımları çerçevesinde nispeten iyi fiyat verirler, böylece çiftçi iki yıl kayıp yaşarsa iki yıl da bunu telafi edecek bir kazanç sağlardı.”** Ancak anlaşılacağı gibi artık bu değişmiştir. IMF ve ona bağlı olarak finans kesimi bu iktidar ve seçim politikalarına eskisi kadar izin vermemektedir. Önceden diğer sektörlerden aktarım yapılarak tarımsal üretim devam ettirilirken bugün bu tersine dönmüş ve tarımsal desteklerden kısılan parayla IMF borçları ödenir veya başka sektörlerle aktarılır hale gelmiştir. Bu gelişmeler içerisinde 1997 yılını özel bir yere oturtmak gerekmektedir. 1980, 24 Ocak kararlarıyla yapılandırılmaya başlanan ekonomik süreç 1997 yılına doğru sonuçlandırılmıştır. **Bu aynı süreçte, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde hayata geçirilen tarımsal üretim ve ucuz işgücü nedeniyle montaj sanayi modeli de terk edilmiştir.** Fakat aynı süre zarfında planlanan ekonomik politikalarından sapmalar da meydana gelmiştir. İktidarda daha fazla kalma ve oy almak amacıyla egemen komprador sınıfların, uygulanan teşvikleri hayalî ihracatlarla kendi burjuva parti

KOMİTE OLMA BİLİNCİMİZİ GELİŞTİRELİM!

Bütün devrimlerin temel sorunları olan ve bugün sınıf bilinçli proleterlerin de yaşadığı, sınıf savaşımının sorunlarından bağımsız olmayan örgütsel sorunların yaşanmasından, gelişkin bir önderliğin yaratılmasından, sınıf savaşımının ateşi içinde örgütsel sağlamlığın inşa edilmesi ihtiyacından bahsetmekteyiz. **Sınıf savaşımının sorunlarına bilimsel bakış açısıyla yaklaşılmasından, gelişkin analiz gücü ışığında somutun çözümlenmesinden, politik sürece bütünüün güçlü bir parçası olarak aktif katılım sağlanmasından ve etkin politik müdahalenin örgütlenmesinden bahsetmekteyiz.** Sorunları bilimsel tarzda ele alamama, gelişkin bir analiz gücüne sahip olmama, nesnel süreci kavrayamama gibi temel sorunlarla birlikte sınıf savaşımına olan ilgisizlik, uzaklık ve bunların yol açtığı politik darlık ve önderlik yetmezliğinin yaşandığından bahsetmekteyiz. Örgüt olma, nesnel koşulların analizi ışığında politika belirleme; belirlenen politikaları ve **Proletarya Partisi'nin** temel görüşlerini güncelle birleştirerek kitlelere taşıma, kitlelerle ilişki düzeyini sorgulayarak düzeltip devrimcileştirmesi gibi temel ihtiyaçların yerine getirilmesi görevlerinden daha önceki sayılarımızda bahsettik. Kapsamlı bir örgütlenme, toparlanma, örgüt yönetme ve yönlendirme sorunlarının yaşandığından bahsedip, sorunlarımızı belirleyerek netleştirmeye ve çözümünü konusunda açılımlar yapmaya çalışıyoruz.

Açıkça belirtmek gerekir ki sorunlara ne kadar vakıf olunursa, çözüm içindeki arayışlar ne kadar gerçeklerle uyumlu olursa, sorunların çözüm kapısı o kadar kolay aralanmış olur. Keza sorunlar zamanında saptanıp, ne kadar iyi analiz edilirse, onları çözmeye çabasında da o kadar başarılı olunur. Bu gerçeklik ışığında çözüme yönelik bakış açısını gerçeklerle uyum içinde ele almaya çalışmak gerekir. Mevcut gerçeklikten, bütünden kopuk olmayan bir anlayış, ancak sorunların doğru kavranmasını ve bunların çözümü için doğru yöntemlerin kavranıp hayata geçirilmesini sağlayabilir.

Sorunlar komitelerde çözülür

Zamanında saptanan, iyi analiz edilen sorunlar ancak bilinçli, iradi ve kolektif bir çabayla, sıkı bir örgütlenme ve yoğun bir devrimci çalışmayla çözülebilir. **Şunu açıkça belirtmek gerekir ki belirlenen bütün bu devrimci çalışmaların merkezinde kolektif yönetim odağı olan komiteler ve onların bilinçli planlı kolektif çalışması olmalıdır.** Eğer politik darlık ve önderlik konusunda yetmezlik ve eksiklikler olarak belirlediğimiz sorunlar komite içinde yaşanıyor ve yaşanmaya devam ediyorsa bunun komite içinde cesaretle ileri doğru atılacak adımların örgütlenmesiyle giderileceğini, düzelmenin ve değişimin de bu adımların istikrarlı bir hale getirilmesiyle başarılacağını görmek gerekir. Geçmiş pratik sürecin içinden çıkarılan dersleri ve elde edi-

len tecrübeleri yeniden komitelerin nitelikli hale getirilmesi ve sorunlarına çözüm olması için aktaracağız.

Sınıf bilinçli proleterler komitelerde ve örgütün bütününde Bolşevizm'i (düşünme, çalışma, kolektif karar alma ve uygulama, tek bir adam gibi aynı hedefe yürüme, proleter yaşamı örgütsel ilişkilere hâkim kılma) egemen kılmak gibi ciddi bir görevle, kapsamlı ve ağır bir sorumlulukla karşı karşıyadır. **Bu şu demektir; sorunların belirlenip alt alta sıralanması ve bunlardan sadece yakınılması ile ya da eleştiriden öteye geçmeyen pasif/edilgen yaklaşımlarla sorunların aşılamayacağını belirtmek gerekir.** Öyleyse çözüm için birinci adım, belirleme ve saptamaysa ikinci adımın da değişim ve dönüşüm,

düzelme ve edüzeltilme konusuna

sunda bilinçli iradi ve kolektif çaba ve müdahalenin gerçeklerle uyum içinde örgütlenmesidir. **Unutmamak gerekir ki politik ve örgütsel sorunlar bu tarz planlı, örgütlü ve kolektif müdahale ile aşılabılır ve gelecekte karşılaşılabilecek problemlere karşı daha sağlam bir duruşun temeli oluşturulur.** Bugün örgüt olmanın önünde engel olan her türlü ideolojik gerilik, politik darlık olarak ifade edeceğimiz anlayış ve yaklaşımların alt edilmesi ancak yukarıda sorunların çözümü için tespit edilen adımların atılmasıyla başarılır. Kendisini bireycilik, benmerkezcilik, otonomculuk ve disiplinsizlik vb. olarak gösteren; özünde parti ve devrim kaygısı taşımayan küçük burjuva tutum ve yaklaşımların ortaya çıkarılması ve bunlara karşı yürütülecek ideolojik mücadele yöntemlerinin saptanması, bu sakat anlayışların yok edilmesi ve yine bu anlayışları taşıyan unsurların değişim ve dönüşümünü sağlayacak çabanın kolektifleştirilmesi amaçlı her adım ancak başarıya ulaşabilecektir. Halka ve devrime karşı yabancılaşan, bireysel kaygılı tutum ve yaklaşımlara karşı bilinçli bir mücadele yürütülmeden komitelerin niteliği arttırılmaz. Bu mücadeleden taviz vermeden

yürümek gerekir.

Komitedeki sınıf bilinçli proleterler yetersiz ve eksik olan parti bilincini, önderlik etmedeki yetersizliğini sıkı bir devrimci çalışma içine girerek, çaba ve katkısını en ileri düzeye çıkararak, sorumluluk düzeyine uygun hareket ederek giderilebilir. Hem Proletarya Partisi'nin merkezi önderliğine hem de alt komitelere karşı sorumluluğunu arttırıp, yaşanan sorunlara çözüm bulma konusunda yoğunlaşmış, müdahale gücünü devrimcileştirdiği oranda adına layık bir komite olma duruşunu ortaya koyabilir. Bölge ve alanlarda nesnel koşulların değerlendirilmesi sonucunda kitlelerin yaşadıkları ve karşılaştıkları sorunların açığa çıkarılıp tahlil edilmesiyle devrimci politika belirlenir ve bu politika ışığında kitlelerin bilinçlendirilip, örgütlenmesi çalışması somutlanır. **Bu başarıldıkça örgütte devrimci bir hareket tarzı yaratılır ve sağlam bir örgütsel inşa çalışması başarılır.**

Kitlelere hizmeti ertelenemez görev sayarak yüzünü kitlelere dönmek, kitlelerin talepleriyle bütünleşmek, Proletarya Partisi'nin politikalarını ve görüşlerini günün şartlarına uygun bir şekilde kitlelere taşımak, Proletarya Partisi'nin sınıf bilinçli proleterlerden beklediği temel görev olarak kavranmalıdır. **Ancak bu görevler başarıyla yerine getirildiği durumda Proletarya Partisi'ne ve geleceğe karşı yükümlülüklerin layıkıyla yerine getirilmesinden söz edilebilir.** Ancak bu durumda Proletarya Partisi'ne yaraşır bir duruş ve kararlılık ortaya konmuş olunur. Her alanda devrimci değerlerin diriltilmesi ruhuyla hareket edilip, aktif katkılarının artırılmasıyla komite içinde devrimci çalışma ruhu yaratılır.

Her faaliyet alanında örgütlenme çalışması objektif ve subjektif gerçekliğe uyum içinde somutlanmalıdır. Ve somutlanan çalışma belli bir plan içinde esastali ilişkisi içinde örgütlenmelidir. Bu somutlanma kitlelerin, düşmanın ve subjektif örgütsel gücün bütünlüklü değerlendirilmesiyle anlam kazanacaktır. Proletarya Partisi'nin temel politikasını güncelle bütünleştirerek kitlelere taşıma çalışması her alanda izlenmesi gereken hareket tarzıdır. İzlenmesi gereken örgütlenme perspektifidir. **Keza kitlelerin bilinçlendirilmesini ve örgütlenmesini amaçlayan bu perspektiften ve gereklilikten uzaklaşmayan bir tarzda propaganda ve ajitasyon çalışmasının araçları ve biçimleri belirlenip somutlanmalıdır.** Bu görevler yerine getirildiği oranda gelişme ve ilerleme için gerekli ve yeterli şartlar oluşturulmuş ve mücadele alanında mesafe alınmış olunur.

Bütünüün aktif parçası olmak

Sınıf savaşımının örgütlenme ve önderlik

kademeleri olan yönetme ve yönlendirme müfrezeleri olan komiteler her alanda yürüttüğü çalışmada başarı düzeyini yükseltmek gibi bir sorumlulukla karşı karşıyadır. Komiteler, karşılaşılan sorunların tespitinde, analiz edilmesinde ve bunları çözmeye yollu atılacak her adımda bilimsel yöntemleri kullanmalı ve bu uygulamaları kolektif bir çaba haline getirerek, karşılaşılabilecek her yeni sorunda derinleştirerek zenginleştirmelidir. **Devrim sorunlarına bakış açısını devrimcileştirme kadar örgüt sorunlarının çözüm yöntemlerini geliştirme gibi ciddi bir sorumlulukla karşı karşıya olduklarını bilmek zorundadır.** Bunun birinci ölçütü çalışma merkezine (çalışma ortamına, ilgi alanına, raporlarına) kitleleri, kitle örgütleri ve hareketini, parti sorunlarını, devrimci politikayı ne kadar aldığını ve bunun için ne kadar nasıl çalıştığını ve ne düzeyde sonuç aldığını yanıtını neden ve sonuçlarıyla birlikte vermektir. Çalışmalarının merkezine kitle ve parti sorunlarını ve çözüm yöntemleri üzerinde yoğunlaşmayı koymayan bir komite görev ve sorumluluklarını yerine getirememiş, **“dersine iyi çalışmamış”** demektir.

Komiteler yanlış, olumsuz olanı reddetmeli, eleştirmeli ve aynı zamanda doğruyu yaratmayı ve kavramayı öğrenmelidir. Aksi her tutum ve davranış komitenin başarısız pratiğini devam ettirmek olur.

Komiteler devrimci sürece gelişkin düşünsel katkılarıyla ve aktif pratik müdahale gücüyle katılmalıdırlar. Komiteler kitlelerin ve Proletarya Partisi'nin sorunlarının güçlü bir şekilde tartışıldığı ve çözüm üretmek için yoğunlaştığı birer çalışma atölyesi olmalıdır. **Komitelerin temel gündeminde kitlelerin ve devrimin temel sorunları olmak zorundadır.** Bu sorunların çözümü içinde örgütsel ve önderlik sorunları ve buna bağlı olarak bireysel sorunlar çözüme kavuşur. Tek başına birey ve birey merkezli sorunların tartışıldığı bir gündem esas alınmamalıdır. Kaldı ki süreçten, gelişmelerden bağımsız tek başına birey merkezli bir çalışma asla çözüm üretmez; üreteceği tek şey ancak çözümsüzlük olur. Çünkü kitlelerin ve devrimin sorunlarından kopartılıp, genel ve bütünden yalıtılmış tek başına ele alınan bireysel ve bu merkezli parçalı sorunlar tek yanlılığın dar kapisında çözümsüz olarak sıkışıp kalır.

Kitlelere hizmet etmeyi, bilinçlendirip örgütlemeyi esas alarak devrimci hareket yaratmayı ve bunun içinde örgütsel toparlanmayı sağlamak olan yönelimin gerçekleşmesi yönünde yürüyen bir komite arkasında sorun bırakmadan yürüyen komitedir. Her pratik faaliyetin sonunda geriye sorun ve sorunlar bırakıyorsa ya da küçük enkazlar oluşturarak **“ilerlemeye”** çalışıyorsa orada gerçek anlamda görev ve sorumlulukların yerine getirilmesinden, ilkeli ve kararlı bir çözüm gücünden ve kolektif iradenin ortaya konmasından bahsedilemez. →

Komiteler Proletarya Partisi'nin görüşleri ve politikaları doğrultusunda eğitim ve bu eğitime uygun olarak kitleleri örgütleme çalışmalarını esas almalıdır. Kitlelerin aydınlatılıp bilinçlendirilmesi için parti görüşleri ve devrimci politikalar şartlara, gelişmelere açıklık kazandırmayı, sorulara yanıt olmayı amaçlamalıdır. Kitlelerin yaşadıkları sorunlara ve sorulara yanıtı içermeyen, onları bilinçlendirip aydınlatmayan, örgütleyip savaştırmayan çalışma, amaca hizmet etmeyen çalışmadır. Bugün gerilla savaşının alacağı biçimler başta olmak üzere bütün alanlardaki devrimci mücadele biçimlerinin netleştirilmesine çalışılmalıdır. **Kitlelere yabancı, onların sorularına yanıtı içermeyen**

hiçbir teori ve düşünce kitleler tarafından benimsenmeyecektir. Ancak uzun erimli bir çalışma ve mücadele sonucu kitlelere güven veren devrimci faaliyetten sonradır ki kitleler tümüyle Proletarya Partisi'nin ihtiyaçlarına göre belirlenecek örgütlenmeleri ve çalışmaları destekleyecek ve bu çalışmalara sahip çıkmaya başlayacaktır. Kısa soluklu ve kesintiye uğrayan bir çalışma sonucu kitleler Proletarya Partisi'nin arkasında saf tutmaz ve devrimci çalışmalara katılmaz, bu gerçek kavranmak zorundadır. **Komitelerin genel duruşu ve çalışması, hareket tarzı bu kavrayışı güçlendiren ve geliştiren biçimde ele alınmalı ve yürüyüşünü bu tarzda örgütlemelidir.**

Komiteler sınıf mücadelesine olan ilgisizlik ve uzaklığını bilinçle ve hızla gidermek, sınıf mücadelesi içinde proletaryanın temel görüşleri doğrultusunda ona yön veren, sorunlarına yanıt olmayı amaçlayan bir çalışma ve örgütlenme sürecine girmek zorundadır. **Sınıf mücadelesinden kopukluğu gidermek yönünde çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır.** Ancak bu kırılma noktasında güçlenmeye başlayarak, politik düzeyini artırıp, canlı bir politik ortam yaratabilir ve kitleyle bağlarını kalıcılaştırıp devrimcileştirebilir. Komiteler sınıf mücadelesiyle ilişki düzeyini var olan seviyeden daha ileri taşıdığı oranda, ilişkilerini devrimcileştirip politik bağlar kurduğu oranda örgütsel ve önderlik ye-

tersizliğini giderebilir. Somutu izlemeyi, incelemeyi, araştırıp analiz etmeyi esas alan gelişkin bir analiz gücüne sahip olma yönünde yoğunlaşılmalıdır. **Kendini tekrardan öteye gitmeyen, kendini geliştirip güncel ve somutu inceleyip araştırmayan yaklaşımlardan hızla arınılmalıdır.** Bu arınma sonucu süreç objektif bir tarzda izlenip, incelenebilir ve bunun üzerinden devrimci kavrayış geliştirilerek politika ve müdahale gücü artırılır. Eğer izleme ve inceleme, araştırma ve analiz etme dönün tekrarı ise eldeki bilgi dönün aynısı ise orada ne devrimci politika ne de devrimci müdahale gücü ortaya konabilir.

(Devam edecek!)

PUSULA

İRADENİN YÜRÜYÜŞ DOĞRULTUSU OLARAK YÖNELİM

Proletarya Partisi'nin iradesinin ortaya koyduğu yönelim, bu süreçteki ortak hareketini belirleyen yürüyüş doğrultusudur. Her bir faaliyet alanı ve bütün için belirlenen hedefe doğru ilerleyen bir örgütte her sınıf bilinçli proleter yetenek ve çabasını açığa çıkarma sınırlarını zorlamalıdır. Edilgen ve pasif tutum asla kabul edilemeyeceği gibi dünle aynılaşan ve benzerleşen bilinç ve çaba da kabul edilemez. **Örgüt olma bilincini var olandan daha nitelikli hale getirmeyi amaçlamak esas alınması gereken hedef olmalıdır.**

Yönelimin ele alınışı sırasında inceleme ve değerlendirme derinleştirilerek, kavrayış geliştirilmelidir. Bu pratik süreç içinde sorunlu kısımları bulup çıkartmalı ve derhal düzeltilmelidir. Daha en başında işi sıkı tutmak, sorunları ciddiye almak zorunludur. Her bileşen bu bilinç ve sorumlulukla hareket etmelidir. Kitlelerin devrim ihtiyacı Proletarya Partisi'nin yönelim gerçekliği her sınıf bilinçli proleterden çaba ve enerjisini artırmayı beklemektedir.

Öteden beri bir örgüt gibi davranma özelliklerinin yeterli olgunluğa ulaşmamış bulunduğu, proleter disiplini devrimci çalışmaların bütününe egemen kılamama yönünde sorunlar yaşandığına dair sık sık vurgular yapıldı. Bu durumun ideolojik nedenleri olmakla birlikte, aynı zamanda netleşmiş, ortaklaşmış, her sınıf bilinçli proleter tarafından benimsenmiş bir yönelimin oturtulmamasından da ileri geldiğini belirtmek gerekir. **Bütün tarafından benimsenen yönelimin oturtulması için öncelikli olarak yönelimin anlaşılmasına ve uygulanmasına çalışılmalıdır.** Anlamaya, kavramaya çalışmak ilk adımdır. **Örgüt olma, kolektif**

yapı gibi hareket etme bilinci öncelikli olarak bu tarzda davranmayı emretmektedir. Yönelimin uygulanmasında kararlı, ısrarlı, yaratıcı bir tarza uygun hareket edildiği oranda somutlaşma sağlanır ve pratik içindeki eksiklikler ortaya çıkarılır. Çünkü yönelimin temelini oluşturan politik kararların doğruluğu, gerekliliği tartışılarak, eleştirilerek, yargılayarak oluşturulmuş ve bugün iradenin ortaklaştığı yürüyüş zemini olmuştur. Yönelimin anlaşılıp kavranması sonrası ondaki eksiklik, yanlışlık ve gerçeklerle uyumsuzluk konuları gündeme gelmelidir. Pratiğe geçirilen her politikanın, düşüncenin pratikte şekillenmesi ancak böyle mümkündür. Politik kararları eleştirmek bir haktır ancak uygulamamak asla bir hak olamaz!

Unutulmamalıdır ki pratiğe uygulamaya süreci içine girmeyen hiçbir düşünce ve politik kararın eksiklik ve yetersizlikleri görülemez. Yegâne mihenk taşı sosyal pratiğin kendisidir. Bu zemin üzerinde değiştirici dönüştürücü rol anlam ve güç kazanır. Düzeltme ve kararları güçlendirme çabası ancak pratiğe girilerek yaratılır. Pratiğin ateşi içinde eksiklik ve yetersizlik giderilir.

Kararların bütünlüklü uygulama çabası içinde aktif rol oynanarak örgüt olma özellikleri kazanılır ve sağlam bir örgüt inşası gerçekleşir.

Yönelimin bütün parti komiteleri tarafından özenle incelenmesi, üzerinde ciddiyetle durulması gerekir. Komiteler öncelikli olarak yönelimi hayata geçirmek, aynı çizgide, aynı hedefe doğru yürümeyi başarma çabasını ortaya koymak göreviyle yükümlüdür. Şu anda genel bir yön saptandı ve politikalar belirlenen yö-

nelime göre şekillendirildi. Öncelikli görev bunları uygulamaktır, bu görevi yerine getirme pratiği içerisinde ortaya çıkan eksiklikler tartışılarak giderilecektir. Sosyal pratiğin kendisi, saptanan yönelimi sınavacak ve ona kendi biçimini verecektir.

Ancak her şeyden önce yönelimin uygulanmasında kararlı, ısrarlı, yaratıcı bir tarzın benimsenmesi gerekmektedir. Doğruluğu, gerekliliği tartışılarak, eleştirilerek, yargılanarak oluşturulan yönelimin öncelikli olarak anlaşılmasına ve uygulanmasına çalışılmalıdır. Bundan sonra yönelimdeki eksiklik, yanlışlık ve gerçeklerle uyumsuzluk konuları gündeme gelmelidir. Hayata geçirdiğimiz her politikanın, düşüncenin pratikte şekillenmesi ancak böyle mümkündür. Diyalektik materyalistlerin buna imkan vermemek gibi bir hakları yoktur, bu tutum bilime ve gerçekler ışığında yürüme tutumuna aykırı olur. Peki bu nasıl gerçekleşecektir, bu nasıl ele alınmalıdır?

Örgütsel tecrübeler göstermiştir ki yönelimin ve politikaların saptanması örgütün hemen değişim ve dönüşümü için yeterli değerlidir. Bunun nedeni hayata uygulanmaları aşamasında yönelimin gerçeklerle örtüşmemesi değildir sadece -ki bunların varlığı da söz konusudur-; asıl neden yönetim biçimi, çalışma yöntemlerindeki yanlışlıklar ve kavrayış geriliğidir. Öyleyse yönetim biçiminin ve çalışma yöntemlerinin devrimcileşmesi ve hızla sorumluluk bilincinin artırılmasına gitmek ve hızla yanlış atıp doğruyu kuşanma çabasını artırmak ve düzelmek gerekir.

Örgütlü olmak, bir örgüt militanı olarak çalışmak tüm öznel düşüncelerin bütüne tabi olmasını gerektirir. Bu kesin bir kural olarak işlemek zorundadır. Öznel düşünceler örgüt düşüncesinden, parti kararlarından, yönelimden üstün tutulamaz. Böyle bir durumda amaçlanana değil başka sonuçlara ulaşılır. Temel yönelimin başarıyla uygulanması için örgütsel gücün yönelimin gerçekleşmesine uygun olarak düzensel ve çalışma alanında hızlı bir şekil-

lenmeye gidilmelidir.

Doğru bir çalışma yöntemi ve doğru bir komite (kolektif) yönetim biçimi oluşturulmadığında yönelimin sonuçları amaçlanan değil, başka şeyler olacaktır. Komiteler şimdiden hedeflerinden uzaklaştırıcı her türlü tutumu öngörmeli, bunlara karşı duyarlı hale gelmeli ve bunların düzeltilmesini sağlamak için düşünce ve çalışma tarzında düzelme yöntemlerini geliştirmelidir.

Komitelerin hareket tarzını belirleyen **Proletarya Partisi'nin** politik kararlarıdır; aynı zamanda sınıf mücadelesinin gelişim seyri içinde doğru bir ideolojik rehberlikle belirlenen politikalarıdır. Komitelerin hareket tarzını belirleyen sınıf mücadelesine uzaklık ve ilgisizlik olmamalıdır. Keza ilgisiz yaklaşımlar ve soyut görevler olmamalıdır. Doğru bir hareket tarzı yaratıldığı oranda bu hareketin gelişimi içinde bir örgütsel toparlanma sağlanarak, politik yetkinlik kazanılır.

Temel yönelimin gerçekleşmesinin yolu bir yandan halka karşı gerçekleşen sistemli saldırılara karşı koymayı örgütlemektir. Bu çalışma objektif ve subjektif koşullardan bağımsız bir şekilde ele alınmamalıdır. Komiteler bir yandan bu çalışmayı örgütlerken diğer yandan çeşitli alanların ortak karşı koyuşu üzerinde yoğunlaşan bir ortak örgütlemeyi hedeflemelidir. Bu görev ve sorumlulukların yerine getirilmesi pratiği içinde örgüt sağlamlaşır. Bu çalışmayı frenleyen, engelleyen ideolojik gerilik ve zaafın alt edilmesi bu çalışmalar içinde ele alınmalıdır. **Yüzünü sınıf savaşımına ve günümüzde yerine getirilmesi gereken görev ve sorumluluğa çevirmeden ne örgütün sağlamlanması gerçekleşebilir ne de ideolojik zaaf alt edilebilir.** Öncelikli olarak her alanda ve düzeyde örgüt olma bilincindeki eksikliğin giderilmesine, kolektif düşünüp ortak hareket etme tarzının oturtulmasına, her alanda ve her düzeyde politik sürece katılımın artırılmasına çalışılmalıdır. Bu yöndeki yetersizlik ve eksikliğin giderilmesiyle sürece devrimci tarzda müdahalede gelişkin bir düzey yakalanabilir.

Brezilya: Topraksız Köylü Hareketi'nden ABD protestosu

Uzunca zamandır gerçekleştirdikleri toprak, çiftlik vb. işgallerle ciddi bir köylü hareketi yaratan **Topraksız Köylü Hareketi** (MST), bu kez Brezilya'nın başkenti Brasília'da on binlerce kişinin katıldığı, ABD karşıtı bir eylem örgütledi. ABD emperyalizminin, başta Afganistan ve Irak işgallerinin protesto edildiği eylemde çok sayıda pankart, döviz vd. materyallerin yanısıra, üzerlerinde ABD'nin işgal ettiği ülkelerin adlarının yazılı olduğu 20 tabut taşındı. ABD büyükelçiliğinin önüne kadar yürüyen eylemciler, taşıdıkları tabutları burada elçiliğin önüne bırakarak, ABD karşıtı sloganlar atarak eylemlerini sürdürdüler.

“Toprak reformunun temelini eğitim oluşturmali”

(Junge Welt sitesi-Andreas Behn, Brezilya)

Brezilya, Topraksız Köylü Hareketi (MST) önderlerinden Egidio Brunetto ile kısa bir söyleşi:

- Brezilya Topraksızlar Hareketi geçtiğimiz günlerde, 17.500 delegenin katıldığı, 5. Kongresini gerçekleştirdi. Kongreye ilişkin ilk gözleminizi aktarabilir misiniz?

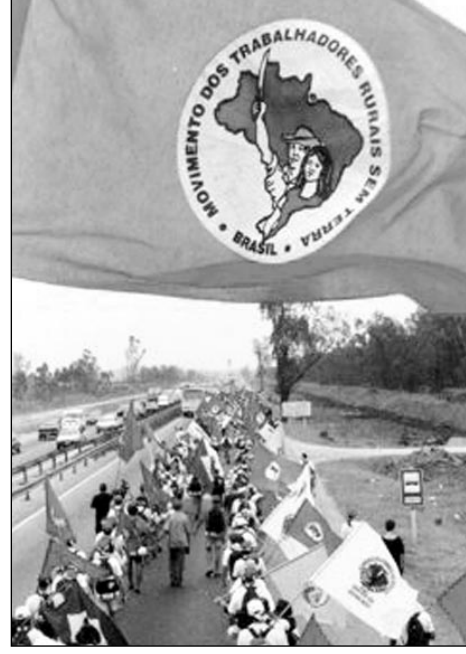
E.B.: Kongrenin en sevindirici sonucu, katılımcıların sayısıdır: Biz en fazla 15 bin delege bekliyorduk, ancak **17.500 aktivist** geldi. Bunların % **40'ı kadındı**. 23 yıllık tarihimiz boyunca hiç böylesi yüksek bir katılım gerçekleşmedi.

Bir diğer başarı ise, burada kaynaştırılabildiğimiz, katılımdaki geniş yelpazeydi. Yurtdışından gelen 15 delege vardı, bunun yanısıra Brezilya'daki örgütlerin 500 temsilcisi. **Bunun yanı sıra, birçok eyaletin valisiyle toprak reformuna ilişkin görüşmeler yapıldı.** Birçok seminer ve etkinlikte ise, adil bir toprak dağılımına ilişkin önümüzdeki süreçte nasıl bir mücadele yürüteceğimize dair

tavrımızı ortaya koyduk. Ve Perşembe günü sokağa taşıyarak gerçekleştirdiğimiz büyük protesto gösterisini de atlamamak lazım.

- MST'nin talep ettiği toprak reformu somut olarak ne anlama geliyor?

E.B.: Her toprak reformunun temelini

toprak dağılımı oluşturur. Brezilya'da tarıma elverişli alanlar büyük toprak sahiplerinin elinde olduğundan, toprak mülkiyeti tamamen demokratikleştirilmelidir. Devlet bunun garantisini vermelidir. Dağılım çeşitli biçimlerde, ferdi veya kolektif gerçekleştirilebilir. Ancak sadece bunu yapmak yeterli değil. Tüm doğal kaynakların korunmasına ve biyolojik tarımın sürdürülebilmesine uygun koşulların garantisi verilmeli ve nihai olarak bunlar da dağıtılmalı ve su rezervleri ile –genetik değişime uğratılmamış tohumluk tahılların da korunması gerekmektedir.

Eğitime bakış açısı da aynı derecede önemli: Bütünlüklü bir toprak reformu bizim için, eleştirel bilinç kazanmaları açısından, köylülerin okuma yazma öğrenmesi anlamına gelmekte. Ve son olarak da toprak üretimine bakış açısında değişim. Daha fazla gıda maddesi ekilmeli yine- ve hem de tarım ilacı kullanılmadan. Bu bizim içinden geçtiğimiz yeşil devrim denilen şeyden farklı bir durum, ya da bugünkü gen teknolojilerinden. Bunun pratikteki anlamı, teknisyenler yetiştirilmesi ve ziraat ekolojisini temel alan programların hayata geçirilmesidir.

- MST hükümet temsilcileriyle girdiği diyaloglardan, örneğin burada gördüğümüz valilerden ne bekliyor?

E.B.: Biz böylesi bir kongreyi, toprak reformunu destekleyen tüm güçlerle diyalog geliştirmek için kullanıyoruz. Bunun için de, belli valileri, tarım politikası noktasında devlet ve kamu önlemlerini aktarabilmeleri için bir oturma çağırıldık. Burada söz konusu olan fikir alışverişi değil, bilakis devlet politikasında gelecek vaat eden ne gibi değişikliklerin yapılabileceğiydi. Burada bizim için söz konusu olan sadece tarım değil, bilakis aynı zaman da eğitim alanı, ekoloji ve gen tekniği.

- Bu tür görüşmeler, birçok toprak işgalinden dolayı sıkça suçlu ilan edilen MST'nin meşrulaşması noktasında etkili olacak mı?

Kongrenin bu noktada önemli bir fonksiyonu oldu. Meşruluk noktasında etkili olan şey, sadece hükümet temsilcilerinin varlığı değildi. Çok sayıda uluslararası katılımcı ve ülke içinden gelen çok sayıda örgüt temsilcisi de MST'nin ne kadar geniş ve kendine güvenen bir hareket olduğunu açıkça ortaya koydu.

G.Afrika

Yarım milyondan fazla Güney Afrikalı öğretmen, hemşire ve diğer sağlık çalışanları bir haftadan beri grevdeler. Ancak grev oldukça katı bir biçimde sürdürülmekte, çünkü greve, yasak olmasına rağmen kliniklerdeki acil hizmet personeli de katılıyor. Sendikaların talebi % 10 zam. **Güney Afrika'da hemşirelerin maaşları 400 Euro civarında.** Hükümetin grev karşısındaki tutumu ise greve gidenleri işten çıkarmakla tehdit etmek oldu.

Tayland

Tayland'ın başkenti Bangkok'ta bir araya gelen binlerce kişi bir darbeyle hükümeti deviren askeri cuntayı protesto etti. **19 Eylül 2006** yılında yapılan “**kansız darbe**”de iktidarı ele geçiren Tayland ordusu, dönemin başbakanı Thaksin Shinawatra'yı yolsuzluk yaptığı gerekçesiyle görevden uzaklaştırmıştı. 2 hafta önce ise **Thaksin**'in partisi de yolsuzluk yaptığı gerekçesiyle kapatılmıştı. Bunun üzerine harekete geçen askeri cunta karşıtları son birkaç haftadır çeşitli eylemlerle durumu protesto etmekte. Protestoların hedefinde ise hükümeti askeri yöntemlerle devirerek, darbe yoluyla yönetimi ele geçiren cuntacılar bulunmakta.

HTİF-TİÖD basın açıklaması yaptı!

Geçtiğimiz hafta Almanya'nın Rostock şehrinde yapılan G-8 karşıtı eylemlerde tutuklanan **Lütfi Yokuş** nezdinde, G-8 tutuklanmasını sahiplenmek için bir basın açıklaması yapıldı. **ATİK-HTİF'e** bağlı **TİÖD** Derneği'nin organize ettiği ve 22 demokratik kurum imzalı basın açıklaması, TİÖD lokalinde yapıldı. Yoğun dinleyici katılımının olduğu açıklamaya, Hollanda polisinin de “**İnternette okuduk ve merak ettik**” gibi bir sebeple gelmesi ilgi çekiciydi. Saat 20.00'de başlayan açıklamaya devrimci ve sosyalist basının yanı sıra Hollanda İndymedia da katıldı.

Ardından G-8 ve ATİK konulu kısa film gösterimi yapılarak **TİÖD Yönetim Kurulu** tarafından Türkçe ve Hollandaca basın bildirileri okundu. Dinleyicilerin konu özgünlüğünde öneri ve tepkilerini dile getirdiği açıklamada, söz konusu durumun Avrupa genelinde devrimci ve demokrat kurumlara yönelik son dönem başlatılan saldırı furyasının bir parçası olduğu ve bunun anti-terör yasaları ile birlikte ele alınarak genişletilmesi gerektiğine vurgu yapıldı. Somut olarak bu durumu Lütfi Yokuş şahsında bir kampanyaya dönüştürme önerisi üzerine yürütülen tartışmalar sonucu, imzası bulunan kurumlara birlikte Dayanışma Komitesi kurma kararı ile açıklama sonlandırıldı.

Grevdeki hemşirelere polis saldırısı

Polonya Varşova'da haftalardır grevde olan sağlık çalışanları, polisin yoğun saldırısıyla karşılaştı. Daha fazla ücret ve çalışma koşullarının iyileşmesi gibi taleplerle greve giden yüzlerce sağlık çalışanına, grev kapsamında gerçekleştirdikleri eylem sırasında çok sayıda polis saldırarak, eylemi dağıtmaya çalıştı. Eylemin sürdüğü saatlerde, görüşmeler için 4 kişilik bir delegasyon oluşturan eylemciler, bir süre sonra delegasyonla irtibatlarını yitirdiler. Gelen haberler, Polonya hükümet başkanı **Jaroslav Kaczynski** ile görüşmeye giden delegasyonun tutuklandığı yönündeydi. **Hükümet binasının önüne geldiklerinde binaya yaklaşımları engellenen eylemciler burada barikat kurarak, caddeyi trafiğe kapadılar. Bunun üzerine polis saldırıya geçerek, çok sayıda hemşireyi ağır**

yaraladı. Yaralanan hemşireler hastaneye kaldırılırken, polisin tutumunu protesto eden ve eylemcileri destekleyen bölge halkı, hemşirelere çadır, battaniye ve yiyecek getirdi. Hemşireler hükümet binası önüne ilk çadırlarını kurarak, beklemeye başladılar. Bu gelişmelerin ardından kente, başka bölgelerden otobüsler dolusu hemşirenin yanı sıra, maden ve tarım işçilerinin bağlı olduğu “**Ağustos 80**” sendikasına bağlı işçiler de akın etmeye başladılar. Bu arada öğretmenler sendikası da grevci hemşirelerle dayanışma içinde olduğunu açıklarken, “**Ağustos 80**” sendikası önümüzdeki günlerde Varşova'ya doğru bir yürüyüş başlatacağını ilan etti. Peş peşe yapılan bu dayanışma açıklamalarıyla birlikte, eylemlerin tüm ülke çapına yayılması bekleniyor.

Göçmen sayısı dünya çapında arttı

BM-Göçmenlik Bürosu tarafından geçtiğimiz günlerde açıklanan bir rapora göre, göçmen sayısında, 2006 yılına oranla, dünya çapında bir artış söz konusu. **Geçtiğimiz yılın göçmen sayısı ise 2002 yılına göre %14 daha fazla.** Ayrıca 10 milyon insan ise, hoşgörüsüzlük, takibat ve şiddet mağduru.

En büyük göçmen grupları hala,

Irak'tan sonra (1,5 milyon) Afganistan'dan gelmekte (2,1 milyon). Bu iki ülkeyi ise, **Sudan, Somali, Kongo** ve Brunai izliyor. BM'nin verdiği göçmen sayısı içinde **Ürdün, Lübnan, Suriye** ve işgal altındaki bölgelerde yaşayan 4,3 milyon Filistinli yok.

Filistinli göçmenlerin neredeyse tamamı BM yardımıyla yaşamak zorunda. Gaz-

ze'deki her on Filistinliden dokuzu yoksulluk sınırının altında yaşıyor. On kişiden sekizi ise tamamen BM'nin veya başka bir yardım kuruluşunun yardımlarına bağlı olarak yaşamını sürdürüyor.

2. İntifada'nın başlamasından bu yana **Gazze ve Batı Şeria**'da kişi başına düşen gelir oranı % 40 düşmüş bulunuyor. Hamas'ın Ocak 2006'da seçimleri kazanmasıyla birlikte İsrail, ABD ve AB tarafından başlatılan ambargo yaşam koşullarının daha da vahim boyutlarda kötüleşmesini getirmiş bulunmakta. Şimdilerde ise, Filistin birlik hükümetinin yıkılması ve Abbas'ın acil durum hükümeti atamasıyla birlikte, emperyalistler ve İsrail, Gazze'ye dönük ambargoyu sürdürmenin yanısıra Batı Şeria'ya yönelik tekrar ambargo uygulamasını gündeme getirmekteler. Bunun anlamı ise, Gazze'ye gidecek olan yardımların bundan böyle tamamen İsrail, AB ve ABD'nin onayından geçerek mümkün olabileceği.

İngiltere

Sosyal yıkım politikalarının bir parçası olarak

hayata geçirilen sağlık politikaları sonucu sağlık sistemi giderek çöken **İngiltere**'de yaklaşık 500 bin hastanın tedavi olabilmek için sıra beklediği ortaya çıktı. Yapılan bir araştırmanın sonucundan hareketle ortaya çıkan bu duruma göre, **Ulusal Sağlık Sigortası NHS**'ye bağlı olan bu hastaların büyük çoğunluğu ortalama 18 ay sıra beklemekteymiş. **Ayrıca yapılan istatistiklere göre, İngiltere'de her 8 hastadan birinin acil olmayan bir hastalıkla ilgili hastaneye sevk edilmesi ve tedavi alabilmesi 52 hafta gibi bir zaman dilimi içinde gerçekleşebiliyor.**

Evrensel Bakış

DRAMATİK YENİLGİ

Kurulduğu 60'lı yıllarda verdiği mücadeleyle Filistin davasının Filistinleşmesini sağlayan Arafat önderliğindeki **El Fetih**'in, 90'lı yıllarda Oslo süreciyle birlikte içine girdiği teslimiyetçi tutum, İsrail ve başta ABD olmak üzere emperyalistlerin El Fetih'i etkisizleştirmek için dini gericilik temelinde yükselen **Hamas**'ı büyütüp-beslemelerini de beraberine getirdi. El Fetih önderliğindeki özerk yönetimin giderek kendi halkı üzerinde jandarmalığa soyunması ve böylelikle Filistin intifadasını bitirmeye dönük pratiği, Filistin halkının giderek Hamas etrafında örgütlenmesini ve daha önceleri El Fetih'e verilen desteğin, Hamas'a verilmeye başlamasına neden oldu özetle. **Bu destek Hamas'ın 2006 Ocağında yapılan seçimlerden zaferle çıkmasını getirdi.**

Bu tablo karşısında hoşnutsuzluklarını gizlemeyen Siyonistler ve emperyalistler, kendi yarattıkları canavarı nasıl etkisizleştireceklerinin hesabını yapmaya başladılar. Kısa sürede Filistin'e dönük bir ambargonun hayata geçirilmesinin yanı sıra, başta emperyalist ve Siyonist destekli Abbas ve danışmanları vd. El Fetih önderleri olmak üzere, İsrail gizli servisi, ABD (ve CIA) ve de bunlarla işbirliği halindeki kimi Arap ülkelerinin istihbarat birimleri Hamas'ı zayıflatma ve etkisini azaltma yönlü bir faaliyete giriştiler. **Birçok El Fetih faaliyetçisi de bu kapsamda CIA vd. istihbarat birimlerince özel eğitime tabii tutuldular.**

Bu gizli servislerin faaliyetleri, başkanlık

muhafızlarının silahlandırılması ve 50 milyon dolara varan **"yardımlarla"** sürdü.

Yine aynı süreçte, 80'li yıllarda Nikaragua'daki kontralara silah ve para temin ettiği ve yine **El Salvador**'da ABD tarafından oluşturulan milislerin ve ölüm mangalarının gerçekleştirdiği katliamların ve diğer tüm suçların da sorumlusu olduğu bilinen ABD-Güvenlik Danışmanı **Elliott Abrams**, Filistin'de kontra faaliyetler örgütlemek için özel bir çaba içine girdi. Ancak bu çabalar sadece Filistin'le sınırlı kalmadı.

Emperyalistlerin Ortadoğu'da hâkimiyet kurmaya dönük **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)** vd. projelerinin bir parçası olarak hayata geçirilen bu çabalar, İsrail'in geçtiğimiz Temmuz ayında **Lübnan** ve **Filistin**'e dönük kapsamlı saldırılarıyla pekiştirilmeye, projelerin önü biraz daha açılmaya çalışıldı.

Lübnan'da alınan yenilgi, buraya dönük senaryolardan vazgeçildiği anlamına gelmedi ve Lübnan üzerinde uzunca yıllardır oynanan oyunların benzer versiyonları sahneye konarak, buradaki iç çatışmalar körüklenmeye devam edildi. Peş peşe gerçekleşen ve ardından emperyalistlerin-Siyonistlerin olduğu noktada kuşku olmayan suikastler Lübnan'a dönük emperyalist-Siyonist müdahaleyi hızlandırma misyonu üstlendi ve yine bu güçler patentli örgütler piyasaya sürülerek, Lübnan'da yeni bir iç savaş yaratmanın adımları hızlandırıldı.

Filistin'de Hamas'ın seçimleri kazanmasının ardından geliştirilen emperyalist-Siyonist

çabalar da bu süreçte meyvelerini vermeye başlamıştı. Aynı zamanda böl-parçala politikasının şu süreçte, başta işgal altındaki Irak olmak üzere, tüm Ortadoğu'da hayata geçirilme çabalarının bir ürünü olan Filistin özgüllündeki gelişmeler, El Fetih ve Hamas'ı karşı karşıya getirme ve iç çatışmaları, daha doğrusu kardeş kavgasını körükleme biçiminde sürdü. Son bir yıldır yoğun bir hal alan ve Filistin halkını karşı karşıya getiren bu çatışmalar, zaman zaman gündeme gelen (Mekke Anlaşması gibi) anlaşmalarla hız kesse de, kısa sürede yeniden alevlenerek (daha doğrusu emperyalistlerin ve Siyonistlerin çabalarıyla alevlendirilerek) Filistin'in, Hamas hâkimiyetindeki Gazze ve El Fetih hâkimiyetindeki Batı Şeria olarak ikiye bölünmesini getirdi. Filistin intifadasının sayısız kazanımını da ortadan kaldırmış gibi görünen bu gelişmeler karşısında istedikleri sonucu almış gibi görünen İsrail, ABD ve AB şimdi kendilerince **"son darbeyi"** vurmaya hazırlanıyorlar.

Hamas'ın denetimindeki Gazze Şeridi, İsrail tarafından kuşatma altına alınarak, buraya dönük yoğun bir saldırı hazırlığı başlatılmış bulunuyor. Batı Şeria'ya dönük durum ise farklı. **Hem ABD hem de AB, Hamas'ı etkisizleştirmek adı altında, Gazze'nin ve böylelikle de burada yaşayan Filistinlilerin izole edilmesi, yaşam koşullarının ortadan kaldırılması için uluslararası bir çaba içine girerlerken, El Fetih denetimindeki Batı Şeria'nın güçlendirilmesi için harekete geçmiş bulunmaktalar.** İşbirlikçi Abbas'ın daha da güçlenmesi gerektiği yönünde hem Siyonistler hem de emperyalistler hemfikir olmuş durumdadır. Bunun içindir ki hem askeri hem siyasi olduğu gibi, maddi açıdan da kesenin ağzını sonuna kadar açtıklarını ilan etmekten kaçınmıyorlar.

Kısaca söylemek gerekirse; Filistin'de bugün varılan nokta emperyalistlerin ve Siyonistlerin uzunca zamandır geliştirdikleri ve hayata geçirmenin koşullarını yaratmak için hiçbir çabadan kaçınmadıkları projelerin bir ürünüdür.

Onlara bu çabalarında başından beri en büyük desteği veren ise hiç kuşku yok ki, başta işbirlikçi-teslimiyetçi Abbas olmak üzere, tüm El Fetih önderliğidir. Hamas'a gelince, nihai hedefi kendi bölgesel hâkimiyetini kurmaktır, Filistin halkını özgürlüğe-bağımsızlığa götürmek değil.

Bugün Filistin'de yaşananlardan en fazla etkilenen hiç kuşkusuz Filistin halkıdır. Ambargolarla, işgallerle katliamlarla teslim alınmaya çalışılan Filistin halkı bugün bölünmüşlükle yüz yüze olduğu kadar, bugüne kadar olduğundan daha fazla açlık, yoksulluk ve sefaletle boğuşmaktadır. **Ancak yenilgi olarak görünen bu durum Filistin halkının değil, El Fetih'in yenilgisidir. Hem de dramatik bir yenilgi.** Bir zamanlar Filistin direnişini Filistinleştiğiyle anılan El Fetih'in ve aynı zamanda da önderliğinin adı, artık ihanetle, kesinleşen teslimiyetiyle ve bir bütün olarak da Filistin halkının ve de Ortadoğu halklarının direnişini emperyalistlere-Siyonistlere peşkeş çekmekle anılacaktır. **Bu ihaneti, başta Filistin halkı olmak üzere, Ortadoğu halkları unutmayacak.** Çünkü direniş, halkların öfkelerini büyütürken sürüyor. Direnişi Ortadoğu halklarına ilham olan **Filistin halkı da, gerçek kurtuluşun ne gerici önderliklerle ne de teslimiyetçi, işbirlikçi kukla hükümetlerle sağlanamayacağını bugünkü gelişmeler ışığında daha net görecektir ve öfkelerini büyütürken, emperyalistlere-Siyonistlere karşı bir bütün olarak ayağa dikilmekte, intifa ateşini tekrar ve daha gür yakmakta gecikmeyecektir.**

Acı çekme hususunda hiç yanılmadı atalarımız. Yüzyıllardır acı çekmenin insan üzerindeki etkisi değişmedi. Acının nasıl meydana geldiğini yemek yerken, pencereyi açarken ya da yalnızca boş boş dolanırken nasıl yaşandığı konusunda hiç yanılmadı insanlık. İşte kimilerinin normal hayatına devam ettiği bir günde Artemisia, meydanın kaldırım taşları ve tepesini kavuran güneşin altında papalık mahkemesi duvarında sarkan gözyaşı şeklindeki ipin gölgesinde yürüyordu. On yedi yaşındaydı Artemisia. **“Çok kısa sürecek”** dedi babası. **“Sadece biraz sıkacaklar.”** Sibille’yi kastediyordu, yani işkenceyi. Babası gibi ressam olan Artemisia, babasının ressam arkadaşının tecavüzüne uğramıştı. O, suçlunun kendisi olmadığını bilse de bütün bu yaşananlara katlanmak zorundaydı. Kendisine tecavüz etmiş bir adamın söylediklerini şimdi kanıtlamak için kendisine uygulanan işkence altında sorulara tekrar yanıt vermek zorundaydı. Yaşanan vahşetin tanıklarını ikna etmek zorunda kalan saldırıya uğramış bedeni, örselenmiş ruhu ile Artemisia’nın kendisiydi. Çevresine toplanmış, kendilerinde suçlu yerine onu sorgulama, fahişe yerine koyma cüretini gösteren bir grup erkeğin aşağılayan sorularına ellerinden kan damlarken cevap vermek zorundaydı. Peş peşe gelen sorulardan, ellerine uygulanan işkenceden başka bir şey yoktu şimdi dünyada. İşkence bittiğinde ellerinden damlayan kanla yürümeye çalışırken **“fahişe”** sesleri kulaklarında, başka bir dünyaya yol alır gibi devam etti yoluna.

Engizisyon mahkemesi bununla bitmez. Bir dahaki oturumda babası mahkemenin daha çok uzamaması için kızına bakirelik testi yapılmasını kabul eder. Mahkeme salonunun ortasına bir perde gerilir. Bir ebe ve noter çağrılır. Ebe muayene eder, bakire olmadığına karar verir, noter de kontrolden geçirip onaylar. **Artemisia, mahkeme heyeti görmese bile bir perdenin arkasında öylece yatarken kendini aşağılanmış hissettiği, bir daha unutamayacağı bir sahne yaşamaktadır.** Ne ellerindeki yaralar ne tecavüze uğramış bedeni ne de yalnız kalmış ruhu, hiçbiri bu kadar ağır gelmemiştir ona.

Artemisia’nın resim yapmaya olan tutkusunu işkenceden dolayı parmaklarından kan damlarken bile eksilmez. Mahkemeden önce yapmaya başladığı **Judith** eksizlerini incelemek dışında bir şey yapamaz durumdadır. Judith, Yahudileri kurtaran kadın kahramandır. Babası onun resmini yaptığı sıralarda hikâyesini de

anlatmıştır. Gizlice düşman kampına sızmış ve Suriyeli zorba **Holofernes**’i, baştan çıkarmaya çalışmış gibi görünerek sarhoş etmiştir. Onu oyalayarak sevişmelerini geciktirmiş ve uykuya dalana kadar ona şarap içirmiştir. Daha sonra kafasını kesmiş ve ertesi gün askerlerine göstererek sonunda da ordunun tamamını firar ettirmiştir. İşte Artemisia’nın resmini yapmak istediği Judith böyle bir kadındır.

Mahkeme günleri geride kalmıştır ama Artemisia’nın çilesi aslında daha yeni başlamıştır. Bundan sonra ona herkes **“kirlenmiş”** ya da **“fahişe”** olarak bakacaktır. Dolayısıyla da hayatı boyunca bir yalnızlık beklemektedir onu. Fakat umulmadık bir şey olur. Floransa’dan bir ressam onunla evlenmek ister. Artemisia Genteschi, adını temizlemek için babasının isteği üzerine bu ressamla evlenir.

Artemisia’ya göre iyi bir ressam olmanın

öncelikli koşulu her yerde her zaman iyi bir gözlemci olmaktır. Sokak sokak dolaşıp çizmek için kadın aramaya koyulur. Sokakta bulunduğu bir kadın ile ilgili olarak şunları söyler: **“Edebini yitirmekten duyduğu şiddetli utançla pişmanlıklarını mırıldanıyordu. Zulmetmeyen kimse böyle amansız bir acıyı hak etmezdi. Orada onunla, onun için, geçmiş ve gelecek acılarım için, Havva için ağladım. Kalemimi bıraktım. Bu acıyı canlı canlı çizmek yanlış olurdu. Beytan yada bir sanatçı olsaydı İsa’nın ayaklarını yıkayan **Mecdelli Meryem**’in ağlayışlarına teşhiri ya da karakalemi bulaştırması yanlış olurdu. Bazı şeyler, üzerinden zaman geçip olgunlaşınca kadar sanat için çok çiy kalyordu.”** Böyle tarif ettiği kadını başka türlü resmetmişti. Ona Floransalıların sevdiği mükemmel bir elbise giydirdi. Dağınık saçları gem vurulmuş cinsel arzularının göstergesi oldu onun için. Donatello’nun Mezdelli’sine elbisesinin altından görünen çıplak bir ayak, güzel bir ayak değil, çalışan bir kadın ayağı yap-

rak, ona acı bir terkedilmişlik havası vermeyi de unutmadı.

Resim alanında büyük engellere rağmen adından söz ettirmeyi başaran Artemisia kocasıyla ilişkisinde bunu başaramamıştı. Kızı doğduktan sonra kocasından ikisinin resmini yapmasını istemişti. Yapılan resme baktığında büyük bir kırgınlık ve kızgınlıkla kendisini niçin bu kadar çirkin çizdiğini sordu kocasına. Uğradığı haksızlıkların en büyüğünü o gün yaşayacağını bilmeden. **“Sen kirli birisin. Seni Meryem gibi çizemem ya”**

1700’lü yılların hikâyesi, Artemisia’nın çilesi böyle anlatılır. Ancak tecavüzün kadın ruhu ve bedeni üzerindeki etkisi, toplumun ve erkeklerin bunu algılayış şekli yüzyıllardır pek de değişmedi. İşte şimdi de 2007’den yabancıları olmadığımız, bildik, tanıdık bir öykü...

“... **A.B.** nin akrabası ve komşusu olan üç çocuk annesi **N.D.** nin evinin mutfak camını kırarak zorla evine girdiğini ve cinsel ilişki teklifinde bulunduğunu belirttiği kararında, bu teklifi kabul etmeyen **N.D.** ye saldırdığını belirtti. **A.B.** konut dokunulmazlığını ihlal ettiği şikâyetçiye tecavüz ettikten sonra olay yerinden uzaklaştı. **A.B.** iki kez daha zorla evine girdiği **N.D.** ye cinsel saldırı suçunu işledi.

N.D. olaydan duyduğu rahatsızlık sonrası durumu eşine anlattı. **N.D.** ve eşi **Bafra Cumhuriyet Başsavcılığı**’na başvurarak **A.B.** hakkında suç duyurusunda bulundular. Tecavüze uğradığını iddia eden **N.D.** kendisine cinsel ilişkiye girme teklifinde bulunan **A.B.**’yi reddettiğini, kovduğunu ancak çocuklarının uyanmasından ve kendisini tecavüze uğrarken görmelerinden çekindiği için bağırmadığını belirtti. Eşinin ve çevresinin tepkisinden çekindiği için yaşadığı olayı kimseye anlatmadığını belirten **N.D.** şehir dışında olan eşinin eve döndükten sonra kendisinin durgun halinden şüphelendiğini ve bunun üzerine eşine **A.B.**’nin yaptıklarını anlattığını kaydetti.

Sanık **A.B.** ise duruşmada verdiği ifadede **N.D.**’nin kendisini, evine lamba tamir etmesi için davet ettiğini ve o sırada birliktelik teklif ettiğini iddia etti. **N.D.**’yi ilişkiye girmek için zorlamadığını belirten **A.B.** üç kez birlikte olduklarını kaydetti.

Bafra Ağır Ceza Mahkemesi, sanık, şikâyetçi ve tanıkların ifadesinin ardından **A.B.**’yi toplam 15 yıl ağır hapis cezasına çarptırdı. Mahkemenin verdiği kararın temyiz incelemesini yapan Yargıtay 5’inci Ceza Dairesi, yerel mahkemenin kararını bozarak emsal bir karara imza attı.

Yargıtay, bozma ilamında şu görüşlere yer verdi: **“Evinde çocukları bulunan mağdurenin ırza geçme eyleminin gerçekleştirildiği zamanlarda bağırıp çevreden yardım istememiş olması, eylemin**

birden çok değişik zamanlarda tekrarlanmasına rağmen hiç kimseye anlatmaması ve şikâyetçi olmaması, durgun halinden şüphelenen eşine olaydan yaklaşık iki ay sonra açıklama yapması gözetildiğinde: ırza geçmenin cebir şiddet kullanarak yapıldığına dair iddiasının durumunu çevresine mazur gösterme düşüncesinden kaynaklandığı, ırza geçmenin zorla yapıldığı hususunda mağdurenin anlatımı dışında sanığın cezalandırılması için kesin ve inandırıcı başkaca da delil elde edilemediği, dolayısıyla eylemin rızaya dayalı olarak işlendiğinin kabulü yerine, oluşa uygun düşmeyen gerekçelerle yazılı şekilde hüküm kurulması bozmayı gerektirmiştir.”

Görüyoruz ki, geçmişten beri kadınlar ne yaşanırsa yaşansın, mahkemelerde karar ne olursa olsun suçlu olmaya mahkum bırakılıyorlar. Kendisine tecavüz edilirken bağırmadığı için suçludur kadın, olayı başkalarına anlatmadığı için suçludur, kadın olduğu için suçludur O... Zavallı Artemisia 1700’lü yıllarda kendisine tecavüz edildiğini defalarca kez anlatmasına rağmen yine de kurtulamamıştı engizisyonundan. Zavallı **N.D.** tecavüz edilirken çocukları görmesin diye suçlanmıştı Ağır Ceza Mahkemesi tarafından. Öyle ya yasadır **“Tecavüze uğrayan kadın çevresindekilerden yardım almak için bağırılmazsa suçludur.”** Bağırmadığı gerekçesiyle bir kadını haksız göstermek, kadını bir kez daha mağdur etmek, tecavüz suçlarının bu ülkede cezasız kalması için yapılan zorlama bir karardır. Namus tabusunun bu kadar köklü olduğu, tecavüze uğradığı için intihar eden kadınların sayısının oldukça çok olduğu bir ülkede bir kadının bunu söylemesinin ne kadar zor bir durum olduğunu anlamayan zihniyetler, şikâyetlerin devam etmesine neden oluyorlar. **Yazık ki 1700’lerden beri pek yol kat edememişiz.**

Kitlelerle bağ kurmanın yolu olarak, uygun motiflerin belirlenmesi

Sanat aracılığıyla verilmesi istenen mantığın kendisi, yansıtılan motifin anlaşılabilirliği içindedir. Mantık, sanatsal motifler üzerinden anlaşıldığı ölçüde sunulması istenen fikir yansıtılmış olur. Motiflere yaklaşım bu anlamıyla fikir çatışmasının sonucu olarak seçkin olmak durumundadır. Dile getirilmesi istenen mantığa uygun motiflerin belirlenmesi asgari düzeyde bir incelemeyi gerekli kılmaktadır. “Nasıl”dan önce, “neyi”, “kime” ifade etmek istendiği sorunda net olunmalıdır. Sanatın belirli bir ideolojiden gidasını alan bir düşünceyi yansıttığı açıktır. Düşünceler dağlara, denize, yıldızlara değil, insanlara sunulduğuna göre “hangi düşüncenin toplumun hangi kesimine sunulacağı” sorusu titizlikle ele alınarak çözümlenmelidir.

Herkesin, her toplumun yansıttıkları vardır. Ancak yansıtılanlar bilinçli, planlı, programlı yani örgütlü bir şekilde yansıtıldığı takdirde belirsiz değil, belirli bir hedefe yönelebilecektir. Örgütsüz bir çabanın toplumun ileriye dönük hareketine hizmet edeceği, havada kuşun taşa çarpmasını bir yana koyacak olursak olanaksızdır. İşte tam da burada “neyi” ve “kime” sorularını yanıtladıktan sonra “nasıl”, “neyle” sorularına verilecek yanıt, motiflerin belirlenmesini beraberinde getirecektir. Sanatın örgütsel yanına dayalı olarak ortaya çıkan bu sorun, ifade edilecek düşüncenin hedefine ulaşması için doğru taktiğin belirlenmesine dayalı bir sorundur da aynı zamanda.

Mantığı kabul edilmiş politikanın hizmetinde doğru taktiğin belirlenmesi hassas ve ince bir noktadır. Çoğu kez, başta devrim cephesindeki küçük burjuva sanatçılar olmak üzere, aynı sınıfsal temelden çıkan dogmatizmden etkilenmiş sınıf bilinçli proleter sanatçı adayları bu noktayı gözden kaçırdıkları için hitap ettikleri kitleyle bağları toplumun ilerleme ihtiyacına cevap olmaya dayanan bir bağ değil, karşılıklı tatmin olmaya dayanan geçici pansuman niteliğindeki bağları olmaktadır. Pansuman eskidiğinde yenisi yapılır ve artık kalmadığı andan itibaren de sanatsal ürün kitlelere değil, denize, denizden dağların doruklarına, dağlardan gökyüzüne, oradan yıldızlara sunulur. Sorun, sanatın uygulandığı politik hatta değil, “sanattan anlamayan” kitlelerde aranır. Sınıf bilinçli proleter sanatçıların ürünleri, kitlelerin somut ilerici taleplerinin sentezidir. Bu sentez kitlelerle yüzleştirilir ve oradan çıkan sonuçlarla yeniden senteze sunulur. Bu, o süreçte kitlelerin azami düzeyde sanatsal sesi oluncaya dek sürer.

Bu rolün oynanması için gerekli birçok kistasin yanısıra (pratik mücadelede sürekli sınıma, ideolojik donanım, inceleme-araştırmanın sürekliliği, kitlelerle yaratılan bağın düzenliliği vs.), sunulan emeğe verilen biçim de önemlidir. İnsanoğlu, her biçimde bir anlam çıkarır. Dört metre kareli bembeyaz dev bir bezin ortasında mikroskopla ancak

görülmesi mümkün olan siyah bir noktaya bile anlam biçilebilir. Gerekli görüldüğünde, yapılan noktanın “ustaca” yapıldığına dair spekülasyonlar yaratılır ve sonsuz fikrin üzerinde tartışma yürütebileceği bez parçası tarihi bir değer olarak sanat “piyasasına” sunulabilir. Ancak böyle “tarihsel değer” de olsa, açıktır ki IMF ve Dünya Bankası'nın Türkiye'de uyguladığı/uygulattığı politikaların bir sonucu olarak köyünü terk etmek zorunda bırakılan Çukurovalı emekçinin gözünde bunun zerre kadar değeri olmaz. O, bezin ortasında “ustaca” yapılmış siyah bir noktayı değil, düzene inat, açlığa ve sefaletle rağmen dimdik ayakta durabileni simgeleyen amatörcü işlenmiş bir resmi tercih eder. Özcesi, doğrudan iç dünyasını yansıtan bir tablo görmek ister.

İşçilerin, köylülerin ve bütün halkın sorunları dile getirilecekse, bu halk yakından tanınmalıdır. İşçileri tanımak, onların içinde buldukları durumu açığa çıkarabilmek demektir. Keza köylüler ve diğer emekçi kitleler için de böyledir. **Ne var ki, sınıf bilinçli proleter sanatçıların kendi rollerini oynayabilmeleri için bu tek başına yetmemektedir.** Öyle ki, köylüye hitap etmek için, onun sorunlarını onun yabancı olmadığı dilde ve yabancı olmadığı araçlarla dile getirmek, bu dile getiriş sürecinde devrimci bilincin benimsenmesini kolaylaştırır. İşte böyle bir motifin oluşumu, o köylünün neye yabancı olmadığını açığa çıkarmayı gerektirir; yani onu tanımayı gerektirir. Buradan yola çıkarak, analiz sonucunda ortaya serilenler arasında bilimsel bir ayırım yapmak elzemdir: İleri yanlar ile geri yanların ayırımı. Toplum egemen olanın kültüründen etkilendiği için bu zorunludur. Yalnız bu ayırımın, kültürel-politik bir ayırım olduğu unutulmamalıdır. Ayırım çizgisinin iki cephesinde bulunan sınıfsal değer yargılarıdır. Halk kültürünün ileri ve geri yanları olarak ifade edilen bu ayırım çizgisinin doğru temelde ele alınıp alınmaması, mücadelenin seyri kaçınılmaz olarak etkileyecek nitelikte bir sorundur. Bu doğru temelde ele alınmaksızın halkla diyaloga geçilemez, geçilmediği takdirde de devrime seferber edilemez.

Ne var ki, kültür-sanat cephesinde, böyle bir ayırma sanatsal araçları da tabi kılmak büyük bir yanığı olacaktır. Darbukanın, kanunun, sazın, kavalın, kemanın Marksist'i veya revizyonisti olmadığı içindir ki bunlar arasında “ileri çalgı aleti”-“geri çalgı aleti” ayırımı yapmak her şeyden önce felsefi yanığı olacaktır. Türkiye'nin Doğu bölgesinin bir kesiminde gırnata yöresel alet olarak çalınmaktadır. Köylüler, kendi duygularını o alet aracılığıyla ifade ediyorlarsa, benimsenilmek istenen fikirler de o alet aracılığıyla adresine, yani gırnata üzerinden kendini o alette bulan köylülere ulaşacaktır. Keza darbukanın yoğun çalındığı Antakya'nın belirli köylerinde de böyledir. Kanun ve ut, devrimci bilincin Türkiye'deki belirli

Kürt ve Arap kitlelerine taşınmasına dönük kullanılması gereken aletler arasındayken, “arabesk çalgılar” damgasını yediklerinden kaynaklı bu sorundan en çok nasibini alan aletlerdendir. Sonuç olarak, bahsi geçen kitlelerle kültürel ilişki yaratılamadığı için siyasetin taşınması zor olmaktadır. Uygun motiflerin belirlenmesi, eğer kitlelerle bağ kurulması ve bunun üzerinden bilinç taşınmasına hizmet edecekse, kaçınılmaz olarak yörelerin özgünlüklerine eğilmeyi şart koşmaktadır. Erzincanlı köylüye “Ma-oizm adına” Çin müzik aletiyle uzun hava seslendirildiğinde o köylünün dikkati anlatılana değil, uzun havayı okuyanın hangi gezegenden dünyaya indiğine dair kafasında beliren soruya gidecektir.

Bu yanılığın düşünüş tarzının yanı sıra bir başka hata, ezgilerin niteliğini bütünde değil, parçada aramaktır. Öyle ki Do'nun proleter, Mi'nin ise burjuva olduğu düşünülemez için, “bir notanın hangi sınıfa hizmet ettiği” tartışması da keza yürütülemez. Ancak birçok notanın yan yana gelecek bütüne verilen anlam bağlamında nereye hizmet ettiği tartışılabilir. Bu yüzden her-

olan devrimi gerçekleştirmektir, bunun için Proletarya Partisi önderliğinde kitlelerle güçlü bağlar kurarak onları örgütlemektir. Güçlü bağların kurulmasının karşılıklı anlaşılması gerektirdiği gözden kaçmamalıdır. Kitlelerin sınıf bilinçli proleter sanatçıyı anlayamama hakları vardır. Ancak sınıf bilinçli proleter sanatçının, kitlelerin içinde buldukları somut durumu her yönüyle irdeleyerek kendini en iyi şekilde ifade etmenin bütün yol ve yöntemleri üzerinde düşünmeye, somut motifleri açığa çıkararak kendini anlatma çabasına girmemeye ve bu bağlamda ürünü yeniden kitlelere sunmak için tekrar tekrar onların öğretici gücünden yararlanmamaya hakkı yoktur.

Unutulmamalıdır ki, kitleler kendi talepleri etrafında örgütlenir, anladıkları dil sınırı içindeki kavramları algılar ve kendi duygularının bütünleştiği yere sarılırlar. Müzik aletleri örneğinde olduğu gibi “devrimci alet-gerici alet” gibi küçük burjuva safsatalara kapılmaksızın işçilerle, köylülerle ve bütün emekçilerle bütünleşebilmenin yolu olarak en doğru motifleri kullanmak bu yüzden önemlidir.

hangi bir ezginin ileri veya geri nitelikte olup olmamasını koma sesi veya natür ses değil, ezginin taşıdığı içeriğin belirlediği açıktır. Devrimci sanat, kitlelere devrimci bilinci taşımanın aracıdır; bu araç ancak devrimci pratikten çıkan devrimci anlayışın yoğun olarak hissedildiği bir araç olabilir. Sınıf bilinçli proleter sanatçılar devrim cephesine sızan dogmatik-mekanik dünya görüşüne karşı yürüttükleri mücadelede diyalektik yöntemi uyguladılar ve bu uğurda bütünü değerlendirmeye adanmış parçaya kilitlenemezler. Ne var ki, yine devrim cephesinde, bir ezginin devrimci olmadığını o ezgide sazın kullanılmadığına bağlayarak iktidar perspektifli devrimci mücadelenin çocukluk evresine özgü hastalıkların bir versiyonunu su yüzüne çıkararak görmek hiç de olanaksız değildir.

Esas olan bütün halk için gereksinim

Açıktır ki, uygun motiflerin belirlenmesi, hitap edilen halk kesiminin ekonomik-sosyolojik-kültürel-politik durumunun incelenmesini ve yöresel özelliklerini açığa çıkarmayı gerektirir. Halk kitlelerini devrimci mücadeleye kanalize etmeye yönelik doğru taktik-politikaları oluşturmakla eş değerde olan doğru motiflerin belirlenmesi, stratejiye hizmet eden biçim sorunudur; temsil edilen kimliğin dışı vurduğu duruş sorundur. Bu biçimin veya duruşun doğru şekilde ele alınarak uygulanması, mücadelenin her alanında etkisini yaratacağı kaçınılmazdır. **Görev, Proletarya Partisi önderliğinde mücadelenin gelişeceği öncelikli alanlarda bulunan kitlelerin genel durumunun yanı sıra yöresel özellikleriyle birlikte onları yakından tanımak için pratiğe atılmak olmalıdır.**

Tokat'ın Turhal ilçesine bağlı Yaylacık dağı Tekmezar kırsalında 10 Temmuz 2001 tarihinde TKP/ML TİKKO gerillaları ile TC askerleri arasında çıkan çatışmada Murat Deniz şehit düştü.

Murat Ağa'ya

Hani kardeşler arasında küçüklükte bir kıskançlık oluşur, evin küçük çocuğu evde bütün ilgi kendi üzerinde iken yeni doğumla ilgi, yeni doğana yönelince onu kıskanır ya... Bilmiyorum sen neler yaşadın benim doğumundan sonra ilk zamanlar. Bildiğim, hatırladığım çocukluğum boyunca hem aile içinde, hem akrabalar, hem de komşular içinde ilgi hep senin üzerinde idi. Ne yapar ne eder ilgiyi üzerine çekerdin sen.

Yeni yeni dillenip sana abi demeye başladığımda karşımda **“ben abiyim, sen değilsin”** deyip beni kızdırmaya çalıştığımda dikışı başındaki anneme **“anne o niye abi, niye ben değilim”** diye sorduğumda annem **“o büyük de o yüzden”** demişti. Bu kez de **“ben büyüm, sen değilsin”**le devam etmiştin kızdırmaya.

Sonra başlamıştık evde kedi fare gibi didişmelere ve kesmiştim sana abi demeyi. İlkokulu bitirip yaz tatillerinde çalışmaya başladığın ilk yaz, senden ayrı geçirdiğim o yaz tatilinde köyde nasıl da özlemiştim seni ve didişmelerimizi... İstanbul'a dönüşümde sana duyduğum özlemler ve köyde alışmış olduğum gibi sana **Murat Ağa** diye seslenmeye başlamıştım.

Sen bütün çevrenin ilgi odağıydın ya, benim çocukluğum da sana benzeme çabasıyla geçti. **Yaşamı öğrenmeye başladığımız o çağlarda bu taklitlerle çok şey de öğrendim senden.** Sırtına boya sandığını alıp, ayakkabı boyayarak para kazanmaya başladığında, ben peşinde seni seyredip işi öğrenir, boya sandığını eve bıraktığında ben alıp başlardım işe. Yine simit satmaya başladığında ya da pazarda başka şeyler satmaya başladığında da öyle... Karne zamanları karneyle getirdiğin teşekkür ve takdirler beni kamçılar ben de getirmek zorunda hissederdim kendimi. Bu ve bunun gibi şeyleri senin sayende başarır **“ben de yapabiliyorum işte”** diye rahatladım.

Ergenliğe adımımı attığım, lise-

ye başladığım yıl sen de Hukuk Fakültesi'ni kazanmıştın ve ben **“ben de kazanmalıyım”** hırsıyla sağdan soldan üniversite sınavına hazırlık kitapları, dergileri toplamaya başlamıştım. Başlamıştım başlamasına ya, ben farkında olmasam da sen artık devrimciydin ve bana karşı yaklaşımların değişmişti. **Ramazan Ağa** ve sen benimle, benim sorunlarımla daha çok ilgilenir, daha çok yardımcı olur olmuş, sohbetlerimize ortak eder olmuştunuz. Hoşuma gitmişti yeni haliniz ya, gece geç saatlerde evden çıkışlarınız ve gelişleriniz, odanızın kapısını kilitleyip beni almanız, içeride gizli kapaklı işler çeviriyordunuz beni meraktan öldürüyordu. O merakla eşyalarınızı karıştırıp zulanızı patlattığımda bulduğum İbrahimli şablon ve pullamaların o zamanlar **Yeni-bosna** ve **Soğanlı**'da duvarlarda bitiveren yazılama, şablon ve pullamalarla aynı olduğunu gördüm. Anlamıştım işte gece geç saatlerde dışarıda yaptıklarınızı, odada kapı kilitli neler konuştuğunuzu... Anlamam sonrası çok geçmedi konuşma ve iknalarınızla beni de katmaya başladınız zaten faaliyetlere... Yani o süreç sonrası, öncesi çocukluk didişmelerimiz bitmiş ve yeni bir hâl almıştı kardeşliğimiz.

Devrimci oluşum sonrası birçok şeyi öğrenmemde aracı oldun, öğretmenim oldun yani benim. Kimi zaman bir yazılama, kimi zaman bir korsanda, kimi zaman bir molotoflama, bir matbaa işi, bir miting, bir çatışma... **Yan yana, omuz omuza olduk hep. Yaşam yolumuzda ilişkimiz kan bağının ötesine geçti, yoldaş olduk birbirimize.** Yıllarca Komsomolumuzun küçük ve büyük gözlüğüydük ya, '96 yılında heyecanlı bir yolculuğun sonunda gerilla yoldaşlar içinde Ömer adını almış olarak buldum seni. Ömer adını duyduğumda aklıma küçüklüğümüzde yaz tatillerinde köyde gittiğin Kuran Kursu ve üniversitede okuduğun Hukuk Fakültesi gelip çakıştı. **“Hz.**

Ömer adaleti” lafından Ömer ismi adalet ile özdeşleşir olmuştu ya, **“herhalde bundan seçti bu ismi”** diye düşündüm. Ama halkın adaletini sağlayacak silahlardan birini eline alman için biraz zaman gerekecekti... Hani her devrimci gibi, devrimciliğe ilk adım attığımızda okuduğumuz kitaplardaki devrimci kahramanları örnek alıp onlar gibi bir yaşamı düşledik ya; işte sana, o silahı eline alana kadar **Nazım Hikmet**'in kitabındaki **“Benerci”**nin yaşadıklarına benzer şeyler yaşamak düşüldü... Daha sonraları zindana düştüğümde okudum Nazım'ın **Benerci** ile ilgili şiirini. Okuduğumda da bir kez daha geçti yaşananlar gözlerimin önünden...

1988'den ölümsüzlüğe uğurlanışına 13 yıllık devrimci yaşamın içinde karşılaştığım birçok olayda olumlu, örnek alınacak tavırlar sergiledin ya, 1-1,5 yıl süren yukarıda anlattığım süreç ve bu süreçteki tavırların ön plana çıktığı/çıkacak yaşadıkların içinde. Ölümsüzleşen yoldaşlarımızın ardından yaşamlarında karşılaştıkları özgül durumlarda takındıkları örnek davranışları okudun, yazdın ya; şimdi genç yoldaşlarımız senin ardından üstüne atılı **“ajan”** iddialarıyla yoldaşlar tarafından tutuklu olduğun süreçte dahi umudunu yitirmeden nasıl canla başla çalıştığını, bu süreçten çelikleşerek çıktığını okuyup öğrenecek, örnek alacak.

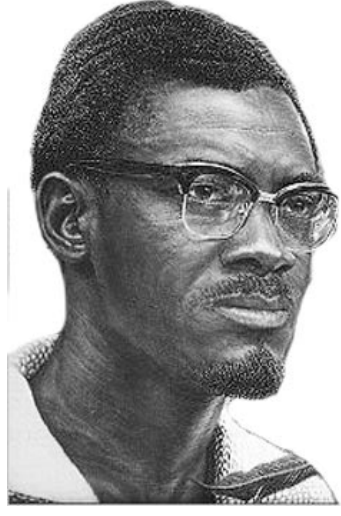
Sevgili Murat, kardeşim, agam, can yoldaşım; ölümsüzlüğe uğurlanışının ardından 6 yıl geçmiş ve ben seninle ilgili ilk kez aldım kalemi elime. 6 yıl... Dile kolay, koskoca 6 yıl geçmiş... Benim için kimi dönem dakikası bir ay gibi, kimi dönem ayı dakika gibi geçen bir zaman dilimi oldu bu 6 yıl. Birçok şey yaşadım ve yaşadıklarımı anlatmaya çalıştım. Bu zamanın ezici çoğunluğunu anılarla yaşadım. O zamandan bu zamana sevgi ve özlem dolu anılarla hep benimledin ve bundan sonra da böyle olacak.

Kada'n Mesut

AFRİKA'NIN YÜREĞİNDE SABAH

Binlerce yıl, Afrika'm, bir hayvan gibi acı çektin,
Çölü yalayıp geçen rüzgârda savruldu külle-
rin.
Gözücü, büyüdü tapınaklar yaptı zalimler
Ruhunu acılardan kurtarmak için
Barbarların yumruğu, beyazların kırbacına
karşı
Yalnız ölmekti senin hakkın bir de ağlamak,
Totemine bitip tükenmez açlık, tutsaklıklar
oydular,
Ağaçların kabuğunda bile korkunç, zalim bir
ölüm
Sinsice seni gözlüyor, sana doğru geliyordu
Ağaçların deliklerinden, ucundan çıkan dal-
lar gibi
Ölüm vücudunu, tedirgin ruhunu sarıyor-
du.
Göğsünün üstüne kocaman hain bir enge-
rek yılanı koydular:
Boynuna sert içkilerden bir boyunduruk
geçirdiler,
Canın ciğerin karını aldılar elinden, ucuz in-
cilerle göz boyayıp
Varını yoğunu inanılmaz, paha biçilemez.
Kulübenden tamtam sesleri karanlık gece-
ye,
Yüce kara ırmaklara zalim sesler ile taşıdı;
Aldatılan kızların, gözyaşlarının, kanların,
Ve küçük adamların kaynaştığı, doların kral
olduğu
Anavatan dedikleri o ilençli ülkelere giden
Gemilerin öyküsünü söyleyip.
İşte orada çocuğum, öğüttüler karını gece
gündüz
Amansız, korkunç bir değirmende, yok ol-
du büyük acılar içinde,
Sen de ötekiler gibi birisin. İyi kalpli beyaz
Tanrının
Sonunda bütün insanları uzlaştıracığına
inanmanı istiyorlar.
Ateşler yakıp ağladın, içler acısı şarkılarını
söyledin
El kapılarına çöken evsiz barsız dilencinin
Derken bir şeyler oldu, bir şeyler kılmıdadı
içinde
Kanın yanıp tutuştu geceleyin
Dans ettin, bağırдың babadan kalma tutku-
yla.
Bir fırtına gibi azgın, ama insancıl bir tonda
Bir güç doğuverdi binlerce yıllık felaketten
sonra.
Cazın madensel sesinde, önlenmesi güç bir
bağırışla
Bir dev kıpırdanışıyla sarstın her yeri.
Şaşırdı herkes, duman oldu bütün dünya
Kanının çılğın ritmini, cazın delice ritmini
duyup
Sapsarı kesildi beyazlar bu yeni şarkıyla
Mor meşaleyi karanlık geceye diken bir şar-
kıyla.
Sabah işte, kardeşim! Sabah! Yüzüme bak,
Yeni sabahlar başlıyor eski Afrika'da.
Yalnız bizim olacak artık bu ülke, bu su, bu
kutsal ırmaklar,
Binlerce yıl anası ağlayan zavallı Afrika.
Tüm gücüyle güneş bizim için parlayacak,
Gözümüzün yaşını, suratımızdaki tükürük-
leri kurutarak,
Zinciri kopardığın an, koca zinciri,
Kötülüklerin, işkencelerin köküne kibrit
suyu,
Hür ve şen bir Kongo doğacak kara top-
raktan,
Hür ve şen bir Kongo - kara çiçek, kara to-
humdan!

Patrice LUMUMBA

"1957 yılında Amerika'nın güneyine araştır-
ma yapmak üzere üs kuran Nasa'yı birgün küçük
bir Kızılderili çocuk fark eder ve koşa koşa epey-
ce uzakta bulunan kamplarına gidip büyükbabası-
na haber verir.

- Büyükbaba, beyaz adamlar gelmiş, aşağıdaki
vadide gördüm... Çok kalabalıklar ve bir şeyler yapı-
yorlar.

Yaşlı Kızılderili homurdanmaya başlar, belli ki
epeyce sinirlenmiştir. "Onlarla konuştun mu?"

- Hayır, beni görmediler. Ben büyük tepenin üye-
rinden onları izledim.

- O zaman yarın yanlarına git ve orada ne ara-
diklerini sor.

Küçük Kızılderili ertesi sabah yola koyulur.
Üsse varır ve beyaz adamlardan birinin yanına gi-
dip;

- Burada ne yapıyorsunuz? diye sorar. Beyaz
adamlardan birkaçı küçük Kızılderili'nin basını ok-
şarlar, ona gülümserler ve;

- Hani geceleri gökyüzünde parlayan bir şey var
ya, biz buradan onu seyrediyoruz.

- Ay'ı mı? Peki ama neden? Adamlar küçük ço-
cuğun sorusunu yine gülümseyerek yanıtlarlar.

- İleride çok yıllar sonra buradan oraya insanları
götürebilmek ve orada yeni bir hayat kurabilmek
için... Anladın mı?

Küçük Kızılderili şaşkınlığını gizlemeye çalışı-
rak "anladım" der ve koşa koşa uzaklaşır. Öyle
hızlı koşmuştur ki, kampa geldiğinde konuşamaz
haldedir. Hemen büyükbabasının yanına gider ve
kendisine söylenenleri bir bir anlatır. Yaşlı Kızı-
lderili torununun anlattıklarını dinledikten sonra
iyice sinirlenir, bağırıp çağırılmaya başlar. Ertesi sa-
bah yine torununu yanına çağırır, hayvan derisi
üzerine kızgın bir çubukla ve kendi lisanınca yaz-
dığı notu torununa uzatarak der ki;

- Bunu al, beyaz adamlara götür ve onlara de ki;
"Bunu büyükbabam gönderdi... Oraya, yani aya git-
tiğinizde bunu oradakilere vereceksiniz" Küçük
Kızılderili kendisine söyleneni aynen yapar.
Üs'teki beyaz adamlardan birine notu verir, bü-
yükbabasının söylediklerini de iletir ve yine ko-
şar adım uzaklaşır. Üs çalışanları, belli bölümleri
yakılmış deri parçasına bakıp bakıp saatlerce gü-
lerler. Ancak aradan birkaç gün geçtikten sonra,
yaşlı Kızılderili'nin o notla, sözde ayda yaşayan-
lara nasıl bir mesaj iletmek istediğini merak et-
meye başlarlar. Bu merak günden güne öylesine
büyür ki, bir tercüman çağırılmaya karar verirler.
Tercüman geldiğinde herkes bir araya toplanır
ve merakla beklemeye başlarlar. Bu arada gülüş-
meler hala ara ara devam etmektedir. Tercü-
man deri parçasını eline alır, okur ve ağlamaya
başlar. Herkes şaşkıncıdır, gülüşmeler yerini iyi-
den iyiye meraka bırakmıştır. Tercüman yaşlı
gözlerini kalabalığa çevirir ve der ki;

- Not aynen şöyle; "Bu adamlara dikkat
edin, elinizden topraklarınızı almaya geli-
yorlar!"

Kara Kitaya UHURU

9 Temmuz 1960, güneş bir başka doğmuş-
tu Kongo'nun üstüne. Derileri gibi yazgıları da ka-
ra olan bu insanlar, yıllardan sonra ilk kez özgür
bir şekilde izlediler güneşin doğuşunu. Beyaz
adamların topraklarını işgaline karşı savaşarak ba-
ğımsızlık mücadelesini kazanmış, kendi yurtların-
da "pis maymun" denilerek horlanan Kongolu-
lar Belçikalı sömürgecileri topraklarından atmış-
lardı. Ama ne yazık ki uzun sürmedi bağımsızlık
günleri...

Afrika ve Ortadoğu'da yaşayan tüm ülkeler
gibi, doğanın verdiği nimetleri başına bela olan
Kongo, Belçika kralı 2. Leopold tarafından 1885
yılında sömürge haline getirildi. Leopold Kon-
go'yu sömürmek için bir dernek kurmuştu, "Af-
rika'nın Uygarlaştırılması için Uluslararası
Dernek". Bunun Amerika'nın Irak'ı "özgürleş-
tirmesi"nden bir farkı yoktu. Tıpkı Irak halkının
yaşadığı gibi, sömürge dönemi boyunca Kongolu-
lar türlü işkenceler görmüş, tarifsiz acılar çekmiş-
ti ve sadece bu dönemde 8 milyon insan açlık,
yoksulluk ve işkence nedeniyle hayatını kaybet-
mişti. Belçikalıların göz koydukları ülkeyi "uy-
garlaştırmak" için yaptıkları demiryolunun her
kilometresi, 100 Kongolu işçinin yaşamına mâl ol-
muştu.

Kendi topraklarında köle haline getirilen
Kongolular, kentlere sokulmuyorlardı. Sokaklar
geceleri yasaktı kara insanlara. Beyazların "gü-
ven" ve "rahat" içinde dolaşabilmesi için sabah
altıdan akşam altıya kadar sokağa çıkmak yasak-
lanmıştı. Geceler Beyazlara hediye edilmişti. Sa-
dece sokaklar mı, her türlü ayrıcalık sağlanmıştı
onlar için. Ev, mağaza, arsa sahibi olabiliyorlardı,
yerlilerin ise kendi ülkelerinde toprak sahibi ol-
maları yasaktı...

Ancak 20. yüzyılın ortalarında dünyayı sarsan
bağımsızlık ve sosyalizm mücadelelerinin Kon-
go'yu etkilememesi düşünülemezdi elbette...

*Uhuru için...

8 Aralık 1958'de Ghano'nun başkenti Acc-
ro'da Afrika düzeyinde büyük bir konferans ger-
çekleştirilir. 200 temsilcinin katıldığı konferansa
Partice Lumumba da delege olarak katılır. Bu
konferansa kadar liberal fikirlere sahip olan, ba-
ğımsızlığı gündemine almayan bir mücadele yürü-

ten Lumumba konferansın ardından köklü bir de-
ğişim geçirir.

Bir süre öncesine kadar kendilerini Belçika
kralından başka kimsenin kurtaramayacağını dü-
şünen Lumumba, artık özgürlüğün savaşarak ka-
zanılacağını haykırır Kara Kıta halkına. Ve bağım-
sızlığa hazırlanmaya başlar Zaire.

Aralık 1959'da belediye ve eyalet meclisi se-
çimleri yapılır Zaire'de. Belçikalıların niyeti Ulusal
Meclis seçimleri ile Zaire hükümetinin kuruluşu-
nu hazırlamaktadır. Partiler ise Lumumba'nın or-
taya attığı tasarımı destekleyerek önce bir geçici
hükümetin kurulmasını isterler. Böyle olmazsa
seçimleri boykot edeceklerini bildirirler.

23 Ekim 1859'da Kongre toplanır. Kürsüye
çıkan Lumumba halka şöyle seslenir: "Kongo
Ulusal Hareketi MNC partisi bugün Belçika
ile bağları koparmaya karar vermiştir. Bir karar-
name yayınlamak için seçimleri sabote edenlerin
hapse atılacağını bildirdiler. Biz şimdiye kadar şid-
det yoluna başvurmamak. Ama şimdi şunu söy-
lüyorum size, kardeşleriniz işkence görür-
ken ve acı çekerken oy kullanmayınız.
Derhal bağımsızlık isteyenler sandık başı-
na gitmesinler. Oy kullanmak intihar de-
mektir.

(...)

Kongo ile Belçika arasında ayrılık kesinleş-
miştir artık. Bütün kadınlarımızı, bütün çocukları-
mızı vatanın bütün güçlerini, bütün kaynaklarını
Kongo ihtilaline seferber edeceğiz... Her gün ye-
ni bir günlük emir alacaksınız... ileri, yürüyün...
İlk günlük emir şu: Belçikalıları dinlemeyin. Kon-
go halkı için savaş... Hepimiz sefalet kar-
deşi olacağız... Savaş kardeşi olacağız...
Zafer kardeşi olacağız."

(...)

Halk heyecan içindedir. Uhuru sesleriyle in-
ler alan uzun uzun. Ancak bu konuşma bardağı
taşır son damla olmuştur sömürgeciler açısın-
dan. Lumumba, halkı isyana teşvik ettiği gerekçe-
siyle tutuklanır. O hapisteyken sömürgeciler kuk-
la bir iktidar kurmaya çalışırlar. Ama Lumum-
ba'nın olmadığı bir hükümeti halkın tanımayacağı-
nı bilirler, bu yüzden de korkuya kapılırlar. Bunun
üzerine Lumumba apar topar hapisten çıkarılarak
Brüksel'e götürülür. Kralla yapılan toplantılar so-
nucu, işbirlikçilerin tüm çabalarına rağmen Lu-
mumba'nın talepleri kabul edilir. Buna göre, 30
Haziran 1960'da Kongo, bağımsızlığa kavuşa-
caktır.

Yapılan ilk seçimlerde Lumumba'nın lideri
olduğu Kongo Ulusal Hareketi (MNC) büyük
başarı kazanır. Ancak Lumumba'nın başkanlığı
sadece 2 ay sürer. Mobutu Seke Seko, Bel-
çika gizli servisi ve CIA'nin güdümündeki bir
operasyonla darbe yaparak yönetimi ele geçi-
rir. Tutuklanan Lumumba ve iki arkadaşı BM
askerleri ve uluslararası basının önünde günler-
ce süren akıl almaz işkenceler sonucu öldürü-
lürler.

35 yaşında can veren Lumumba'nın meza-
rının, tüm Afrika halkları için bir mabet haline
getirilmesinden korkan sömürgeciler, cesedi
asit kazanında yok eder ve öldürüldüğü yeri
dahi halktan gizlerler. Ancak Lumumba ve
onun idealleri, insanın ortaya çıktığı bu yaşlı kı-
tada ülkeden ülkeye yayılmaya devam ediyor.

*Uhuru: Bağımsızlık

“Ya o ölür, ya biz. Ya o teslim olur, ya biz”

“Üretime ilk başladığı günden itibaren kaliteyi yaşam tarzı olarak benimseyen Sanovel; tıbbi etiği ön planda tutan, üretimde mükemmelliği hedefleyen, insana ve çevreye saygılı, müşteri memnuniyetini önemseyen, yenilikçi, değişime ve gelişime açık, kurumsal ve toplumsal sorumluluklarının bilincinde bir kurum olmayı kendine ilke edinmiştir.”

1983'te yani 24 yıl önce temelleri atılan ve İstanbul Şişli'de 5 kişilik personeliyle “**merdiven altı üretim yaparak**” ilaç sektörüne giren, bugün ise 125 bin metrekarelik arazi üzerinde, 40 bin metre kare kapalı alana sahip “**modern**” tesislerde, 330 çalışanıyla üretim yapan bir ilaç devi Sanovel. Ve ilkelerini de yukarıda aktardığımız cümleyle sıralıyor. Kendisini böyle tanıtır fabrikanın patronları. Ancak biz bugün Türk ilaç sektöründe ciro sıralamasında ilk 10'a giren Sanovel'i bir başka şekilde tanıyoruz. İki yıldır üretim yaptığı ve tanıtım yazılarında öve öve bitiremediği **Çorlu Çantaköy**'deki üretim tesislerinin önünde direnişe geçen 190 işçisiyle adını duyurdu ve emeğin gündemine girdi bu ilaç devi.

Yani öyle hiç de insana saygılı ve toplumsal sorumluluklarının bilincinde değilmiş bu “**yüzde yüz Türk sermayeli**” fabrikanın sahipleri. Hangi fabrikanın patronu insana saygılı olabilir, toplumsal sorumluluklarının bilincinde olabilir ki zaten? **Emek-sermaye çelişkinin sömüren, kâr hırsıyla gözü dönmüş kesimini temsil eden patronlar insana, hele de fabrikasında çalışan, emeğini son radesine kadar sömürdüğü, açlığa ve kendine mahkum ettiği ücretli kölelerine nasıl saygı duyabilir? Ya da**

nasıl bir toplumsal sorumluluktan bahsedebilir? Bu toplum dediği şey nedir? Yanında çalıştırdığı işçiler de bu topluluğa dahil midir; yoksa hani şu gazete eklerinde, firma tanıtımlarında kullandıkları beyaz yakalılarıyla yan yana, güle oynayarak çekilen topluluktan mı bahsedilmektedir sadece? Gerçi beyaz yakalı da olsa, patronların kâr çıldırması karşısında pek bir hükmü de yoktur ama daha sıra onlara gelmeden, ezilecek/kanı emilecek mavi yakalı (ya da biz mavi tulumlu diyelim) işçi sınıfı vardır.

İşte Sanovel fabrikasının 190 mavi tulumlu işçisi, bu gidişata bir dur demek, başta sendika olmak üzere haklarını almak için fabrika kapısının yaklaşık bir aydır direniş-teler. Sendikaya üye oldukları için (patron için en uygun yere) kapının önüne konulan işçiler “**madem kapının önüne konulduk, kapıdan ayrılmayacağız**” diyerek direnişe geçmişler 6 Haziran günü... Ve o gün bugündür oradalar, gelen geçen arabalara, kamyonlara üyesi oldukları **Petrol-İş Sendikası**'nın bayraklarını sallıyorlar, desteğe davet ediyorlar. Onları görmeden Silivri üzerinden Çorlu'ya gitmeniz mümkün değil. Fabrikanın önüne kurulmuş çadırımsı tentelerin altında güneşten korunmaya çalışan, volta atarak sohbet eden, sigarasını tellendiren ama ille de sendikasının bayrağını sallayan işçilere dikkat etmeksizin geçip gitmek zor. **Fabrika önünden sürekli geçen kamyon ve tırların şoförleri de görmezlikten gelmiyor onları ve aksine görünmez oluncaya dek kornalarına basıyorlar destek için.** Sohbet ettiğimiz direnişteki işçiler de, patronu en çok bu sesin rahatsız ettiğini söylüyorlar. Onlar kapıda-

Sanovel fabrikasının 190 mavi tulumlu işçisi, bu gidişata bir dur demek, başta sendika olmak üzere haklarını almak için fabrika kapısının yaklaşık bir aydır direniş-teler.

ki korumalarıyla, işçilerin üzerlerine çevrilmiş kameralarıyla, beyaz yakalı çalışanlarıyla içeride üretim yapmaya çalışırken bu desteğin onları çıldırtmaması da mümkün görünmüyor.

Beyaz yakalı çalışanlarıyla üretim yapmaya çalışıyor diyoruz çünkü yine **Ezcacıbaşı**'nda Petrol-İş Sendikası'na üye olarak çalışan ve direnişe destek için orada bulunan Filiz Kaya isimli işçi, bize patronun üretim yapmak için bahçıvanı bile işe almak istediğini, bahçıvanın bunu kabul etmediğini söylüyor. Bunun üzerine Sendika olarak **Sağlık Bakanlığı**'na başvurduklarını, kalifiye elemanlarla yapılması zorunlu olan ilaç üretiminde eğitimsiz kişilerin çalıştırılarak insan sağlığıyla oynandığını aktardıklarını açıklıyor.

Fabrikadaki iş koşullarını sorduğumuz bir kadın işçi ise fabrikayı Belediyeye Kampı'yla karşılaştırıyor, ama oranın koşullarının dahi daha iyi olduğunu ekleyerek. “**Belene Kampı**'nda bile su veriliyordu, burada o da yok. Sadece bir kez bir çay molası var, ama onda da kuru bir çay dışında hiçbir şey içmek mümkün değil. Bunun dışında tek bir dakika işimizin başından ayrılmamız imkansız. Bizler başka yerlerdeki işlerimizi bırakıp geldik buraya ama aldığımız maaş 450-550 YTL” diyor direnişteki kadın işçi.

Bir başka işçi öfkeyle şunları söylüyor: “**Buraya doktorlar getiriyorlar yurt içinden ve dışından, kendi özel uçaklarıyla. Tüm masraflarını karşılıyorlar ve tatil yaptırıyorlar, ancak 200 işçiye bakamadılar**” Eyüp Özer isimli işçi de “1.5 milyar benzin parası veriyorlar ama bize gelince, küflü şeker veriyorlar bayramda.”

Sanovel'de sendikal mücadelenin kısa ama kararlı öyküsü...

Petrol-İş Sendikası tarafından Nisan ayında örgütlenme çalışmasına başlanan **Sanovel fabrikasında** üretimde çalışan 330 kişiden 190'ı sendikaya üye olur. Bu sayının 130'u zaten kimyager, laborant, mühendis ve müdürlerden oluşuyor. Yani üretimde çalışan işçilerin hemen hemen hepsi sendikaya üye olmuştur. Bunu öğrenen fabrika patronunun (4 Nisan günü) 5 işçiyi işten atmasına işçiler de şalter indirerek yanıt verirler. Sendika ve patron vekilleri arasında yapılan görüşmede patronun sendikaya karşı olmadığı söylenerek sendika ile görüşebileceği ifade edilir. 6 saatlik iş bırakan işçiler bunun üzerine işbaşı yapar. Ancak daha sonra yapılan görüşmeler, patronun sendikayı tanımadığı yönünde ifadeleri üzerine tıkanır. İşçiler patronun bu sendika düşmanı tavrına karşı toplu olarak sakal bırakma eylemine başlar, ancak sendikayı fabrikaya sokmamakta kararlı olan patron bir işçiyi işten çıkartır. İşten çıkarmalar burada bitmeyecektir. 10 kişinin daha işten atılacağı haberi hızla yayılır. Ardından çalışma koşullarının kötülüğü, ücretlerin düşüklüğü ama en önemlisi de sendikanın kabul edilmesi için işçiler bir kez daha şalter indirirler 5 Haziran günü. Patron hemen noter çağırarak işçilerin işbaşı yapmadıklarını tespit ettirerek tüm işçileri işten atar. Ertesi gün bir “**noter hamlesi**” de işçiler yapar. İşçiler toplu olarak işbaşı yapmak istediklerini söyleyerek kapıya dayanırlar. İçeri alınmadıklarını, işbaşı yaptırılmadıklarını notere tespit ettirirler. Ve o günden beri de direniş, büyüyen destekle birlikte devam ediyor...

Burada sağlıkla ilgili bir iş yapıyoruz ama 1 tane ambulans yok, şehre uzağız, bir şey olsa nasıl gideceğiz” diyerek bir başka soruna dikkat çekiyor. Velhasıl Sanovel işçisinde dert çok!

“Milletvekili adayları umurumuzda değil...”

Gazetelerden “İşçi” Partisi Genel Başkanı **Doğu Perinçek**’in direnişi ziyaret ettiğini okuduğumuzu, seçim arifesinde siyasi partilerin propaganda amaçlı gelip gelmediklerini sordumuzda tam da işçi sınıfına yakışır bir yanıt alıyoruz: “Seçim için gelen milletvekilleri ve adayları umurumuzda değil, şu geçerken bize destek için korna çalan kamyon şoförleri var ya, bizim için önemli olan onlar. Burada bizi hiç yalnız bırakmıyor çevre fabrikalarda çalışan işçiler. Eczacıbaşı’ndan işçiler geliyor mesai bitimlerinde, Jotun işçileri geliyor, her duyan buraya uğruyor, bize destek veriyor. Bizim için önemli olan bu.” Direnişe destek bununla da sınırlı değil, çevre halkının da büyük desteği var işçilere. En önemli destek ise fabrikanın işçi alacağını duyup, başvuru yapmak için fabrika önüne gelen, ancak kapı önündeki işçilerin direnişlerini anlatmasıyla başvuru yapmaktan vazgeçen sınıf kardeşlerinden geliyor. Geçenlerde bir teyzenin kendilerini aradığını, oğlu işsiz olduğu halde, direnişi duydukları için iş başvurusu yapmadığını söylediğini anlatıyor işçiler. Bunu öylesine büyük bir coşkuyla ve mutlulukla anlatıyor ki, biz de “gerçekten destek diye buna denir” diyoruz.

Direnış yerinde görüştüğümüz sendika yöneticileri de işçilerin kararlılıklarından, sendikaya olan güvenlerinden bahsediyorlar.

Petrol-İş Trakya Şube Başkanı **TeKin Akın**; “Önemli olan üretim ve şu anda işveren bunu yapamıyor. Biz burada üretimden gelen gücümüzü kullandık” diyor. Üretim kapasitesi tek vardiyada 200 kutu ilaç olan bir fabrika için üretimin önemi daha bir artmakta tabi ki. Bu rakam ayrıca işçile-

rin ne denli sömürüldüklerini de gösteriyor. İşçilerin sendikadaki ısrarı konusunda da şunları söylüyor Akın; “**bunca zamandır sendikacılık yapıyoruz. İlk kez bir günde 175 işçinin sendikaya üye olduğunu gördüm.**” Yine görüşünü aldığımız Sendikamızın İdari Sekreteri Turgut Düşova da direnişin gidişatından olan memnuniyetini belirtiyor ve herkesi direnişi desteklemeye çağırıyor. İşçiler için ise içlerinde buldukları durum tamamen net:

“Sendikasız asla çalışmayacağız.”

Direnışin sıcaklığını hissettiren sohbetin ardından “**buraya kadar gelip direniş yemeğinden yemeden olmaz**” ısrarlarıyla işçilerle birlikte öğle yemeği yiyoruz. Çadır kurulmasına izin verilmediği için güneşten korunmak için yaptıkları tentelerin altında bırakıp direnişçi işçileri, onlar gözden kayboluncaya kadar arabamızın kornasına basarak ayrılıyor direniş yerinden. (İstanbul)

Kendi tanıtım yazılarından bir ilaç devi: Sanovel Yazılanlara kim inanır?

“İlkelerinden ve kaliteden ödün vermeden, dünya standartlarında üretim yapan Sanovel, Eczacı **Erol Toksöz** tarafından kurulmuştur. İlaç sektörüne 1976’da **Ankara Galenos Ecza Deposu**’nu kurarak giren Erol Toksöz, 1982 yılında Adilna’yı satın aldı. Sanovel’in temellerini ise 1983’de attı. Üretime ilk başladığı günden itibaren kaliteyi yaşam tarzı olarak benimseyen Sanovel; tıbbi etiği ön planda tutan, üretimde mükemmelliği hedefleyen, insana ve çevreye saygılı, müşteri memnuniyetini önemseyen, yenilikçi, değişime ve gelişime açık, kurumsal ve toplumsal sorumluluklarının bilincinde bir kurum olmayı kendine ilke edinmiştir. Yüzde yüz yerli sermaye ile kurulup, ilaç sektöründe 24. yılını tamamlayan Sanovel, alanında bir taraftan dinamizmi ve gelişmeye açık yapısıyla adından söz ettirirken, diğer taraftan insan kaynakları ve AR-GE çalış-

malarına yaptığı yatırımlarla Türk ilaç sektöründe örnek teşkil ediyor.

Türk ilaç sektörünün en büyük 10 şirketinden biri olan Sanovel, ilaçlarını Dünya Sağlık Örgütü’nün güncel **‘iyi üretim uygulamaları’** ve **‘iyi laboratuvar uygulamaları’** standartlarına sıkı sı-

kıya bağlı olarak, en ileri teknoloji ile geliştiriyor ve üretiyor.”

İlkelerimiz dediklerinin nasıl birer palavra olduğu açıkken; işçilerin çalışma koşullarına ve aldıkları ücretlere bakınca kimlerin emeği üzerinden bir dev haline geldiğini anlamamak ise mümkün değil!

Tunceli Emniyet Müdürlüğü de “toplumsal refleks” çağırısı

Genelkurmay’ın yaptığı “**teröre karşı kitlesel refleks**” çağırısının ardından ondan esinlenen Tunceli İl Emniyet Müdürlüğü bir yandan dağlara “**teslim ol**” çağırısı içeren bildirimler ve yanında iki adet sigaranın da bulunduğu paketler atarken, bir yandan da kent merkezi, ilçe ve mahallelerde vatandaşlara, “**Teröre hayır, sevgiye evet**” başlıklı broşürlerin yer aldığı mektuplar dağıtıyor.

Emniyet Müdürlüğü ve jandarmaya ait numaraların yer aldığı broşürlerde “**iç tehdidin**” olduğu, ordunun bunun görünen kısmı ile mücadele ettiği ve iç cephenin de halk tarafından sağlanarak “**terörün bertaraf edilmesi**” gerektiği belirtiliyor.

Halkın emniyet güçlerine yardımcı olması gerektiğine dikkat çekilen broşürlerde, halkın şüphelendiği şahısları,

şüpheli gördüğü paketleri ve oluşabilecek her türlü olayı ihbar etmesi isteniyor.

Dersim’de köyleri yakan, insanlara işkence eden, katleden kendisi değilmiş gibi “**teröre karşı halktan destek**” isteyen devlet güçleri, bildiride Tunceli’nin “doğal güzellikleri, yaylaları, suları, hayvan varlıkları, kültür varlıkları ve turizm potansiyeli ile yüreği insan, vatan ve bayrak sevgisiyle dolu insanlarıyla ülkemizin en önemli illerinden biri” olduğu vurgusu da yapıyor.

Daha kısa bir süre önce 27 Mayıs tarihinde Çemişgezek Paşacık köyünde **Mahmut Polat** ve **Hıdır Uğur** isimli iki gerillayı kaldıkları evi ateşe vererek katleden devlet, şimdi süslü söylemler ve iki sigara ile Dersim halkını ve onun evlatlarını kandıracağını umut ediyor.

(Erzincan)

İşçi-köylü'den

Yoksulluğa, sömürüye, işsizliğe oy verme, onay verme, hesap sor!

Son dönemde “sınır ötesi operasyon” tartışmaları ile birlikte T. Kürdistanı'ndaki askeri yığınak artmakta, Kürt ulusal hareketine dönük operasyonların kapsamı genişlemekte ve bölgenin belli kesimlerinde OHAL'e, eskisinden de ağır koşullarda bir geri dönüş yaşanmaktadır. “Güvenlik Bölgesi” ilan edilen alan giderek genişlemekte, operasyonlarda gerillalar katledilmekte ve çatışmalarda yaşamını yitiren asker cenazeleri devlet “büyüklerinin” de katıldığı törenlerle toprağa verilmektedir. Bu süreçte Kürt ulusal hareketi üzerinde yoğunlaşan bu saldırıların, giderek tüm toplumsal muhalefeti, özellikle de ilerici ve devrimci güçleri içine alarak genişlemesi daha önceki yazılarımızda da vurgu yaptığımız gibi kaçınılmaz bir gerçektir.

Ordu-hükümet arasındaki suni ayrışma, ordunun e-muhtırasıyla erken seçimleri getirirse de, laiklik-şeriat kamplaşması, düzenlenen “Cumhuriyet Mitingleri” ile pekiştirilmeye çalışılsa da, egemenler bir kez daha ezilen emekçi yığınlara dönük saldırılarda nasıl birleşebildiklerinin örneğini sergilemekte gecikmediler.

Polisin yetkilerini sınırsız olarak tabir edilebilecek düzeye vardırıran yasanın hızla çıkarılması bunun en somut kanıtıdır. Bu yasayı önüne gelmez imzalayan Cumhurbaşkanı Sezer ise, giderayak bir baskı yasının daha, -hem de en kapsamlılarından birinin- altına imza atarak, taraf olduğu “laikliğin”, “hukuk” ilkelere bağlılığın ne anlama geldiğini göstermenin yanı sıra, gerçekte kimleri temsil ettiği noktasında şüphe duyanlar açısından da, şüpheye yer bırakmamıştır. Son olarak 1 Mayıs'ta İstanbul'da estirilen terörün ve hatta bir kişinin katledilmesine varan pratiklerin yasallaşması anlamına gelen bu yasa ile birlikte aynı zamanda “terörle mücadele”nin sadece “bölücü terör” olarak algılanmaması, sisteme muhalif olan tüm kesimlerin bu kapsamda değerlendiril-

mesi gerektiğinin açıkça ilanı olmuştur. Aynı günlerde artan linç girişimleri ve yine bunlara paralel olarak TSK'nın, Türk olmayanı “ezeli düşman” ilan etmenin yanı sıra, toplumu bu linç girişimlerine topyekün dâhil olmaya çağırması olarak özetlenebilecek gelişmeler, TSK'nın istediği yetkinin aslında sınır ötesini değil, daha çok da sınır içini kapsadığını, yetkiyle kast edilenin özde bu olduğunu da göstermiştir.

Suni laiklik-şeriat ikileminin de körüklendiği bu süreci, lehlerine çevirme telaşında olan egemen sınıf temsilcileri, yaklaşan seçim süreci ile birlikte her türlü yöntemi deneyerek, yalan vaatlerle başvurarak emekçi halkımıza seçim sandığını tek çözüm yolu olarak göstermeye çalışmaktadır.

Özellikle boş vaatler, her seçim öncesi olduğu gibi **22 Temmuz** seçimleri öncesinde de yine revaçtadır. Seçim meydanlarında ortaya atılan vaatlerin gerçekleşme ihtimalinin olmadığı herkesin bildiği bir gerçek de olsa, Demirel'den Çiller'e, Yılmaz'dan Ecevit'e, Bahçeli'den Erbakan'a, şimdilerde Erdoğan'dan Açar'a, Baykal'dan Uzan'a kadar hemen hemen her siyasi parti lideri, farklı tarihlerdeki seçimlerde, seçmenin karşısına birbirinden “cazip” vaatlerle çıktılar/çıkyorlar. Geçmiş seçimlerin vaatlerinden bazılarını hatırlayalım; “Herkesi iki anah-tar!” (Demirel); “Ekonomiyi 500 günde düzlüğe çıkarma!” (Çiller) “Taksim'e cami!” (Erbakan)...

Vaatler, 1991 seçimlerinde tavan yaparken, Demirel'in “kim ne veriyorsa beş lira fazlasını vereceğim” sözü unutulmaz vaatler listesindeki yerini de almıştır. 3 Kasım 2002 seçimleriyle hükümeti oluşturan AKP'nin ise en önemli vaatleri arasında işsizlikle mücadele ve IMF ile stand-by'a son verme iddiası bulunuyordu. 4.5 yıllık hükümet sürecinde her iki vaadini de yerine getirme-

yen AKP, ayrıca özelleştirme vb. politikalar sonucu işsizler ordusunun elemanlarını her geçen gün katlayıp artırarak önceki hükümetlerin yapmadıklarını fazlasıyla yapmasıyla diğerlerinden ayrıldı. Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri olan işsizlik, neredeyse tüm seçim dönemlerinde düzen partilerinin seçim vaatleri arasında yer almıştır/almaktadır. Ama sadece AKP'nin hükümette olduğu süreçteki işsizlik rakamları bile, bu vaatlerin birer balondan farkı olmadığını ortaya koymaktadır. Öyle ki; Mayıs 2005 tarihinde % 18.8 olan işsizlik oranı Mayıs 2006'da % 19.9'a ulaşmıştır.

Tüm bunlar değerlendirildiğinde görülmektedir ki, bu süreçte yürüttüğümüz boykot çalışması tam da **sürecin koşulladığı bir gerçekliğin** ürünüdür. Boykot faaliyetimiz sırasında karşılaşılan tutumlardan birisi halkımızın “kötünün iyisini seçme” anlamında bazı partileri diğerlerine tercih etmesi, Kürt mağduriyetine tepki gösterme, Meclis'te gedik açma vb. adına ortaya atılan bağımsız adayların desteklenmesi ve boykot tavrının dogmatik, otomatığe bağlanmış, kolaycı, pasif vb. şekilde nitelenmesidir. **Şu gerçek unutulmalıdır ki**, özellikle seçimlere ilişkin politikalarımızı belirlerken hiçbir taktik tavrın mutlaklaştırılmaya çağrı hususunun altını çizmeye dikkat etmekteyiz. Yine unutulmamalıdır ki, bin bir çeşit mücadele biçim ve taktiklerini sınıf mücadelesinin koşulları belirlemede, bizlere bunu saptamak ve pratiğe geçirmek düşmektedir. Bu taktiğin belirlenmesinde, karşı-devrimci güçlerin/sınıfların çok yönlü tahliliyle beraber halk sınıfları da analiz edilmekte, politik arenadaki bütün özneler hesaba katılmaktadır. Sınıfların ekonomik, sosyal durumundan öte, eğilimlerini belirlemek, sınıf mücadelesine müdahale güçlerini ölçmek gerekmektedir. Bütün bunların bileşkesi olarak şekillenen taktik, sınıf mücadelesinin ilerletilmesine hizmet etmelidir. Bu noktadan bakıldığında ortaya çıkan bir diğer gerçek de, boykota yönelik “pasif, kendiliğindenci, kolaycı” vb. eleştirilerini tersine çevirecek olanın bizim bu konuda göstereceğimiz emek ve çaba olduğudur. Boykotun egemenlerin asıl korkulu rüyası olduğunu, bunun için öncelik-

le hangi parti olduğu önemli olmadan “sandık başına gidin” çağrısı yaptıklarını geniş kitlelere anlatmak, çalışmamızın bir başarısı olarak hanimize yazılacaktır.

Bu noktada seçimlere katılım oranıyla ilgili yapılan değerlendirmeler egemenler açısından önemli olduğu kadar bizim için de önemlidir. Rakamlar göstermektedir ki, 1999 yılında seçimlere katılım oranı 87.1 iken, 2002'de bu oran 79.1'e düşmüştür. Bunun yanında yaklaşık 1 milyonluk geçersiz oy kullanıldığı da bir gerçektir. Ayrıca seçmen listelerine kayıtlı olmayan belli bir kesimin varlığı da aşikârdır. Bu rakam hiç de küçümsenmeyecek boyuttadır. Katılım oranı meselesini bir dizi etmeden öte kitlelerin sistemle kurduğu ilişki ekseninde okuduğumuzda asıl noktaları görmüş oluruz. Egemenler, yukarıda değindiğimiz gibi bu oranı böyle okudukları için her seçim döneminde parti ayrımı yapmaksızın özellikle “sandık başına gitme” çağrısı yapmaktadır.

İşçi, köylü, emekçi kitlelerin büyük yığınlar halinde 4.5 yıllık zaman sürecinde, ekonomik ve sosyal koşullar bakımından nereden nereye sürüklendikleri ortadadır. Temel hak ve özgürlükler açısından başta Kürt ulusu olmak üzere kitlelerin yaşam alanının yoğun saldırılar altında, ne denli ağır ve kalıcı hasarlı yaralar aldığı ve daraltıldığı da yaşanan bir gerçekliktir. Üstelik bu ortak saldırı dalgası yukarıda da altını çizdiğimiz şekillerde durmaksızın sürdürülmektedir.

Bu koşullarda seçim çalışması içinde ağırlık vereceğimiz noktalar hakim sınıf kliklerinin toptan teşhiri, emekçilere saldırı noktasında tamamen ortaklaştıkları, kötünün iyisini seçerek geleceğimizi karartmamamız gerektiği noktalarıdır. Yine başka bir nokta da faşizmin her üç-dört senede bir kendini aklama ve soluk alma operasyonu için kurduğu seçim oyununu bozmak/teşhir etmek amacıyla, bağımsız adaylar göstererek kampanya yürütmenin anlamsızlığı ve tutarsızlığıdır. Faşizmin maskesi olmaktan öteye gitmeyen Meclis'e her ne sloganla olursa olsun girilmesi gerektiğini savunmak bu oyunda rol almaktan, figüranlığa soyunmaktan başka bir anlama gelmemektedir.

Kırklareli köylüsü oy isteyene buğday fiyatını soruyor!

Seçimlere ilişkin görüş almaya Kırklareli köylüleri ile devam ediyoruz.

75 yaşındaki, ismini vermek istemeyen bir köylü ile görüşüyoruz. Basın emekçisi olduğumuzu söylediğimizde çekimser bir şekilde “belki de vermem” diyor, tepkimizi ölçer gibi. Te reddütünü fazla uzatmadan sosyalist basın emekçisi olduğumuzu, bizim de kendisi gibi oy vermemek gerektiğini düşündüğümüzü söylüyor ve sıcak bir sohbet başlıyor.

Yaşadığı köyden bahsediyor amca, “Geçen seçim Tayyip’e verdim, hiçbir şey değişmedi, bu seçimde kimseye oy vermiyorum” diyor. Biraz konuşunca anlıyoruz ki kararını vermiş aslında, ancak etrafından gelecek tepkilerden çekiniyor. Hemen yanında başka bir köylü daha var. O da CHP’li.

Biz başlıyoruz CHP’yi ve diğer düzen partilerini teşhir etmeye. Bizim “orada bir köy var uzakta” diye anlatıklarımızı, amca “ben de köyde bunu yaşadım” şeklinde anlatıyor. “Buğday

350 lira, gübre 750 lira, üç kere gübre atılıyor, yani taş çatlasa masrafını kurtarmıyor, 400 lira buğday taban fiyatı kendi masrafını karşılamaz. Üretici köylüyü kimse ağzına almıyor seçildikten sonra” diye şikâyetlerini belirtirken amca can alıcı noktayı kendince şöyle ifade ediyor; “Bunlar da zengini daha zengin, fakiri daha da fakir ettiler. Gariban zaten ya oy istemek için ya da savaşta öne sürmek için lazım olur” diyor. CHP’li köylü sohbet esna-

sında kendisi de çeşitli örnekler vererek katılıyor bize. SSK emeklisi olduğunu ve kendisinin de emekli olarak farklı sorunlar yaşadığını belirtiyor.

“Buğdaya kaç para verdiniz?”

Sohbetimiz ilerledikçe sadece samimiyet artmıyor, aynı zamanda amcanın oy kullanmama kararlılığı da bilince çıkıyor, daha kesin savunuyor. “Oy iste-

“Bunlar da zengini daha zengin, fakiri daha da fakir ettiler. Gariban zaten ya oy istemek için ya da savaşta öne sürmek için lazım olur”

meye gelenlere, ‘buğdaya kaç para verdiniz diyeceğim’ diyor amca. O sırada CHP’li köylü boş durmuyor, kendi partisinin propagandasını yapıyor. Yapıyor ama, anlattıklarını biraz kurcalayınca, kendi kafasında da ne Baykal ne de CHP kalmamış olduğunu görüyoruz. Bir şey değişeceğinden değil, ama oy vermek hakkımız, onun için vereceğim” diyor.

Egemenlere hodri meydan!

Özellikle Şırnak ve Mardin illerinden göç ederek İskenderun’a gelen insanların yoğun olarak yaşadığı İskenderun’a bağlı 7 bin nüfuslu Meydan Ma-

halle sakinleri, seçimlerle ilgili DİHA’ya yaptıkları açıklamada kendilerine vaatlerde bulunup yerine getirmeyen siyasi partilere “ders” verme niyetinde

den oy isteyebiliyor” dedi.

Ank, 22 Temmuz seçimlerine yönelik karar aldıklarını da ifade ederek, “Tüm mahalle sakinleri olarak karar aldık. Onların bu mahalleye girmelerine izin vermeyeceğiz” dedi.

Şırnak’tan İskenderun’a göç eden mahalle sakinlerinden Özlem Yaman, 16 yıldır mahallenin su sorunu çektiğini, bunun en büyük nedeninin “Kürt” olmaları olduğunu savundu. Yaman, ayrıca şunları söyledi; “Kış aylarında çamur nedeniyle evlerimizde mahsur kalıyoruz. Foseptik çukurları dolduğu için hep patlıyor ve insanlar koku-sundan hastalanıyor.”

Yaklaşık bir ay önce yaşadıkları su sorununun çözümü için kadınlar olarak imza toplayarak belediyeye sunduklarını anlatan Güle Yaman, ancak bu girişimlerinden hiçbir sonuç alamadıklarını dile getirdi. Yaşadıkları sorunlara hiçbir partinin çözüm bulmadığını ve sözlerinin sadece vaadin ötesine gitmediğini belirten Güle Yaman, “Halen kadınlar kilometrelerce uzaklıktan sırtında su taşıyor. Biz kadınlar kesinlikle artık bu siyasi partilere oy vermeyeceğiz. Onları burada da istemiyoruz” şeklinde konuştu. (H. Merkezi)

hallesi, yıllardır hiçbir alt ve üst yapı çalışması yapılmamasından kaynaklı adeta “harabe” görünümünde. Yaşadıkları sorunlara ilişkin bugüne kadar defalarca toplu halde İskenderun Belediyesi’ne yürüyüş düzenleyerek, şikâyetlerini dile getiren mahalle sakinleri, yaptıkları girişimlerden ise sonuç alamadıklarını belirtiyorlar.

Yıllardır sorunları çözülmeyen ma-

olduklarını belirtiyorlar. Seçimden seçime kendilerine uğrayan siyasi partilerin, mahalleye girişlerine izin vermeyeceklerini belirten mahallelilerden Ahmet Anık “bu mahallede çoğu insan zorunlu göç nedeniyle buralara göç etmiş. Ancak burada yaşayan insanlar potansiyel suçlu olarak görülüyor. Ama seçim döneminde oy istemeyi bilirler. Şimdi hangi yüzle biz-

Bursa Partizan pikniğinde boykot tartışıldı!

24 Haziran günü Bursa Partizan olarak Uludağ eteklerinde kır pikniği gerçekleştirdik. Piknik alanına “Biz halkız, gelecek bizim ellerimizde”, “Oy verme, onay verme, oyuna gelme!” Partizan imzalı pankartlar asıldıktan sonra hep birlikte kahvaltı yapıldı. Ardından saygı duruşu ve seçimlerle ilgili tavrımız konusunda sohbetler gerçekleştirildi. Partizan adına yapılan açıklama özellikle neden boykot sorusuna açıklık getirmesi açısından anlamlıydı. Gün içerisinde kurulan sıcak dostluklar, yeni bir döneme daha güçlü bağlar kurulmasına vesile oldu.

Öğlen yemeğinden sonra türküler ve halaylarla süren piknikimiz Yeni Demokrat Gençlik’ten bir arkadaşımızın özellikle öğrenci gençliğin sorunları eğitim ve seçimlerle ilgili konuşmasının ardından kapanış konuşmasıyla sonlandırıldı.

Reddet seçme, seçtikçe sıra sana gelecek!

22 Temmuz seçimleri tüm açık-kapalı, “derin-sığ” devlet ve sermaye erkânının oyunları ile çok sıcak bir şekilde yaklaşıyor. Gerek sermaye gerek onların temsilcileri düzen partilerinin sermayeden pay kapma dalaşı sürüyor. Bu gerilim ve pastadan pay kapma yarışının neticesinde geline nokta, tüm siyasi parti, patron, “sivil” toplum kuruluşları ve çeşitli hazır kıtalar alarına geçirildiler. Bir önceki seçimlerde oy kullanmayan insan sayısını da göz önüne alarak böylesi bir kampanyaya giren egemenler, böl-parçala-yönet politikasında tavan yapmak üzereler. Yeşil sermaye her zamanki gibi daha “sessiz” örgütlenmeye devam ediyor, Kemalistler alanları doldurup taşıyor, milliyetçiler her cenazede gövde gösterisi yapıyor, bunların yanında geri kalan bağımsız adaylar da oy vermeme oranı düşürecek etkide rol oynuyor.

Bütün devlet kurum ve kuruluşlarıyla açık “gizli” örgütlenmeleri olan sivil toplum kuruluşlarının bu amaca hizmet ediyor olması, sistemin meşruluk sorunu yaşaması, halkı sandığa götürülebilmek için eski yöntem yalanların işe yaramaması, bu seçimlerde tüm halk katmanlarını harekete geçirmek için çeşitli ayrılıklar/çatışmalar yaratarak sürüyor. İzlenen yöntemdeki bir diğer eski olmayan ama topyekûn olmasıyla değişik olan bir yöntem var. **Bu yöntem sistemin halkın kinini ortaya çıkarması ve bunun üzerinden çıkış yolunu Meclis olarak göstererek, oy istemesidir.** Bu oyunları teşhir etmek; çalışmalarımıza verdiğimiz emek oranında zor, faşizmin bize gösterdiği yüzünü halkımı-

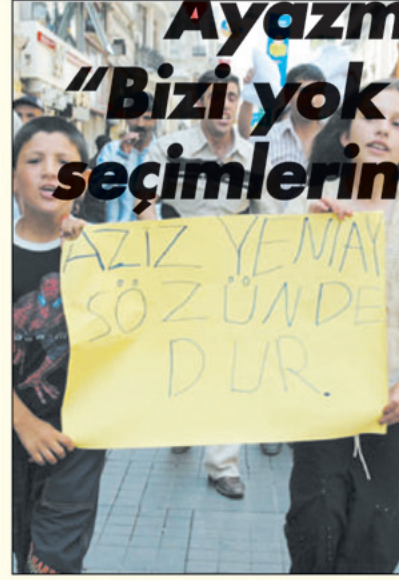
za anlatmak kadar kolaydır.

Seçimlere bir aylık bir süre kala halkın seçimler hakkında neler düşündüğünü yansıtmaya devam ediyoruz. **Genel-İş Sendikası I No’lu Şube** seçimlerinde görüştüğümüz işçilerin hemen hepsi seçimlerde oy vermenin, eskiye oranla bir şey değiştirmeyeceğini düşünüyor, ancak bir çıkar yol göremediği için mecbur olduğunu ve sırf bu yüzden vereceğini söylüyor. Tabi yukarıda sözünü ettiğimiz son süreçte başlatılan laik-anti laik kampanyalarının, “mecbur” hissetmedeki önemi büyük. Seçimlere ilişkin yaklaşımını: “Ben bu ülkeyi eşit yönetebilecek bir devlet istiyorum. İnsanlar arasında ayrılık olmasın, yani Alevi-Sünni Kürt-Türk gibi ayrılıklar yaşanmasını istiyorum. Biz de oy veriyoruz ama bir şey değişeceğinden değil, bunca yıldır bir şeyin değişmediğini biz de görüyoruz, ama ne yapalım başka çaremiz mi var? Bilmiyoruz ki oy vermeyip de ne yapacağımızı?” şeklinde getiren işçi, alternatif olması gereken devrimcilerin eksikliklerini ve kitlenin örgütlenmek için ne kadar hazır durumda olduğunun sinyalini veriyor.

Dediğimiz gibi, belediye işçilerinin de büyük bir bölümü korku/tepki oylarıyla, akıllarında “tereddüt” bırakmayarak oy kullanması gerektiğini düşünüyor, ancak aklında kalmayan umut bir iki dakikalık hatırlatmayla yeniden canlanıyor ve sermayeye olan kini, oy vermemesi gerektiğini, hem bilincinde hem de somutlukta kendisini gösteriyor.

(Kartal)

Ayazma halkı: “Bizi yok sayanların seçimlerinde yokuz!”

Yeni bir seçim döneminin yaklaşmasıyla birlikte düzen partileri yine oy avcılığı yapmaya, yalanlarla halkı kandırmaya, vaatlerde bulunmaya başladılar. Seçimlerin gündemi daha yoğun işgal etmesi ile birlikte sistem, halkın sandık başına gitmesi, bu oyuna gelmesi için elinden geleni yapmakta. Verilecek her oyun, onay vermek anlamına geldiğini çok iyi bilen, hatta bu yüzden oy vermeyi cezalandıran sistem, çarkının dönmesi için halkın rızasını almak zorunda olduğunu da çok iyi biliyor. Tüm propagandalar, şaşalı görüntüler, harcanan milyon dolarlar bunun için.

İstanbul’un ortasında tüm yalanlara, güzel hayallere inat bir yer duruyor Küçükçekmece’de: “**Ayazma**”

Yıkık, harabe olmuş evlerin arasında “müreffeh” bir ülkeye yakışmayacak çağ dışı manzaralarda yaşamak zorunda bırakılıyor emekçiler. **Onlar köyleri yakılıp, yıkıldığı için büyük şehirlere göç etmek zorunda bırakılan yoksul Kürt emekçiler.** Gidecek bir yerleri, başlarını sokacak bir evleri olmayan bu insanlar çoluk çocuğu ile birlikte kışın ortasında sokağa atılmış.

AKP’li Küçükçekmece Belediyesi tarafından **Kentsel Dönüşüm Projesi** kapsamında evleri talan edilen emekçiler, şimdi çadırlarda yaşıyor. Çocuklarının birçoğu hasta olan aileler, defalarca Belediye Başkanı’nın yanına gitmelerine rağmen muhattap bulamadıkları gibi bir de aşağılanmışlar. **“Biz oy vermiyoruz”** diyen Kürt emekçileri Belediye Başkanı’nın kendilerini aldattığının ve yalan söylediğinin altını çiziyor. Hiçbir partiden, devletin hiçbir yetkilisinden en ufak bir yardım almayan Ayazma sakinleri **“böyle devlet olmaz olsun”** diyor. **“Oylarımızı bizi bu hale düşüren devlete vermiyoruz”** diyorlar.

Ayazma’da yaşananlar ülkemizin dört bir yanında yaşananlardan küçük bir kare sadece. Emekçilerin düzenden bir beklentileri de kalmamış. **“Bizi yok sayan, görmeyen; televizyon ekranlarında bir kedi, köpek kadar değer vermeyen bu düzenin seçimlerinde biz yokuz”** diyorlar. **“Biz de insanız paramız olsa burada kalır mıydık, ev kiralara taşınırdık”** diyen Kürt kadınları yaşadıklarını sözcüklere dökmekte zorlansa da acılarını dile getiriyor.

Kameralarını ve gözlerinizi kapatırsanız söylenenlerin hepsi doğru aslında!

Yoksul Kürt emekçiler barakalarda, insanlık dışı koşullarda yaşamıyor.

Küçük çocuklar harabelerin üzerinde çocukluğunu aramıyor...

(İstanbul)

Gülsuyu boykot çalışmalarından...

Gülsuyu Mahallesi İK okurları boykot çağrısının gerekçelerini, geçerliliğini ve en geniş kitlelere duyurmanın koşullarını tartıştığı bir piknik düzenledi. Belli eksikler olmasına karşın, nitelik ve yol göstericiliği açısından öğretici olan piknik için sabah 09.00’da yola çıkıldı. Piknik alanına varıldığında, kolektif bir şekilde hazırlanan kahvaltının yapılmasının ardından bir süre çeşitli piknik faaliyetleriyle zaman geçirildi. Ardından ilk olarak neden boykot çağrısı yapılıyor, gerekçeleri nelerdir konuları tartışıldı. **“Bağımsızların giremeyece-**

ğini, girseler de bir şey değiştiremeyeceğini zaten biliyoruz. Onun için boykot edilmeli midir meselesinin tartışılması bence yanlış, biz devrimciler açısından bunun net olması gerekir” şeklinde anlattı düşüncelerini bir okur. “Dağıtım sırasında karşılaştığım insanlara bakıyorum, hepsi umutsuz, **‘kim gelirse gelsin bir şey değişmeyecek’** diyorlar. ‘CHP de gelse AKP de gelse bize bir kazanım olmayacak, ben gene asgari ücret alacağım’ diyorlar. Yani boykotun zemini çok fazla, ama bizim gücümüz tüm

kitleyi kapsamaya yetmiyor. O zaman biz elimizden geldiğince bunu çağrısını yapmalıyız. İnsanlar bir şeye tepki duyuyorlar. Kürt halkı, varoşlardaki insanlar her an patlamaya hazır bir öfkeyle yoğunlaşıyorlar. Biz insanların bu öfkelerini alır da sistemden medet umarmış gibi oy vermek için yönlendirirsek bu sisteme olan öfkeyi azaltır ve bu, devrimci bir tutum olmaz” dedi bir diğeri. Özellikle **“sol”** olarak bilinen CHP gibi partilerin kitlelerin gözünde yarattığı sahte solculuğu dağıtmak gerektiği konusunda tartışmalar yapıldı. Seçim dönemleri hariç gelmeyen bu partilerin düzenledikleri tüm toplantılarda, demokratik hakkımızı kullanarak icraatlarının teşhir

edilmesi gerektiği özellikle vurgulandı. “Seçimlerin niteliği dünyanın tüm ülkelerinde kitleleri kendisinin sorununu çözmesi için seçtiği bir grup insanın yönettiği bir kurum olarak gösteriliyor. Ancak bu Meclis’e girebilmek bile çok ciddi paraları gerektiriyor, geniş kitlelere ulaşmak ve seçilmek için, durum böyleyken biz nasıl bu meclisin bizim meclisimiz olduğunu söyleyebiliriz ki?” şeklinde vurguların yapıldığı tartışmalarda, bağımsız DTP adaylarına ilişkin de şu ifadeler kullanıldı. “DTP bağımsız aday çıkarmakla Kürt halkını biriken öfkelerini sisteme entegre ediyor. Halka parlamentoyu değil, sokakları çözüm yolu olarak göstermeliyiz.”

(Kartal)